

Strasbourg, 18.4.2023
COM(2023) 227 final

2023/0112 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses varajase sekkumise meetmete, kriisilahenduse eeltingimuste ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2023) 225-226} - {SEC(2023) 230}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Direktiivi 2014/59/EL¹ (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv) kavandatud muudatused on osa kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku õigusaktide paketest, mis hõlmab ka määruse (EL) nr 806/2014² (ühtse kriisilahenduskorra määrus) ja direktiivi 2014/49/EL³ (hoiuste tagamise skeemi direktiiv) muudatusi.

ELi kriisiohjeraamistik on hästi välja kujundatud, kuid varasemad pankade maksejõuetusega seotud juhtumid on näidanud, et seda on vaja täiustada. Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reformi siht on võtta aluseks kriisiohjeraamistiku eesmärgid ja tagada kriisilahendusele ühtsem lähenemisviis, et iga kriisis olev pank saaks turult nõuetekohaselt lahkuda, säilitades samal ajal finantsstabiilsuse, maksumaksjate raha ja hoiustajate usalduse. Eelkõige tuleb tugevdada väiksemate ja keskmise suurusega pankade kehtivat kriisilahenduse raamistikku seoses selle ülesehituse, rakendamise ja, mis kõige tähtsam, kohaldamise stiimulitega, et seda saaks asjaomaste pankade suhtes usaldusväärsemalt kohaldada.

Ettepaneku taust

Ülemaailmse finants- ja riigivõlakriisi järel võttis EL kooskõlas rahvusvahelisel tasandil esitatud reformimise üleskutsetega otsustavaid meetmeid, et luua ELi siseturu jaoks turvalisem finantssektor. See hõlmas vahendite ja õiguste andmist, et toime tulla mis tahes pankade maksejõuetusega nõuetekohasel viisil, säilitades samal ajal finantsstabiilsuse, riigi rahanduse ja hoiustajate kaitse. Pangandusliit loodi 2014. aastal ja see koosneb praegu kahest sambast: ühtne järelevalvemehhanism ja ühtne kriisilahenduskord. Pangandusliit on siiski veel lõpuni välja kujundamata ja sellel puudub kolmas sammad: Euroopa hoiusekindlustusskeem⁴. 24. novembril 2015 vastu võetud komisjoni ettepanek luua Euroopa hoiusekindlustusskeem⁵ on endiselt ellu viimata.

Pangandusliitu toetab ühtne reeglistik, mis kriisiohje ja hoiusekindlustuse valdkonnas koosneb 2014. aastal vastu võetud kolmest ELi õigusaktist: pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv, ühtse kriisilahenduskorra määrus ja hoiuste tagamise skeemi direktiiv. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis on kindlaks määratud pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigused, eeskirjad ja menetlused, sealhulgas piiriülese koostöö lepingud, et toime tulla piiriüleste pankade

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

⁴ Lisaks ei ole endiselt kokku lepitud usaldusväärset ja vastupidavat mehhanismis, et kriisilahenduse korral tagada pangandusliidus likviidsus, mis oleks kooskõlas rahvusvaheliste kolleegide kehtestatud standarditega.

⁵ COM(2015)0586 final.

maksejõuetusega. Ühtse kriisilahenduskorra määrusega luuakse Ühtne Kriisilahendusnõukogu ja ühtne kriisilahendusfond ning määratletakse õigused, eeskirjad ja menetlused pangandusliidus asutatud ettevõtjate kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra kontekstis. Hoiuste tagamise skeemi direktiiv tagab hoiustajate kaitse ja kehtestab hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamise eeskirjad. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning hoiuste tagamise skeemi direktiivi kohaldatakse kõigis liikmesriikides, samal ajal kui ühtse kriisilahenduskorra määrust kohaldatakse pangandusliidus osalevates liikmesriikides.

2019. aasta panganduspaketi raames, mida nimetatakse ka riskide vähendamise paketiks, vaadati läbi pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv, ühtse kriisilahenduskorra määrus, kapitalinõuete määrus⁶ ja kapitalinõuete direktiiv⁷. See läbivaatamine hõlmas meetmeid, millega täidetakse ELi rahvusvahelistel foorumitel võetud kohustusi,⁸ et astuda edasisi samme pangandusliidu väljakujundamiseks, nähes ette usaldusväärsed riskivähendamismeetmed, et leevendada ohte finantsstabiilsusele.

2020. aasta novembris leppis eurorühm kokku, et Euroopa stabiilsusmehhanismi abil luuakse ja võetakse varakult kasutusele ühtse kriisilahendusfondi kaitsekord⁹.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reform ning laiem mõju pangandusliidule

Koos kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reformiga tagaks väljakujundatud pangandusliit, sealhulgas selle kolmas samm – Euroopa hoiusekindlustusskeem – ELi kodumajapidamistele ja ettevõtjatele suurema finantskaitse ja kindlustunde, suurendaks usaldust ja tugevdaks finantsstabiilsust, mis on vajalikud eeltingimused majanduskasvu, jõukuse ja vastupanuvõime tagamiseks majandus- ja rahaliidus ning ELis üldisemalt. Kapitaliturgude liit täiendab pangandusliitu, sest mõlemad algatused on olulised selleks, et rahastada kaksiküleminekut (digi- ja rohepööre), suurendada euro rahvusvahelist rolli ning tugevdada ELi avatud strateegilist autonoomiat ja selle konkurentsivõimet muutuvast maailmas, eelkõige võttes arvesse praegust keerulist majandus- ja geopoliitilist keskkonda^{10, 11}.

2022. aasta juunis ei nõustunud eurorühm terviklikuma töökavaga pangandusliidu väljakujundamiseks sellesse Euroopa hoiusekindlustusskeemi lisamisega. Selle asemel kutsus

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁸ Baseli pangajärelevalve komitee ja finantsstabiilsuse nõukogu. Finantsstabiilsuse nõukogu, 2014. aasta ajakohastatud versioon, [Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions](#) (Finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilised omadused), ning 2015, [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution. Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet](#) (Gloaalsete süsteemset oluliste pankade kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime põhimõtted kriisilahenduses, kogu kahjumikatmisvõime tingimused).

⁹ Eurorühm, 30. november 2020, [Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund](#) (Laiendatud koosseisus eurorühma avaldus Euroopa stabiilsusmehhanismi reformi ja ühtse kriisilahendusfondi kaitsekorra varajase kehtestamise kohta). Rakendamise toimuks aastatel 2022–2024. [Leping, millega muudetakse Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingut](#), on siiski veel ratifitseerimata.

¹⁰ Euroopa Komisjon, 2020, [komisjoni 2021. aasta tööprogramm](#), punkt 2.3, lk 5.

¹¹ Euroopa Komisjon, 2023, [ELi pikaajaline konkurentsivõime: pilk 2030. aasta järgsesse aega](#).

eurorühm komisjoni üles esitama sihipärasemaid seadusandlikke ettepanekuid ELi pankade kriisiohje- ja riikliku hoiusekindlustusraamistiku reformimiseks¹².

Samal ajal rõhutas Euroopa Parlament oma 2021. aasta aruandes pangandusliidu kohta¹³ ka selle väljakujundamise olulisust Euroopa hoiusekindlustusskeemi loomise teel ning toetas komisjoni seadusandliku ettepaneku esitamisel kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku läbivaatamise kohta. Kuigi eurorühm ei toetanud selgesõnaliselt Euroopa hoiusekindlustusskeemi, muudaks see kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reformi jõulisemaks ning tagaks pangandussektorile sünergia ja tõhususe suurenemise. Selline õigusaktide pakett oleks osa pangandusliidu väljakujundamise tegevuskavast, nagu on rõhutatud Euroopa Komisjoni presidendi Ursula von der Leyeni poliitilistes suunistes, milles tuletatakse samuti meelde Euroopa hoiusekindlustusskeemi tähtsust, ja millele juhid on järjekindlalt toetust avaldanud¹⁴.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku eesmärgid

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistik loodi selleks, et maandada riske ja hallata mis tahes suuruses finantsinstitutsioonide maksejõuetust ning samal ajal saavutada neli üldeesmärki:

- i) kaitsta finantsstabiilsust, samal ajal ära hoida finantsraskuste ülekandumine, tagada seeläbi turudistsipliini ja ühiskonna jaoks kriitiliste funktsioonide jätkuvus;
- ii) kaitsta siseturu toimimist ja tagada võrdsed tingimused kogu ELis;
- iii) minimeerida maksumaksjate raha kasutamist ning nõrgendada pankade ja riikide vastastikust sõltuvust ning
- iv) kaitsta hoiustajaid ja tagada tarbijate kindlustunne.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikuga nähakse ette vahendid, mida saab kasutada raskustes olevate pankade elutsükli eri etappides: finantsseisundi taastamise meetmed, mida toetavad pankade koostatud finantsseisundi taastamise kavad; varajase sekkumise meetmed; meetmed pankade maksejõuetuse vältimiseks; kriisilahendusametuste koostatud kriisilahenduse kavad ning kriisilahenduse vahendid maksejõuetute või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävate pankade jaoks ning kui leitakse, et panga kriisilahendus (mitte selle likvideerimine) on avalikes huvides. Peale selle kohaldatakse jätkuvalt siseriiklikke maksejõuetusmenetlusi, mis jäävad väljapoole kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikku,¹⁵ selliste raskustes olevate pankade suhtes, millega saab tegeleda niisuguste siseriiklike menetluste alusel, juhul kui need on sobivamad (kriisilahenduse asemel) ja ei kahjusta avalikke huve ega ohusta finantsstabiilsust.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku eesmärk on tagada kombineeritud rahastamisallikad, et hallata maksejõuetust majanduslikult tõhusal viisil, kaitsta finantsstabiilsust ja hoiustajaid

¹² Eurorühm, 16. juuni 2022, [eurorühma avaldus pangandusliidu tuleviku kohta](#).

¹³ Euroopa Parlament, 2022, [raport pangandusliidu kohta – 2021. aasta aruanne](#), Euroopa Parlament on alates 2015. aastast igal aastal koostanud aruande pangandusliidu kohta.

¹⁴ Euroala tippkohtumine, 24. märts 2023, [laiendatud koosseisus toimunud euroala tippkohtumise avaldus](#).

¹⁵ Siseriiklikud maksejõuetusmenetlused ei ole ühtlustatud. Kriisilahendusametuse otsus, kas suunata raskustes olev pank kriisilahendusse, mis eeldab kriisilahenduse ja siseriikliku maksejõuetusmenetluse võrdlust (avaliku huvi hindamine), on siiski osa kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikust. Kui kriisilahendusametust otsustab raskustes olevat panka kriisilahendusse mitte suunata, käsitletakse juhtumit seejärel riiklikul tasandil, kus hinnatakse maksejõuetusmenetluse või muud liiki lõpetamise või likvideerimise menetluste algatamist vastavalt siseriiklikust maksejõuetuskorrast tulenevatele konkreetsetele tingimustele.

ning säilitada turudistsipliin, samal ajal vähendades avaliku sektori eelarve kasutamist ja lõppkokkuvõttes kulu maksumaksjatele. Pankade kriisilahenduse kulud kaetakse esmalt pankade omavahenditest, mis jaotatakse panga aktsionäride ja võlausaldajate vahel (mis moodustab panga kahjumi katmise võime), mis vähendab ka moraaliriski ja parandab turudistsipliini. Vajaduse korral võib seda täiendada hoiuste tagamise skeemide ja kriisilahendusrahastute vahenditega (riiklikud kriisilahendusfondid või ühtne kriisilahendusfond pangandusliidus). Neid vahendeid rahastatakse kõigi pankade osamaksetest, olenemata panga suuruselt ja ärimudelilt. Pangandusliidus lõimiti neid eeskirju veelgi, usaldades Ühtsele Kriisilahendusnõukogule ühtse kriisilahendusfondi juhtimise ja järelevalve, mida rahastatakse pangandusliidus osalevate liikmesriikide pangandussektori osamaksetest. Sõltuvalt raskustes oleva panga puhul kohaldatavast vahendist (nt ennetus-, ettevaatus-, kriisilahendus- või alternatiivmeetmed siseriikliku maksejõuetusmenetluse raames) ja juhtumi konkreetsetest üksikasjadest võib riigiabi¹⁶ kontroll olla vajalik riikliku kriisilahendusfondi / ühtse kriisilahendusfondi, hoiuste tagamise skeemi või riigieelarvest eraldatava riiklikest vahenditest rahastamise korral.

Ettepaneku põhjused

Olenemata alates 2014. aastast tehtud edusammudest on kriisilahendust kohaldatud harva, eriti pangandusliidus. Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikus tuvastati edasist tugevdamist ja kohandamist vajavad valdkonnad, mis on seotud kavandamise, rakendamise ja eelkõige selle kohaldamise stiimulitega.

Præguseks on paljusid väiksemaid või keskmise suurusega raskustes olevaid panku käsitletud siseriikliku menetluskorra alusel, mis hõlmab sageli maksumaksjate raha kasutamist (päästeabi), selle asemel et kasutada pangandussektori rahastatud turvavõrke, nagu pangandusliidu ühtne kriisilahendusfond, mis on seni kriisilahenduse käigus kasutamata jäänud. See on vastuolus raamistiku eesmärgiga, sest see loodi pärast ülemaailmset finantskriisi, mis hõlmas olulist paradigma muutust päästeabilt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisele. Sellega seoses on kõigi pankade rahastatavate kriisilahendusrahastute alternatiivkulu märkimisväärne.

Kriisilahenduse raamistik ei ole täielikult täitnud peamisi üldeesmärke, eelkõige puudutab see ELi panganduse siseturu toimimise hõlbustamist, tagades võrdsed tingimused, käsitledes piiriüleseid ja riigisiseseid kriise ning minimeerides maksumaksjate raha kasutamist.

Selle põhjuseks on peamiselt ebajärjekindlad stiimulid raskustes olevate pankade juhtimiseks sobiva vahendi valimisel, mis tõi kaasa kriisilahenduse ühtlustatud raamistiku kohaldamata jätmise muude võimaluste kasuks. See on üldiselt tingitud ulatuslikust kaalutusõigusest avaliku huvi hindamisel, kriisilahenduse käigus rahastamisele juurdepääsuga seotud raskustest ilma hoiustajatele kahju tekitamata ning lihtsamast juurdepääsust rahastamisele väljaspool kriisilahendust. Selle suundumuse järgimine suurendab killustatuse riski ja mitteoptimaalseid tulemusi pankade, eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega pankade maksejõuetuse haldamisel.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku läbivaatamine ning koostoime siseriiklike maksejõuetusmenetlustega peaksid pakkuma lahendusi selliste probleemidega tegelemisel.

¹⁶ Riigiabi eeskirjad on lahutamatu seotud kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikuga ning täiendavad seda. Neid eeskirju käesolev läbivaatamine ja mõjuhinnang ei hõlma. Selleks et tagada kahe raamistiku vaheline kooskõla, kutsus eurorühm 2020. aasta novembris komisjoni üles läbi vaatama pankadele antava riigiabi raamistiku ja viima selle lõpule paralleelselt kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku läbivaatamisega, tagades selle samaaegse jõustumise ajakohastatud kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikuga.

Samuti peaks see võimaldama raamistikul täielikult saavutada oma eesmärgid ning olema otstarbekohane kõigi ELi pankade, olenemata nende suurusest, ärimudelidest ja kohustuste struktuurist, ning isegi väiksemate ja keskmise suurusega pankade puhul, kui valitsevad asjaolud seda nõuavad. Läbivaatamise eesmärk peaks olema tagada eeskirjade järjepidev kohaldamine liikmesriikides, pakkudes paremaid võrdseid tingimusi, samal ajal kaitstes finantsstabiilsust ja hoiustajaid, hoides ära finantsraskuste ülekandumise ja vähendades maksumaksjate raha kasutamist. Eelkõige tuleks raamistikku parandada, et hõlbustada väiksemate ja keskmise suurusega pankade kriisilahendust, nagu algselt eeldati, leevendades mõju finantsstabiilsusele ja reaalmajandusele ilma riiklikest vahenditest rahastamist kasutamata ning suurendades nende hoiustajate, peamiselt kodumajapidamiste ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) kindlustunnet. Kavandatud muudatuste ulatust silmas pidades ei ole kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku läbivaatamise eesmärk märkimisväärselt muuta kehtivat raamistikku, vaid pigem teha mitmes põhivaldkonnas väga vajalikke parandusi, et raamistik toimiks kõigi pankade puhul ettenähtud viisil.

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku reformi elementide ülevaade

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku pakett sisaldavad muudatused hõlmavad mitut poliitilist aspekti ja kujutavad endast ühtset reageerimist tuvastatud probleemidele:

- kriisilahenduse kohaldamisala laiendamine avaliku huvi hindamise läbivaatamise kaudu, kui sellega saavutatakse raamistiku eesmärgid, nt tagatakse finantsstabiilsuse, maksumaksjate raha ja hoiustajate kindlustunde parem kaitse kui siseriiklike maksejõuetusmenetlustega;
- kriisilahenduse rahastamise tugevdamine, täiendades finantsinstitutsioonide kahjumi katmise võimet, mis jääb hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamiseks esimeseks „kaitseliiniks“ kriisilahenduse korral, et edendada juurdepääsu kriisilahendusfondidele, ilma et see tekitaks olenevalt asjaoludest kahju hoiustajatele, milleks tuleb järgida tingimusi ja kohaldada kaitsemeetmeid;
- maksejõuetuse korral nõuete rahuldamisjärkude muutmine ja üldise hoiustajate eelisõiguste korra tagamine koos üheastmelise hoiustajate eelisõiguste korraga, et võimaldada hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamist muudeks meetmeteks kui tagatud hoiuste väljamaksmine;
- kõigi selliste hoiuste tagamise skeemidega seotud sekkumiste puhul, mis ei kuulu maksejõuetuse korral tagatud hoiuste väljamaksmise alla, vähima kulu testi ühtlustamine, et parandada võrdseid tingimusi ja tagada tulemuste järjepidevus;
- varajase sekkumise raamistiku täpsustamine, kõrvaldades varajase sekkumise ja järelevalvemeetmetega seotud kattuvused, tagades kohaldatavate tingimuste suhtes õiguskindluse ning hõlbustades pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste koostööd;
- kriisilahenduse õigeaegse käivitamise tagamine ning
- hoiustajate kaitse parandamine (nt hoiuste tagamise skeemi direktiivi kaitse ulatust ja piiriülest koostööd käsitlevate sätete sihipärane täiustamine, siseriiklike võimaluste ühtlustamine ja hoiuste tagamise skeemide finantsstabiilsuse läbipaistvuse parandamine).

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanekus esitatakse kehtivate õigusaktide muudatused, et viia need täielikult kooskõlla pankade kriisiohje ja hoiusekindlustuse valdkonnas kehtivate õigusnormidega. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi, ühtse kriisilahenduskorra määruse ning hoiuste tagamise skeemi direktiivi läbivaatamise eesmärk on parandada raamistiku toimimist viisil, mis tagab kriisilahendusametitele vahendid, et tulla toime mis tahes panga maksejõuetusega, olenemata selle suurusest ja ärimudelist, et säilitada finantsstabiilsus, kaitsta hoiustajaid ja vältida maksumaksjate raha kasutamist.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek tugineb reformidele, mis viidi ellu pärast finantskriisi ning mille tulemusel loodi pangandusliit ja kõigi ELi pankade jaoks ühtne reeglistik.

Ettepanek aitab tugevdada viimasel kümnendil vastu võetud ELi finantsalaseid õigusakte, et vähendada finantssektori riske ja tagada pankade maksejõuetuse nõuetekohane haldamine. Eesmärk on muuta pangandussüsteem vastupidavamaks ja lõppkokkuvõttes edendada majandustegevuse kestlikku rahastamist ELis. See on täielikult kooskõlas ELi põhieesmärkidega edendada finantsstabiilsust, vähendada maksumaksjate toetust pankade kriisilahendusele ja kaitsta hoiustajate kindlustunnet. Need eesmärgid tagavad kõrgetasemelise konkurentsivõime ja tarbijakaitse.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Ettepanekuga muudetakse kehtivat direktiivi – pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi – eelkõige seoses pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikus juba olemasolevate vahendite parema kohaldamise, kriisilahenduse eeltingimuste täpsustamise, pankade maksejõuetuse korral turvavõrkudele juurdepääsu hõlbustamise ning rahastamiseskirjade selguse ja järjepidevuse parandamise teel. Ettepanek vähendab ühtlustatud nõuete kehtestamisega, mis on mõeldud kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku kohaldamiseks siseturul pankade suhtes, märkimisväärselt õigusnormide lahknemise riski liikmesriikides, mis võib moonutada konkurentsi siseturul.

Sellest tulenevalt on ettepaneku õiguslik alus sama mis esialgse seadusandliku akti õiguslik alus, nimelt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114. See säte võimaldab võtta siseriiklike õigusnormide ühtlustamiseks meetmeid, mille eesmärk on siseturu väljaarendamine ja selle toimimine.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Õiguslik alus kuulub siseturu valdkonda, mida käsitatakse jagatud pädevusena, nagu on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 4. Enamik kaalutud meetmetest kujutavad endast kehtiva liidu õiguse ajakohastusi ja muudatusi ning seega on need seotud valdkondadega, kus EL on juba oma pädevust teostanud ega kavatse sellise pädevuse teostamist lõpetada.

Kavandatavate meetmete eesmärk on kehtivate liidu õigusaktide täiendamine, mistõttu on see ELi tasandil paremini teostatav kui liikmesriikide eri algatuste kaudu. Eelkõige kehtestati raamistiku loomisel 2014. aastal kõigi ELi pankade jaoks konkreetse ja ühtlustatud ELi kriisilahenduskorra aluspõhimõtted. Selle põhiaspektid kajastavad rahvusvahelisi suuniseid ja finantsstabiilsuse nõukogu pärast 2008. aasta ülemaailmset finantskriisi vastu võetud

dokumenti „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions“ (Finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilised omadused).

Subsidaarsuse põhimõte sisaldub kehtivas kriisilahenduse raamistikus. Liikmesriigid ei ole võimelised selle eesmärgi, nimelt kriisilahendusega seotud eeskirjade ja protsesside ühtlustamist, ise piisavas ulatuses saavutama. Pigem on kogu ELis mis tahes krediidasutuse maksejõuetuse mõju tõttu võimalik seda paremini saavutada ELi tasandil ELi meetmete abil.

Kehtiva kriisilahenduse raamistiku eesmärk on alati olnud pakkuda ühiseid vahendeid pankade mis tahes maksejõuetuse tõhusaks ja nõuetekohaseks haldamiseks, olenemata panga suurusest, ärimudelist ja asukohast, kui see on vajalik ELi, liikmesriigi või piirkonna, kus ta tegutseb, finantsstabiilsuse säilitamiseks ning hoiustajate kaitsmiseks ilma avaliku sektori vahenditele tuginemata.

Ettepanekuga muudetakse teatavaid pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi sätteid, et parandada kehtivat raamistikku, eelkõige seoses selle kohaldamisega väiksemate ja keskmise suurusega pankade suhtes, sest muul juhul ei pruugi see oma eesmärgi saavutada.

Finantsstabiilsust, hoiustajate kindlustunnet või riigi rahanduse kasutamist ühes liikmesriigis ohustavatel riskidel võib olla kaugeleulatuv piiriülene mõju, mis võib lõppkokkuvõttes soodustada siseturu killustumist. ELi tasandi meetmete puudumine vähem oluliste pankade jaoks ja nende tajutav väljajätmine vastastikusest turvavõrgust võib samuti mõjutada selliste pankade turgudele ligipääsu ja hoiustajate ligimeelitamise suutlikkust võrreldes oluliste pankadega. Lisaks halvendaksid pankade maksejõuetuse vastu võitlemise riiklikud lahendused olukorda seoses panga ja riigi vahelise sidemega ning õõnestaksid pangandusliidu ideed viia sisse paradigma muutus pöördele kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisele.

Kriisilahenduse raamistiku reformimise ELi tasandi meetmetes ei nähta ette strateegiat, mida tuleks rakendada pankade maksejõuetuse korral. Otsuse ELi ühtlustatud kriisilahenduse strateegia / vahendi või siseriikliku likvideerimisstrateegia kasuks teeb kriisilahendusamet avaliku huvi hindamise põhjal. See on kohandatud iga konkreetse maksejõuetuse juhtumi jaoks ja ei lähtu automaatselt sellistest kaalutlustest nagu panga suurus, tema tegevuse geograafiline ulatus ja pangandussektori struktuur. Praktikas muudab see avaliku huvi hindamise subsidaarsuse testiks ELis.

Seega, kuigi igal üksikjuhul tuleb eraldi hinnata, kas panga suhtes kohaldatakse kriisilahendust või mitte, on äärmiselt oluline säilitada kõigi pankade jaoks kriisilahenduse võimalus ning kriisilahendusametustel peaksid olema kõigi finantsinstitutsioonide võimaliku süsteemse olemuse tõttu õiged stiimulid kriisilahenduse kasuks otsustamiseks, nagu on juba sätestatud pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis.

Liikmesriigid võivad siiski kaaluda väiksemate või keskmise suurusega pankade puhul likvideerimist reformitud raamistiku alusel. Sellega seoses jäävad kehtima siseriiklikud maksejõuetuskorrad (mida ei ole ühtlustatud), kui maksejõuetusmenetlust peetakse kriisilahendusele paremaks alternatiiviks. Sel viisil säilitatakse vahendite järjepidevus, sealhulgas nende puhul, mis ei kuulu kriisilahenduse alla, näiteks ennetus- ja ettevaatusmeetmed, kriisilahenduse vahendid, siseriiklikust maksejõuetusmenetlusest tulenevad alternatiivsed meetmed ja tagatud hoiuste väljamaksmine osade kaupa likvideerimise korral.

Seepärast peetakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi muutmist parimaks võimaluseks. See loob õige tasakaalu eeskirjade ühtlustamise ja vajaduse korral riikliku paindlikkuse säilitamise vahel. Muudatused edendaksid veelgi kriisilahenduse raamistiku ühetaolist kohaldamist ning järelevalve- ja kriisilahendusametuste tavade

lähendamist ja tagaksid pangandusteenuste siseturul võrdsed tingimused. See on eriti oluline pangandussektoris, kus paljud finantsinstitutsioonid tegutsevad kogu ELi siseturul. Riigisiseste eeskirjadega ei ole neid eesmärke võimalik saavutada.

- **Proportsionaalsus**

Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ei tohi ELi meetme sisu ega vorm minna nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale, olles kooskõlas aluslepingute üldeesmärkidega.

Proportsionaalsus on olnud ettepanekule lisatud mõjuhinnangu lahutamatu osa. Esitatud muudatusettepanekuid hinnati individuaalselt proportsionaalsuse eesmärgi seisukohast. Lisaks on mitmes valdkonnas hinnatud kehtivates eeskirjades proportsionaalsuse puudumist ning analüüsitud konkreetseid võimalusi, mille eesmärk on vähendada väiksemate finantsinstitutsioonide halduskoormust ja nõuete täitmisega seotud kulusid, eelkõige kaotades teatavat liiki ettevõtjate puhul omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise kohustuse.

Kehtivas raamistikus ei võeta kriisilahendusrahastutele juurdepääsu tingimustes piisavalt arvesse proportsionaalsusest lähtuvat eristamist, mis põhineb kriisilahenduse strateegial, finantsinstitutsiooni suurusel ja/või ärimudelil. Pankade võime täita kriisilahendusrahastule juurdepääsu tingimusi sõltub sekkumise ajal nende bilansis olevate teisendatavate vahendite jäägist. Tõendid näitavad siiski, et mõnedel (väiksematel ja keskmise suurusega) pankadel on teataval turgudel struktuurseid raskusi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisel. Arvestades nende pankade konkreetset kohustuste struktuuri (eelkõige selliste, mis sõltuvad märkimisväärselt hoiuvahenditega rahastamisest), tuleks teatavad hoiused teisendada, et saada juurdepääs kriisilahendusrahastule, mis võib tekitada probleeme seoses finantsstabiilsuse ja praktilise teostatavusega, võttes arvesse majanduslikku ja sotsiaalset mõju mitmes liikmesriigis. Kavandatud muudatused (nt selged eeskirjad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamiseks kriisilahendusega seotud üleandmise strateegiate jaoks, üheastmelise hoiustajate eelisõiguste korra kehtestamine ja hoiuste tagamise skeemi vahendite võimaldamine, et ületada kriisilahendusrahastule juurdepääsuga seotud puudused) parandaksid juurdepääsu rahastamisele kriisilahenduse korral. Samuti kehtestataks nende abil suurem proportsionaalsus pankadele, mille kriisilahendus toimuks üleandmise strateegiate alusel, võimaldades vajaduse korral hoiuste kaitsmist kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise eest ning lahendades tõhusalt kriisilahenduse rahastamise probleemi, ilma et see nõrgendaks kriisilahendusrahastule juurdepääsuks vajalike kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise miinimumnõudeid.

- **Vahendi valik**

Tehakse ettepanek meetmete kasutuselevõtuks pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi muutmise teel direktiivi abil. Kavandatud meetmed osutavad käesoleva õigusaktiga lõimitud kehtivatele sätetele või arendavad neid edasi.

Mõned kavandatud muudatused, näiteks need, mis mõjutavad turult lahkumist pärast avaliku huvi hindamise negatiivset tulemust, tagaksid liikmesriikidele nende siseriiklikku õigusesse ülevõtmise etapis piisava paindlikkuse, et säilitada erinevad siseriiklikud lõpetamise või likvideerimise eeskirjad.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistik loodi selleks, et ära hoida ja hallata mis tahes suuruses ja ärimudeliga finantsinstitutsioonide maksejõuetust. See töötati välja eesmärgiga säilitada finantsstabiilsus, kaitsta hoiustajaid, minimeerida riikliku toetuse kasutamist, piirata moraalariski ja parandada finantsteenuste siseturgu. Hindamisel jõuti järeldusele, et üldiselt tuleks kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikku teatavates aspektides parandada, näiteks vajalik on maksumaksjate raha parem kaitse.

Eelkõige näitab hindamine, et õiguskindlus ja prognoositavus pankade maksejõuetuse haldamisel on endiselt ebapiisav. Ametiasutuste otsus selle kohta, kas kasutada kriisilahendus- või maksejõuetusmenetlust, võib liikmesriikide lõikes märkimisväärselt erineda. Peale selle ei ole pangandussektori rahastatavad turvavõrgud alati tõhusad ning tingimused juurdepääsuks kriisilahenduse rahastamisele ja sellest väljapoole jäävale rahastamisele on endiselt erinevad. Need mõjutavad stiimuleid ja loovad arbitraaživõimalusi, kui tehakse otsuseid selle kohta, millist kriisiohjevahendit kasutada. Lisaks on hoiustajate kaitse liikmesriikides mitmes valdkonnas endiselt ebahühtlane ja ebajärjekindel.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon korraldas mitmesuguste konsultatsioonivahendite kaudu ulatusliku teabevahetuse, et jõuda kõigi kaasatud sidusrühmadeni, et paremini mõista raamistiku toimimist ja kindlaks teha võimalikke täiustamist vajavaid aspekte.

2020. aastal algatas komisjon konsultatsiooni kombineeritud esialgse mõjuhindangu ja tegevuskava üle, mille eesmärk on esitada üksikasjalik analüüs ELi tasandil võetavate meetmete ning eri poliitikavariantide võimaliku mõju kohta majandusele, ühiskonnale ja keskkonnale.

2021. aastal algatas komisjon kaks konsultatsiooni – siht- ja avaliku konsultatsiooni –, et saada sidusrühmadelt tagasisidet selle kohta, kuidas kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistikku kohaldata, ning arvamusi võimalike muudatuste kohta. Sihtkonsultatsioon, mis hõlmas 39 üldist ja konkreetset tehnilist küsimust, oli kättesaadav ainult inglise keeles ja toimus alates 26. jaanuarist kuni 20. aprillini 2021. Avalik konsultatsioon koosnes 10 üldisest küsimusest, mis olid kättesaadavad kõigis ELi keeltes, ja kestis koos tagasisideperioodiga 25. veebruarist 20. maini 2021.

Lisaks korraldas komisjon 18. märtsil 2021 kõrgetasemelise konverentsi, kus osalesid kõigi asjaomaste sidusrühmade esindajad. Konverentsil leidis kinnitust tõhusa raamistiku tähtsus, kuid see tõi esile ka praegused puudused.

Komisjoni talitused on panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühma raames korduvalt konsulteerinud ka liikmesriikidega kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku ELi tasandil rakendamise ning pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi, ühtse kriisilahenduskorra määruse ja hoiuste tagamise skeemi direktiivi võimaliku läbivaatamise teemal. Paralleelselt eksperdirühmas toimunud aruteludega arutati käesolevas ettepanekus käsitletud küsimusi ka nõukogu ettevalmistavate organite, nimelt nõukogu finantsteenuste ja pangandusliidu töörühma ning Euroopa hoiusekindlustusskeemi kõrgetasemelise töörühma koosolekutel.

Peale selle korraldasid komisjoni talitused õigusaktide ettevalmistamise etapis mitu (füüsilist ja virtuaalset) kohtumist pangandussektori esindajate ja muude sidusrühmadega.

Kõigi eespool nimetatud algatuste tulemusi on kasutatud käesoleva ettepaneku ja sellele lisatud mõjuhinna koostamisel. Need on andnud selgeid tõendeid selle kohta, et raamistiku eesmärkide parimaks saavutamiseks on vaja kehtivaid eeskirju ajakohastada ja täiendada. Mõjuhinna 2. lisas on esitatud kõnealuste konsultatsioonide ja avaliku konverentsi kokkuvõtted.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon esitas Euroopa Pangandusjärelevalvele (EBA) nõuandetaotluse maksejõuetus- ja kriisilahendusmenetluse rahastamise kohta. Komisjon soovis saada sihtotstarbelist tehnilist nõu, et: i) hinnata, kas mõnedel väiksematel ja keskmise suurusega pankadel on teadaolevaid raskusi piisavate kahjumi katmise finantsinstrumentide väljastamisel; ii) uurida kehtivaid juurdepääsunõudeid olemasolevatele rahastamisallikatele kehtivas raamistikus ning iii) hinnata erinevate võimalike poliitikavariantide kvantitatiivset mõju kriisilahendus- ja maksejõuetusmenetluse rahastamise valdkonnas ning nende tõhusust poliitikaeesmärkide saavutamisel. Euroopa Pangandusjärelevalve saatis oma vastuse 2021. aasta oktoobris¹⁷.

Komisjon toetus ka tulevikukindluse platvormi 2021. aasta detsembris esitatud arvamusele. Arvamuses rõhutati vajadust muuta kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistik proportsionaalsel viisil otstarbekohaseks kõigi pankade jaoks, võttes arvesse võimalikku mõju hoiustajate kindlustundele ja finantsstabiilsusele.

- **Mõjuhinna¹⁸**

Ettepaneku kohta on koostatud põhjalik mõjuhinna, võttes arvesse sidusrühmadelt saadud tagasisidet ja vajadust käsitleda erinevaid omavahel seotud küsimusi, mis hõlmavad kolme eri õigusakti.

Mõjuhinna kaaluti mitmesuguseid poliitikavariante, et lahendada kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku kavandamisel ja rakendamisel kindlaks tehtud probleeme. Võttes arvesse kriisiohjevahendite ja nende rahastamise vahelisi tugevaid seoseid, kaaluti mõjuhinna poliitikavariantide pakette, milles on ühendatud kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku asjakohased elemendid, et tagada terviklik ja järjepidev lähenemisviis. Mõned kavandatud muudatused on ühised kõigi kaalutud poliitikavariantide pakettide puhul. Need on seotud varajase sekkumise meetmetega, näitajatega, mis käivitavad pankade maksejõuetuse või tõenäolise maksejõuetuse kindlaksmääramise, ning hoiuste tagamise skeemi direktiivi teatavate elementide ühtlustamisega.

Eri poliitikavariantide pakettides keskendutakse peamiselt kriisilahenduse kohaldamisala usaldusväärse ja tõhusa laiendamise võimalike variantide analüüsimisele, olenevalt rahastamise kättesaadavaks muutmise ambitsioonitasemest. Eelkõige kaalutakse poliitikavariantides hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamise hõlbustamist kriisilahenduses, sealhulgas ühenduslülina väikseimate kulude testi kaitsemeetme raames, et parandada proportsionaalsust kriisilahendusrahastutele juurdepääsul pankade, kuid eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega pankade jaoks, mille suhtes kohaldatakse turult lahkumise korral üleandmise strateegiaid. Lisaks uuritakse poliitikavariantides võimalust kasutada hoiuste tagamise skeemi vahendeid tulemuslikumalt ja tõhusamalt ühtlustatud vähima kulu testi raames muude meetmete puhul kui tagatud hoiuste väljamaksmine, püüdes parandada kriisilahendusasutuste stiimulite ühilduvust sobivaima kriisiohjevahendi valimisel. Hoiuste

¹⁷ Euroopa Pangandusjärelevalve, 22. oktoober 2021, [nõuandetaotlus kriisilahendus- ja maksejõuetusmenetluse rahastamise kohta](#).

¹⁸ Vt viited dokumentidele SWD(2023)226 (mõjuhinna kokkuvõte) ja SEC(2023)230 (õiguskontrollikomitee positiivne arvamus).

tagamise skeemi vahendite kasutamine muude meetmete tarbeks kui tagatud hoiuste väljamaksmine sõltub hoiuste tagamise skeemi nõuete rahuldamisjärkudest. Seetõttu uuritakse poliitikavariantides ka erinevaid stsenaariume hoiustajate eelisõiguste ühtlustamise kohta.

Neid elemente arvesse võttes analüüsitakse mõjuhinnangus kolme võimalikku poliitikavariantide paketti, mis tagavad erineva ambitsioonitasemega tulemused. Iga paketi eesmärk on luua stiimulipõhine raamistik, soodustades kriisilahenduse vahendite järjekindlamat kohaldamist, suurendades õiguskindlust ja prognoositavust, tagades võrdsed tingimused ning hõlbustades juurdepääsu ühistele turvavõrkudele, samal ajal säilitades väljaspool kriisilahendust mõned alternatiivsed meetmed siseriiklike maksejõuetusmenetluste raames. Kuid kavandatud poliitikavariantide pakettide abil saavutatakse need eesmärgid erineval määral ja nende poliitiline teostatavus on erinev.

Eelistatud variandiga nähakse ette rahastamisvalemi ulatuslikud parandused, mis võimaldavad kriisilahenduse kohaldamisala olulisel määral laiendada, et hõlmata rohkem väiksemaid ja keskmise suurusega panku, ning paremini ühtlustada stiimuleid asjaomaste finantsinstitutsioonide jaoks parima kriisiohjevahendi valimisel. Seda varianti peeti raamistiku eesmärkide saavutamisel tulemuslikumaks, tõhusamaks ja sidusamaks võrreldes teistega, sealhulgas lähtetasemega, mille puhul meetmeid ei võeta. Eelkõige leiti, et hoiuste tagamise skeemi ülilusliku eelisõiguse kaotamine on kõige tõhusam abinõu, millega tagatakse, et hoiuste tagamise skeemi vahendeid saab kasutada kriisilahenduseks. Hoiuste tagamise skeemi nõuete puhul ülilusliku eelisõiguse rakendamine on peamine põhjus, miks hoiuste tagamise skeemi vahendeid ei saa peaaegu kunagi kasutada väljaspool tagatud hoiuste väljamaksmist maksejõuetusmenetluses, kuna see mõjutab väljamaksmist soodustava vähima kulu testi tulemust. Siiski leiti, et üliluslik eelisõigus kaitseb hoiuste tagamise skeemi ja pangandussektori rahalisi vahendeid võimaliku vahendite täiendamise eest, takistades hoiuste tagamise skeemi sekkumist kriisilahendusse, ilma et see pakuks tagatud hoiustele paremat kaitset. Seetõttu on hoiuste tagamise skeemi ülilusliku eelisõiguse kaotamine vajalik selleks, et tegeleda väikseimate kulude testi hindamise praeguste tulemustega, mis on suunatud väljamaksmisele, ning tagada kriisilahenduse korral piisav rahastamine, et muuta väiksemate ja keskmise suurusega pankade kriisilahendus teostatavaks maksejõuetute pankade majandustegevuse üleviimise ja turult lahkumise kaudu.

Mõjuhinnang sisaldas ka teist poliitikavarianti, mis seisnes kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku, sealhulgas Euroopa hoiusekindlustusskeemi ulatuslikus reformis vahepealse hübriidmudeli kujul, mis erineb komisjoni 2015. aasta ettepanekust. Selle poliitikavariandi puhul tunnistatakse ühise hoiusekindlustussüsteemi loomise olulisust, et tagada raamistiku usaldusväärsus ja pangandusliidu lõplik väljakujundamine – praeguses etapis hinnatakse seda siiski poliitiliselt teostatavaks.

Ettepanekuga kaasneksid ametiasutustele ja teatavatele pankadele kulud, sõltuvalt sellest, millises ulatuses laiendatakse kriisilahendust iga üksikjuhtumi avaliku huvi hindamisest ja konkreetsetest asjaoludest tulenevalt. Hoiuste tagamise skeemi vahendite ja riikliku kriisilahendusfondi / ühtse kriisilahendusfondi kasutamine oleks ettenähtud kasutatavate rahaliste vahendite puhul kulutõhusam, kuid see võib kaasa tuua ka vahendite täiendamise vajaduse pangandussektori osamaksete kaudu. Üldiselt kompenseeriks kriisilahendusametuste ja pankade kulud siiski saadav kasu, mis tuleneks suuremast valmisolekust suurema hulga pankade jaoks, täpsustatud stiimulitest kasutatava kriisiohjevahendi valimisel, maksumaksjate rahaliste vahendite väiksemast kasutamisest ning suuremast finantsstabiilsusest ja hoiustajate kindlustundest, tänu selgematele eeskirjadele ja juurdepääsule pangandussektori rahastatavatele turvavõrkudele. Tarbijate ja üldsuse jaoks peaksid kulud olema piiratud ja sellest saadav kasu peaks olema selgelt suurem, eelkõige tänu hoiustajate suuremale kaitsele, finantsstabiilsusele ja maksumaksjate raha vähendatud kasutamisele.

Õiguskontrollikomitee kiitis mõjuhindangu heaks esimese negatiivse arvamuse järgselt. Komitee esitatud märkuste arvessevõtmiseks on mõjuhindangut laiendatud, et lisada sellesse lisaselgitused järgmise kohta: i) läbivaatamisel käsitletavate probleemide laad ja kriisilahenduse üldine kasu võrreldes maksejõuetusmenetlusega, et kaitsta finantsstabiilsust, hoiustajate kindlustunnet ja minimeerida maksumaksjate raha kasutamist; ii) selgitused selle kohta, kuidas reform on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, ning iii) täiendavad üksikasjad muude aspektide kohta, nagu kooskõla riigiabi eeskirjade läbivaatamisega, koostoime komisjoni 2015. aasta ettepanekuga Euroopa hoiusekindlustusskeemi kohta, selle kohta, kuidas on Euroopa Pangandusjärelevalve nõuannet arvesse võetud või millistel tingimustel oleks lubatud hoiuste tagamise skeemi sekkumine kriisilahendusse.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Läbivaatamisel keskendutakse peamiselt kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku üldisele ülesehitusele ja toimimisele, pöörates erilist tähelepanu väiksematele ja keskmise suurusega pankadele ning hoiustajate võrdsemale kohtlemisele. Kavandatud reform toob eeldatavasti kasu raamistiku tõhususele ja õigusselgusele.

Reform on tehnoloogianeutraalne ega mõjuta digitaalset valmisolekut.

- **Põhiõigused**

EL on võtnud kohustuse järgida rangeid põhiõiguste kaitse standardeid ning on kirjutanud alla mitmele inimõigustealasele konventsioonile. Seetõttu järgib käesolev ettepanek neid õigusi, eelkõige õigusi, mis on loetletud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peamistes inimõigustealastes konventsioonides, ELi aluslepingute lahutamatuks osaks oleva Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Ettepanekus nõutakse, et liikmesriigid võtaksid pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi muudatused oma siseriiklikusse õigusesse üle 18 kuu jooksul alates muutmisdirektiivi jõustumisest.

Ettepanek sisaldab nõudeid, mille kohaselt peab Euroopa Pangandusjärelevalve välja andma standardid raamistiku teatavate sätete kohta ja esitama komisjonile aruanded selle tõhusa rakendamise kohta, nt seoses kriisilahendusametuste tehtavate kriisilahenduskõlblikkuse hindamiste või kriisilahenduse elluviimise ettevalmistamisega.

Viis aastat pärast õigusakti rakendamise tähtaega korraldatakse selle hindamine, et teha kindlaks, kui tõhus ja tulemuslik see on olnud oma eesmärkide saavutamisel, ning otsustada, kas on vaja uusi meetmeid või muudatusi.

6. ETTEPANEKU SÄTETE ÜSIKASJALIK SELGITUS

Varajase sekkumise meetmed ja kriisilahenduse ettevalmistamine

Muudetakse varajase sekkumise meetmete võtmise tingimusi, sealhulgas juhtkonna ametist vabastamine ja ajutiste juhtide ametisse nimetamine, et täpsustada sätteid ja tagada pädevatele asutustele vajalik õiguskindlus. Artikli 27 lõiget 1, artiklit 28 ja artikli 29 lõiget 1 muudetakse

eemärgiga näha ette, et varajase sekkumise meetmeid võib kasutada juhul, kui kapitalinõuete direktiivi või direktiivi (EL) 2019/2034¹⁹ (investeeringusühingute direktiiv) kohased järelevalvemeetmete tingimused on täidetud, kuid finantsinstitutsioon ei ole neid meetmeid võtnud või kui need ei ole tuvastatud probleemide lahendamiseks piisavad. Olemasolevad käivitavad tegurid, mida kapitalinõuete direktiiv või investeeringusühingute direktiiv ei hõlma, säilivad. Samal ajal kaotatakse varajase sekkumise meetmete, juhtide ametist vabastamise ja ajutiste juhtide ametisse nimetamise sisemine järjestus – ettepaneku kohaselt kohaldatakse nende suhtes samu käivitavaid tegureid, kuid pädevad asutused peavad järgima proportsionaalsuse põhimõtet iga olukorra jaoks sobivaima meetme valimisel. Säilitatakse Euroopa Pangandusjärelevalve volitused suuniste väljatöötamise kohta, millega edendatakse käivitavate tegurite järjepidevat kohaldamist.

Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklis 27 loetletud varajase sekkumise meetmed, mis kattuvad kapitalinõuete direktiivi artikli 104 ja investeeringusühingute direktiivi artikli 49 kohaste olemasolevate järelevalvevolitustega (juhtorgani tehtav finantsseisundi hindamine, selliste juhtide ametist vabastamine, kes ei vasta enam sobivuskriteeriumidele, finantsinstitutsiooni äristrateegia ja tegevusstruktuuri muudatused), jäetakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivist välja ning säilitatakse üksnes kapitalinõuete direktiivis ja investeeringusühingute direktiivis. See peaks käsitlema praktilisi ja haldusprobleeme, mida pädevad asutused on selliste kattuvate meetmete kohaldamisel täheldanud.

Selleks et laiendada pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi piiratud sätteid, mille kohaselt panga finantsseisundi halvenemise korral peavad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused tegema koostööd, on uues artiklis 30a üksikasjalikult kirjeldatud pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste koostoimet ja kohustusi kriisilahenduse ettevalmistamisel. Pädev asutus peab teavitama kriisilahendusasutust, kui ta võtab kapitalinõuete direktiivi või investeeringusühingute direktiivi alusel teatavaid järelevalvemeetmeid (eelkõige neid, mis varem kattusid varajase sekkumise meetmetega), kui ta leiab, et varajase sekkumise tingimused on täidetud ja kui ta tegelikult kohaldab varajase sekkumise meetmeid. Pädevad asutused koostöös kriisilahendusasutustega peaksid jälgima finantsinstitutsiooni finantsseisundit ja selle vastavust kehtestatud meetmetele. Samal ajal peab pädev asutus esitama kriisilahendusasutusele kogu teabe, mis on vajalik kriisilahenduse ettevalmistamiseks, või nõudma finantsinstitutsioonilt selle esitamist. Samuti täpsustatakse, et kriisilahendusasutusel on õigus finantsinstitutsiooni turundada või võtta meetmeid selle turundamiseks ning taotleda virtuaalse andmeruumi loomist, ilma et ta sõltuks varajase sekkumise meetmete eelnevast kohaldamisest. Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused peavad tegema tihedat koostööd varajase sekkumise või kriisilahenduse ettevalmistamise meetmete võtmise kaalumiseks, et tagada järjepidevus ja tõhusus.

Varajane hoiatamine maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise puhul

Artikkel 30a sisaldab pädeva asutuse kohustust teavitada kriisilahendusasutust piisavalt vara, kui ta leiab, et on olemas oluline risk, et finantsinstitutsioon või ettevõtja vastab artikli 32 lõikes 4 sätestatud maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise tingimustele. Teade peaks sisaldama pädeva asutuse hinnangu põhjendusi ning ülevaadet alternatiivsetest

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeeringusühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64).

lahendustest, mis võivad mõistliku aja jooksul ära hoida asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse.

Tunnistades kriisilahenduse meetme ajastuse otsustavat rolli finantsinstitutsiooni või ettevõtja kapitali, omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ning likviidsuse taseme võimalikult suures ulatuses säilitamisel ning üldisemalt kriisilahendusasutusele vajalike tingimuste tagamises iga finantsinstitutsiooni või ettevõtja jaoks koostatud kriisilahenduse strateegia edukaks elluviimiseks, on kriisilahendusasutusel õigus tihedas koostöös pädeva asutusega hinnata, milline on tema arvates mõistlik aeg era- või haldusõiguslikku laadi lahenduste saavutamiseks, mis suudavad ära hoida maksejõuetuse. Sellel varajase hoiatamise perioodil peaks pädev asutus jätkama oma pädevuse teostamist, tehes samal ajal koostööd kriisilahendusasutusega kooskõlas artikliga 30a. Pädev asutus ja kriisilahendusasutus peaksid tihedas koostöös jälgima finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra arengut ja alternatiivsete meetmete rakendamist. Selle taustal peaksid kriisilahendusasutus ja pädev asutus kohtuma korrapäraselt ja kriisilahendusasutuse määratud sagedusega.

Kui selle ajavahemiku jooksul ei leita või ei rakendata sobivat alternatiivset meetet, mis hoiaks ära maksejõuetuse, peaks pädev asutus hindama, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks. Kui pädev asutus jõuab järeldusele, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, peaks ta sellest ametlikult teavitama kriisilahendusasutust, järgides artikli 32 lõigetes 1 ja 2 sätestatud menetlust. Kriisilahendusasutus võib selle hinnangu anda ka ise, kui liikmesriik on kasutanud artikli 32 lõikes 2 sätestatud siseriiklikku võimalust. Seejärel peaks kriisilahendusasutus otsustama, kas kriisilahenduse eeltingimused on täidetud. Kui avaliku huvi hindamise tulemusel tekib finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahenduse vajadus, peaks kriisilahendusasutus seejärel tegema otsuse kriisilahenduse meetme võtmise kohta. See on kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu hiljutise kohtupraktikaga, mis on seotud pangandusliitu hõlmava kohtuasjaga, mille kohaselt on EKP hinnang ettevalmistav meede, mille eesmärk on võimaldada Ühtsel Kriisilahendusnõukogul teha otsus panga kriisilahenduse kohta. Lisaks märkis kohus, et Ühtsel Kriisilahendusnõukogul on ainuõigus hinnata tingimusi, mis on vajalikud kriisilahenduse meetme kohaldamiseks, tingimusel et komisjon kiidab heaks kriisilahenduse skeemi, ja kui see on asjakohane, nõukogu ei esita vastuväiteid²⁰.

Avaliku huvi hindamine

Kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistik loodi selleks, et ära hoida ja hallata mis tahes suuruses finantsinstitutsioonide maksejõuetust, samal ajal kaitstes hoiustajaid ja maksumaksjaid. Kui leitakse, et pank on maksejõuetu või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks ning selle olukorra lahendamiseks on olemas avalik huvi, sekkuvad eraõigusliku lahenduse puudumise korral kriisilahendusasutused, kasutades pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiviga tagatud vahendeid ja õigusi. Kui kriisilahenduseks puudub avalik huvi, tuleks panga maksejõuetust käsitleda liikmesriigi ametiasutuste korraldatava nõuetekohase lõpetamise või likvideerimise siseriikliku menetluse kaudu, mida võib rahastada hoiuste tagamise skeemi või muude rahastamisallikate kaudu, kui see on asjakohane.

Sisuliselt võrreldakse avaliku huvi hindamisel kriisilahendust maksejõuetusega, hinnates eelkõige seda, kuidas iga stsenaariumi puhul saavutatakse kriisilahenduse eesmärgid. Hindamise aluseks olevad kriisilahenduse eesmärgid hõlmavad järgmist: i) mõju finantsstabiilsusele (ulatuslik kriis võib anda avaliku huvi hindamisel teise tulemuse kui idiosünkraatiline maksejõuetus); ii) panga kriitilistele funktsioonidele avalduva mõju

²⁰ 6. mai 2019. aasta kohtumäärus ABLV Bank/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, punktid 34–36, ja 6. mai 2021. aasta kohtuotsus ABLV Bank/ECB, C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:369, punktid 62–71.

hindamine ning iii) vajadus piirata erakorralise avaliku sektori finantstoetuse kasutamist. Kehtiva raamistiku kohaselt saab kriisilahenduse valida üksnes juhul, kui maksejõuetus ei võimalda saavutada kriisilahenduse eesmärke samas ulatuses.

Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv ning ühtse kriisilahenduskorra määrus jätavad kriisilahendusametitele avaliku huvi hindamise tegemisel kaalutlusruumi, mis toob kaasa erineva kohaldamise ja tõlgendused, mis ei kajasta alati täiel määral õigusakti loogikat ja eesmärki. Mõnel juhul, eriti pangandusliidus, on avaliku huvi hindamist kohaldatud üsna piiratud.

Selleks et vähendada erinevusi ja laiendada avaliku huvi hindamise kasutamist, st laiendada kriisilahenduse kohaldamisala, sisaldab ettepanek järgmisi seadusandlikke muudatusi.

Kriisilahenduse eesmärkide muutmine

Praegune kriitiliste funktsioonide mõiste ei sisalda sõnaselget viidet mõjule, mida nende häire avaldab reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele piirkondlikul tasandil, mistõttu on võimalik tõlgendus, et funktsioone võib lugeda kriitiliseks üksnes siis, kui nende katkemine toob kaasa mõju riiklikul tasandil. Erinevate tõlgenduste vältimiseks lisatakse mõistes „kriitilised funktsioonid“ viide „riiklikul või piirkondlikul tasandil“ seoses nende katkemisega reaalmajandusele või finantsstabiilsusele avalduva häiriva mõjuga (artikli 2 lõike 1 punkt 35).

Kriisilahenduse eesmärk, mis nõuab sõltuvuse vähendamist erakorralisest avaliku sektori finantstoetusest, ei võimalda vahet teha riigieelarve raha kasutamisel ja pangandussektori rahastatavate turvavõrkude (riiklikud kriisilahendusfondid, ühtne kriisilahendusfond või hoiuste tagamise skeemid) kasutamisel. Seepärast muudetakse kõnealust kriisilahenduse eesmärki, et lisada konkreetne viide liikmesriigi eelarvest antavale toetusele eesmärgiga näidata, et pangandussektori rahastatavate turvavõrkude pakutavat rahastamist tuleks eelistada maksumaksjate rahast toetatavale rahastamisele (artikli 31 lõike 1 punkt c). Seda täiendab avaliku huvi hindamise menetluseeskirjade muudatus, millega nõutakse, et kriisilahendusamet kaaluks ja võrdleks kogu erakorralist avaliku sektori finantstoetust, mille andmist võib mõistlikult eeldada finantsinstitutsioonide puhul kriisilahendusmenetluses, võrreldes maksejõuetusmenetluse vastupidise stsenaariumiga. Kui maksejõuetusmenetluse vastupidises stsenaariumis eeldatakse likvideerimisabi, peaks sellega kaasnema avaliku huvi hindamise positiivne tulemus (artikli 32 lõike 5 teine lõik).

Muudetakse hoiustajate kaitsega seotud kriisilahenduse eesmärki, täpsustamaks et kriisilahenduse eesmärk peaks olema hoiustajate kaitse, samal ajal minimeerides hoiuste tagamise skeemide kahjusid. See tähendab, et kriisilahendust tuleks eelistada juhul, kui maksejõuetus oleks hoiuste tagamise skeemi jaoks kulukam.

Kriisilahenduse ja siseriikliku maksejõuetusmenetluse võrdluse menetluslikud muudatused

Kehtiva pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi kohaselt peaksid kriisilahendusametid otsustama maksejõuetuse kasuks, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusmenetlus aitaks kriisilahenduse eesmärke paremini saavutada. Artikli 32 lõike 5 praeguses tekstis on sätestatud, et kriisilahendus valitakse üksnes juhul, kui finantsinstitutsiooni lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada. Kriisilahenduse kohaldamisala laiendamiseks muudetakse artikli 32 lõike 5 esimest lõiku, täpsustamaks et siseriiklikke maksejõuetusmenetlusi tuleks rakendada eelistatud strateegiana üksnes siis, kui nendega saavutatakse raamistiku eesmärgid paremini kui kriisilahendusega (ja mitte samavõrra). Säilitades maksejõuetuse vaikevõimalusena, suurendab muudatusettepanek kriisilahendusametite tõendamiskohustust, et näidata, et kriisilahendus ei ole avalikes

huvides. Siiski jääb avaliku huvi hindamine kriisilahendusametuse otsustada, lähtudes igast üksikjuhust eraldi.

Hoiuste tagamise skeemi kasutamine kriisilahenduses

Praeguse kriisilahenduse raamistiku aluspõhimõte on, et kriisilahendust tuleks eelkõige rahastada panga vahenditest (selle kapital ja muud kohustused, sealhulgas teatavad hoiusekategoriad), mida kasutatakse panga kahjumi katmiseks. Lisaks võib kasutada väliseid rahastamisallikaid, nimelt: 1) kriisilahendusrahastu – kuid alles pärast seda, kui 8 % panga kapitalist ja kohustustest on kasutatud panga kahjumi katmiseks – ja 2) hoiuste tagamise skeem – tagatud hoiuseid omavate hoiustajate asemel kuni kahjumisumma ulatuses, mida neil oleks tulnud kanda (kui kriisilahenduse käigus võiks tekkida kahju). Teatavate väiksemate ja keskmise suurusega pankade, eelkõige nende puhul, mida rahastatakse peamiselt hoiustest, võib olla väga raske neid nõudeid täita, et saada juurdepääs pangandussektori rahastatud välistele vahenditele ilma tagatud hoiuste suurust ületavate ja hoiuste tagamisest välja jäetud hoiuste teisendamiseta. Teatavatel juhtudel võib hoiustega seotud kahjumi katmine siiski põhjustada finantsraskuste ulatuslikku ülekandumist ja finantsilist ebastabiilsust, mis suurendab ulatuslikumat pankade väljavoolu riski ja avaldab seega ka tõsist negatiivset mõju reaalmajandusele.

Selleks et tagada kriisilahenduse raamistiku suurem proportsionaalsus, tõhustada kriisilahenduse korral üleandmise vahendite kohaldamist turult lahkuvate väiksemate või keskmise suurusega pankade puhul ning hõlbustada hoiuste tagamise skeemi sekkumist selliste vahendite toetamiseks, kui see on vajalik selleks, et hoiustajad ei kannaks kahju, muudetakse artiklit 109, et täpsustada hoiuste tagamise skeemi kasutamise teatavaid aspekte kriisilahenduse korral. Säilitatakse aluspõhimõte, et raskustes olevate pankade puhul peaks esimene kaitseliin alati olema pankade sisemine kahjumikatmisvõime ning kriisilahendusrahastule juurdepääsu tingimused. Eelkõige on artiklis 109 täpsustatud, et hoiuste tagamise skeemi võib kasutada selliste üleandmise tehingute toetamiseks, mis hõlmavad tagatud hoiuseid, ning teatavatel tingimustel ka tagatud hoiuste suurust ületavaid kõlblikke hoiuseid ja hoiuste tagamise skeemist välja jäetud hoiuseid. Hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse peaks katma osa vahest või kogu vahe omandajale või sildasutusele üle antud hoiuste väärtuse ja üle antud vara väärtuse vahel. Kui omandaja nõuab tehingu osana osamakset, et tagada oma kapitali neutraalsus ja säilitada vastavus omandaja kapitalinõuetele, on hoiuste tagamise skeemi samuti lubatud sel eesmärgil kasutada.

Selleks et ära hoida vahendite ammendumist ja tagada, et hoiuste tagamise skeemil on piisavad vahendid oma ülesannete täitmiseks, kohaldatakse kriisilahendusmenetluses hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse suhtes teatavaid piiranguid.

Ühelt poolt nõutakse artikli 109 lõikes 1, et mis tahes kahju, mida hoiuste tagamise skeemil tuleb kanda kriisilahendusmenetluses sekkumise tõttu, ei ületaks kahju, mida hoiuste tagamise skeemil tuleks kanda maksejõuetusmenetluses korral, kui skeem teeks väljamakseid tagatud hoiuseid omavatele hoiustajatele ja millel oleks regressiõigus nende nõuete suhtes. Selle summa määrab hoiuste tagamise skeem kindlaks vähima kulu testi alusel vastavalt hoiuste tagamise skeemi direktiivis sätestatud kriteeriumidele ja meetodikale hoiuste tagamise skeemi võimaliku kasutamise kohta. Samu kriteeriume ja meetodit tuleb kasutada ka selleks, et määrata kindlaks menetlus, mida hoiuste tagamise skeemi puhul oleks kohaldatud, kui finantsinstitutsiooni suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus artikli 74 kohase järeelhindamise käigus eesmärgiga hinnata võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte järgimist ning määrata kindlaks, kas hoiuste tagamise skeemile tuleb maksta hüvitist.

Teiselt poolt ei tohi hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse summa ületada omandajale või sildasutusele üle antud kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara väärtuse

mis tahes puudujääki võrreldes üle kantud hoiuste ja kohustuste väärtusega, millel on maksejõuetuse korral sama või kõrgem nõuete rahuldamisjärk kui neil hoiustel. Selle eesmärk on tagada, et hoiuste tagamise skeemist tehtavat osamakset kasutatakse üksnes hoiustajate kaitseks, kui see on asjakohane, kuid mitte nende võlausaldajate kaitseks, kelle hoiustest tulenevad nõuded on maksejõuetusmenetluses madalama rahuldamisjärguga.

Lisaks on artikli 109 lõikes 1 täpsustatud, et hoiuste tagamise skeem võib osaleda kõiki hoiuseid hõlmavas tehingus üksnes juhul, kui kriisilahendusamet leiab, et hoiuste tagamise skeemiga tagatud hoiuste suurust ületavaid kõlblikke hoiuseid ning sellest välja jäetud hoiuseid tuleks kaitsta kahjude eest ning et neid ei ole võimalik teisendada ega jätta kriisilahendusmenetluse alla kuuluvasse järelejäävasse finantsinstitutsiooni, mis likvideeritakse. Eelkõige kehtib see juhul, kui väljajätmine on rangelt vajalik ja proportsionaalne, et säilitada kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide jätkuvus või kui see on vajalik selleks, et ära hoida finantsraskuste ulatuslikku ülekandumist ja finantsilist ebastabiilsust, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liidu või liikmesriigi majanduses. Selleks et tagada vajaduse korral kriisilahendusrahastutele juurdepääs üleandmise strateegia rakendamiseks, on artikli 109 lõikes 2b sätestatud, et hoiuste tagamise skeemist tehtavate osamaksete puhul kriisilahendusmenetluses tuleks arvestada 8 % kogu kohustuste ja omavahendite nõuet, et saada juurdepääs kriisilahendusrahastule. Kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsionäride ja võlausaldajate panus nende kohustuste vähendamise, allahindamise või konverteerimise teel moodustab koos hoiuste tagamise skeemist tehtava osamaksega vähemalt 8 % finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, on kriisilahendusamet võimalik kasutada kriisilahendusrahastut kriisilahenduse meetme rahastamiseks, mis peab viima maksejõuetu finantsinstitutsiooni turult lahkumiseni. Tagamaks et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue jääb esimeseks kaitseliiniks ja et säilitada võrdsed tingimused, peaks see olema võimalik üksnes nende finantsinstitutsioonide puhul, kelle kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas ei ole ette nähtud nõuetekohast lõpetamist või likvideerimist maksejõuetuse korral, võttes arvesse, et nende finantsinstitutsioonide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue on kehtestatud tasemel, mis hõlmab nii kahjumi katmist kui ka rekapitaliseerimise summasid.

Selliste hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamine, mis võimaldavad juurdepääsu kriisilahendusrahastutele, ei tohiks mõjutada finantsinstitutsioonide stiimuleid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks. Selle põhjuseks on asjaolu, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmise stiimulid on lõimitud raamistiku juhtimisega. Kriisilahendusamet kohandavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tingimusi kõigi kriisilahenduse strateegiat omavate finantsinstitutsioonide, sealhulgas vajaduse korral väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide puhul vastavalt kehtivatele õigusnormidele ning tegelevad mis tahes maksejõuetusega mitme meetme abil. Lisaks tugevdab turudistsipliini ja nõuete täitmist finantsinstitutsioonide kohustus avalikustada oma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tingimused ja suutlikkus, mida hakatakse rakendada 2024. aastal (vastavalt kehtivatele eeskirjadele). Peale selle on hoiuste tagamise skeemi kasutamine kriisilahendusrahastule juurdepääsu hõlbustamiseks võimalik üksnes turult lahkumisega üleandmise strateegiate puhul ja juhtumipõhiselt, kui kriisilahendusamet seda vajalikuks peavad. Kuna maksejõuetu finantsinstitutsioon lahku pärast kriisilahendust turult ja kui kasutatakse hoiuste tagamise skeemi vahendeid, takistab see mehhanism faktiliselt mis tahes kasu saada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamisest või hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamisest, võrreldes teiste finantsinstitutsioonidega, kes jätkaksid pärast restruktureerimist oma tegevust. Oluline on, et moraalirisk on tingitud maksejõuetuse korral avaliku sektori vahendite kujul toetuse saamise võimalusest väljaspool

kriisilahendust. Võimaldades konkreetsetel juhtudel kriisilahendust hoiuste tagamise skeemi kasutamise kaudu usaldusväärsemalt rakendada, on reformi eesmärk takistada maksumaksjate raha kasutamist, mis võib eelnevalt mõjutada turuootusi ning mis parandab turudistsipliini ja vähendab moraalariski. Kokkuvõttes on hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse kasutamine, et tagada kriisilahendusrahastutele juurdepääsuks vajalik 8 % kohustuste ja omavahendite künnis, piiratud nende finantsinstitutsioonidega, kelle jaoks on kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue (st finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad, keda ei ole määratletud likvideerimissubjektidena), ning see hõlmab nii kahjumi katmise kui ka rekapiitalseerimise komponente, võttes arvesse asjaolu, et asjaomasel kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas ei ole ette nähtud nende lõpetamist või likvideerimist maksejõuetuse korral.

Hoiustajate eelisõigused

Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 108 lõike 1 praeguse sõnastuse kohaselt põhinevad nõuete rahuldamisjärgud kolmeastmelisel hoiustajate eelisõiguste korral. Selles on sätestatud, et tagatud hoiustel ja hoiuste tagamise skeemi nõuetel peab olema iga liikmesriigi maksejõuetusõiguses võlausaldajate nõuete rahuldamisjärkudes ülimuslik eelisõigus võrreldes eelisnõudeõigusega tagamata hoiustega (füüsiliste isikute ja VKEde kõlblike hoiuste osa, mis ületab tagatud hoiuste suurust 100 000 eurot). Viimased peavad olema tavaliste tagamata nõuetega võlausaldajate nõuetest eespool.

Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis ei ole praegu käsitletud ülejäänud hoiuste, st tagamata eelisnõudeõigusega hoiuste (st ettevõtete, v.a VKEde hoiused, mis ületavad tagatud hoiuste suurust 100 000 eurot) ja väljajäetud hoiuste (mis kehtiva raamistiku kohaselt hõlmavad avaliku sektori asutuste, finantssektori ettevõtjate ja pensionifondide hoiuseid) nõuete rahuldamisjärke. Enamikus liikmesriikides on tagamata eelisnõudeõigusega hoiustel maksejõuetusmenetluses sama rahuldamisjärk nagu tavalistel tagamata nõuetel, sealhulgas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud kõrgema nõuete rahuldamisjärguga võlainstrumendid (vt joonise A osa allpool), samas kui vähestes liikmesriikides on nende rahuldamisjärk juba tavalistest tagamata nõuetest kõrgem (joonise B osa allpool).

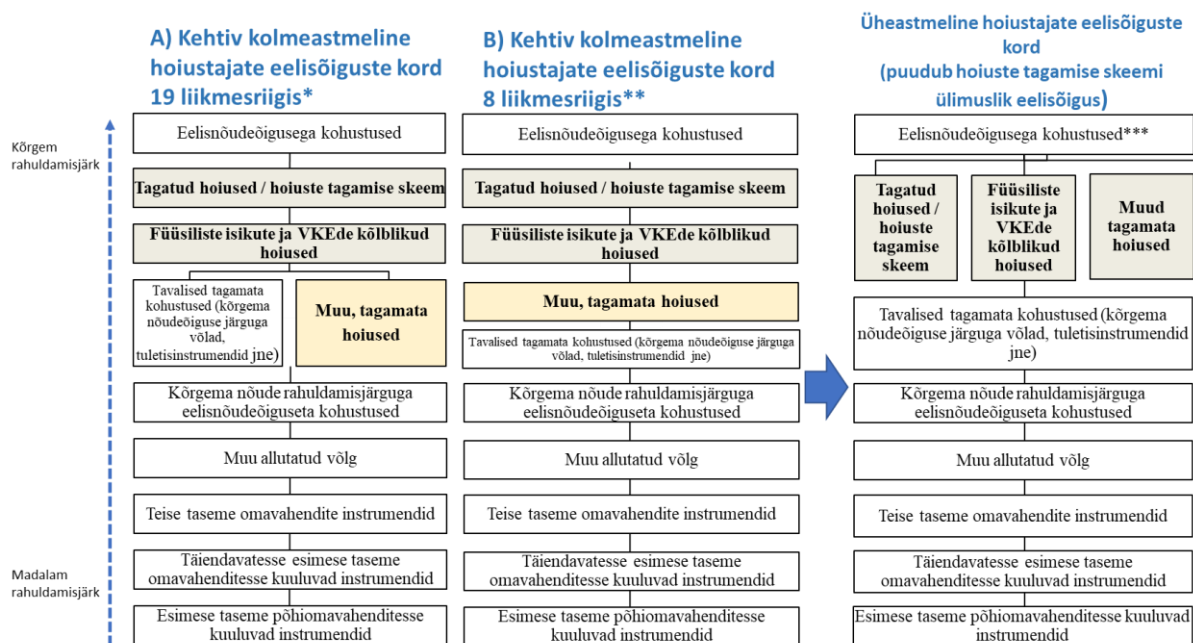
Hoiuste tagamise skeemi ülimuslik eelisõigus kehtivas raamistikus (st selle nõuete rahuldamisjärk asub eespool tagamata hoiuseid omavate hoiustajate nõuetest) mõjutab vähima kulu testi tulemusi sellisel viisil, et hoiuste tagamise skeemi vahendeid ei saa peaaegu kunagi kasutada väljaspool tagatud hoiuste väljamaksmist maksejõuetusmenetluses, sest hoiuste tagamise skeem eeldaks tagatud hoiuste tagasimaksmiseks kasutatavate vahendite täielikku või väga suures osas sissenõudmist.

Teiselt poolt loob üldise hoiustajate eelisõiguste korra puudumine (st kõigi hoiustega seotud nõuete rahuldamisjärgud, mis on tavalistest tagamata nõuetest eespool) mõnes liikmesriigis ebavõrdsed tingimused ja võimalikud kriisilahendusega seotud takistused piiriüleises kontekstis ning see võib kaasa tuua võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise, kui finantsstabiilsuse huvides on vaja jätta tagamata hoiused kahjumi kandmisest välja.

Selleks et hõlbustada hoiuste tagamise skeemi kasutamist kriisilahenduse korral vähima kulu testi kaitsemeetme alusel, kui see on vajalik finantsstabiilsuse säilitamiseks ja hoiustajate kaitsmiseks ning kriisilahendusega seotud takistuste kõrvaldamiseks, muudetakse artikli 108 lõiget 1, et kehtestada üldine hoiustajate eelisõiguste kord, millel on üheastmelised nõuete rahuldamisjärgud. See saavutatakse tänu kahele muudatusele. Esiteks laiendatakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiviga nõutud liikmesriikide maksejõuetuse alastest õigusaktidest tulenevaid seadusjärgseid eelisõigusi, mis kehtivad tavaliste tagamata nõuete suhtes, et hõlmata kõik hoiused. See tähendab, et kõik hoiused, sealhulgas suurte

äriühingute kõlblikud hoiused ja väljajäetud hoiused, asuvad tavalistest tagamata nõuetest eespool. Teiseks asendatakse eri hoiusekategoriate suhtelised nõuete rahuldamisjärgud üheastmelise hoiustajate eelisõiguste korruga, mille puhul jäetakse välja hoiuste tagamise skeemi / tagatud hoiuste ülimuslik eelisõigus ning kus kõik hoiused kuuluvad samasse nõuete rahuldamisjärku (st need on samal tasemel) ja asuvad tavalistest tagamata nõuetest eespool.

Illustreeriv ülevaade võlausaldajate nõuete rahuldamisjärkudest maksejõuetuse korral kehtivas raamistikus (kolmeastmeline hoiustajate eelisõiguste kord) ja kavandatava reformi puhul (üldine üheastmeline hoiustajate eelisõiguste kord)

* AT, BE, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, IE, LV, LT, LU, MT, NL, PL, RO, SE ja SK.

** Ülejäänud 8 liikmesriiki on eelistanud tagamata hoiuseid tavaliste tagamata nõuete asemel (BG, CY, EL, HR, HU, IT, PT ja SI).

*** Ühtne kriisilahendusfond / riiklikud kriisilahendusfondid kuuluvad samuti eelisnõudeõigusega kohustuste hulka.

Märkus: joonis on esitatud stiliseeritud ja lihtsustatud kujul. Tegelikkus on liikmesriikide nõuete rahuldamisjärkude vaid osaliselt ühtlustatud (eriti alumistel astmetel), samas kui ülemised astmed on ühtlustamata ja võivad sisaldada lisaalamklasse.

Allikas: komisjoni talitus

Nagu mõjuhindang on näidanud, ei mõjutaks üheastmeline hoiustajate eelisõiguste kord kaitset, mida praegu kohaldatakse tagatud hoiuseid omavate hoiustajate suhtes, kes on hoiuste tagamise skeemi direktiivi alusel alati kindlustatud, kui nende kontod muutuvad juurdepääsmatuks, ja nad jäetakse kriisilahenduse käigus kahjude kandmisest kohustuslikult välja (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 44 lõige 2). Hoiuste tagamise skeemi nõuete eespool asuvad eelisõigustega nõuete rahuldamisjärkude kaitsevad selle asemel pangandussektorit, kes teeb hoiuste tagamise skeemile osamakseid. Sellest hoolimata ei tähenda hoiuste tagamise skeemi suurem prioriteetsus pangandussektori enda seisukohast tingimata hoiuste tagamise skeemi vahendite väiksemat täiendamise vajadust, arvestades, et selle suurema prioriteetsuse tulemuseks oleks hoiuste tagamise skeemi vahendite sagedasem kasutamine väljamaksete tegemiseks kui kriisilahendusega seotud üleandmise strateegiate puhul. See on nii seetõttu, et väljamaksete tegemiseks on vaja kasutada hoiuste tagamise skeemi käsutuses olevaid rahalisi vahendeid tagatud hoiuste kogusumma katmiseks ning mõnikord pikkade maksejõuetusmenetluste puhul on väljamaksete tegemise ja sissenõudmine vahel ajaline viivitus ning varade frantsiisiväärtus väheneb.

Mis puudutab lisaks kulutõhususe argumenti, mis on seotud hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamisega kriisilahenduse korral, võrreldes tagatud hoiuste väljamaksmise kuludega maksejõuetuse korral, siis mõjuhindangus osutatud empiirilised tõendid²¹ näitavad,

²¹ EKP, oktoober 2022, [Protecting depositors and saving money - why DGS in the EU should be able to support transfers of assets and liabilities when a bank fails \(Hoiustajate kaitsmine ja raha säästmine – miks peaks ELi hoiuste tagamise skeemidega olema võimalik toetada vara ja kohustuste üleandmist panga maksejõuetuse korral\)](#).

et tagatud hoiuste väljamaksmine võib hoiuste tagamise skeemi rahalisi vahendeid kiiresti ammendada (isegi kui need on täielikult täidetud) või et mõnel juhul ei ole hoiuste tagamise skeemi rahalistest vahenditest võimalik väljamaksejuhtumit toetada, kui tagatud hoiuste summa on märkimisväärne. Sellega seoses on kriisiohje- ja hoiusekindlustusraamistiku läbivaatamise eesmärk võimaldada hoiuste tagamise skeemi odavamalt ja kulutõhusamat alternatiivset kasutamist kriisilahendusmenetluses, võrreldes hoiuste tagamise skeemi väljamaksmise kuludega maksejõuetusmenetluses, et toetada vara ja kohustuste (sh hoiuste) üleandmist, millele järgneb turult lahkumine. Põhjalik analüüs on esitatud mõjuhinnaangus (sealhulgas Euroopa Pangandusjärelevalve vastuses komisjoni 2021. aasta oktoobri nõuandetaotlusele).

Erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmise tingimused

Tagamaks et erakorralise avaliku sektori finantstoetuse vormis avaliku sektori vahendeid ei kasutata selliste finantsinstitutsioonide või ettevõtjate toetamiseks, kes ei ole rahaliselt elujõulised, on vaja kehtestada ranged tingimused selle kohta, millal ja millises vormis sellist toetust saab anda. Kehtivates eeskirjades on sätestatud teatavad piirangud, kuid need ei ole piisavalt täpsed. Erakorraline avaliku sektori finantstoetus väljaspool kriisilahendust peaks piirduma ennetava rekapitalizeerimise juhtudega, hoiuste tagamise skeemi ennetusmeetmetega, mille eesmärk on säilitada krediitiasutuste finantsiline usaldusväarsus ja pikaajaline elujõulisus, hoiuste tagamise skeemi võetavate meetmetega, et säilitada hoiustajate juurdepääs, ning muude toetustega, mida antakse lõpetamise või likvideerimise menetluse raames. Erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmine mis tahes muus olukorras väljaspool kriisilahendust ei tohiks olla lubatud ning toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja peaks olema tunnustatud maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.

Ennetav rekapitalizeerimine

Erilist tähelepanu tuleb pöörata ennetava rekapitalizeerimise vormis antavale erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele. On vaja täpsemalt sätestada, millistes vormides on lubatud väljaspool kriisilahendust võtta ettevaatusmeetmeid, mille eesmärk on asjaomase ettevõtja rekapitalizeerimine. Võetud meetmed peaksid olema ajutised, sest need on mõeldud leevendama väliste šokkide negatiivseid tagajärgi ja neid ei kasutata, et kompenseerida olemuslikke nõrkusi, näiteks aegunud ärimudelit. Tähtajatute instrumentide, näiteks esimese taseme põhiomavahendite kasutamine peaks toimuma erandkorras ja olema võimalik üksnes juhul, kui muud kapitaliinstrumendid ei ole sobivad. Selline muudatus on vajalik toetuse ajutise iseloomu tagamiseks. Samuti on vaja rangemaid ja selgemaid nõudeid ettevaatusmeetmete kestuse ja väljumisstrateegia eelnevaks kindlaksmääramiseks. Toetust saav ettevõtja peaks olema meetmete rakendamise ajal maksevõimeline, st pädev asutus peab hindama, et ettevõtja ei ole rikkunud ja tõenäoliselt ei riku järgmise 12 kuu jooksul kohaldatavaid kapitalinõudeid. Kui toetuse andmise tingimusi ei täideta, tuleks toetust saav ettevõtja lugeda maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.

Artikkel 32b ja turult lahkumine

Olenemata kriisilahenduse kohaldamise võimalikust laiendamisest ei ole mõne ELi panga kriisilahendus avalikes huvides. Sellisel juhul tuleks pank likvideerida siseriikliku õiguse kohaselt. Kohaldatavad siseriiklikud õigusnormid on ELi liikmesriikides väga erinevad nii menetluse algatamist käivitavate tingimuste kui ka menetluse ülesehituse poolest. Mõnes liikmesriigis satuks pank tavalisse maksejõuetusmenetlusse, teistes on pankade jaoks olemas spetsiaalsed maksejõuetus- ja likvideerimiskorrad või on olemas mitu menetlust, mis ei pruugi alati viia panga turult lahkumiseni. Lisaks ei ole tegurid, mis käivitavad siseriikliku maksejõuetusmenetluse algatamise, alati kooskõlas maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise põhjuste kindlaksmääramisega pankade finantsseisundi taastamise ja

kriisilahenduse direktiivi alusel. See võib põhjustada ebakindlust maksejõuetusmenetluse algatamisel (nn vahepealsed olukorrad) või kas menetlus viib turult lahkumise osas selge tulemuseni.

Selliste olukordade lahendamiseks kehtestati 2019. aasta panganduspaketiga artikkel 32b, mille kohaselt peavad liikmesriigid kooskõlas kohaldatava siseriikliku õigusega tagama selliste raskustes olevate pankade nõuetekohase lõpetamise või likvideerimise, kelle puhul ei kohaldata kriisilahendust avaliku huvi hindamise negatiivse tulemuse tõttu. Siiski ei piisa nende sätete siseriiklikes õigusraamistikes rakendamisest, et käsitleda kõiki jääkriske, mis on seotud sellega, et raskustes olevad finantsinstitutsioonid ei lahku turult. Eelkõige valitseb endiselt ebakindlus selles, millist menetlust tuleks sellistel juhtudel kohaldada, ning eelkõige, kas kohaldada tuleks ainult tavalist maksejõuetusmenetlust või saaks kohaldada ka muid siseriiklikke menetlusi.

Seepärast muudetakse artiklit 32b liikmesriikides esineva ebakõla ja ebakindluse lahendamiseks, et pakkuda täiendavat raamistikku ja selgust ning tagada, et kohaldatavad siseriiklikud menetlused viiksid panga turult lahkumiseni mõistliku aja jooksul. Muudatuste eesmärk ei ole siseriiklike maksejõuetuseeskirjade ühtlustamine ega selle saavutamine ning riiklikul tasandil säilitatakse piirnõuded selle kohta, kuidas selline turult lahkumine peaks toimuma (st kas müügi teel või muul viisil).

Sellega seoses tehakse ka ettepanek veelgi tugevdada panga tegevusloa kehtetuks tunnistamise rolli panga maksejõuetuse või tõenäolise maksejõuetuse korral ning kui ei järgne kriisilahendusmenetlust. Artikli 32b lõike 3 uue sättega antakse järelevalveasutustele õigus tegevusluba kehtetuks tunnistada üksnes maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise otsuse alusel, mis omakorda on piisav tingimus, et asjaomased liikmesriigi haldus- ja kohtuasutused saaksid viivitamata algatada kohaldatava siseriikliku likvideerimismenetluse.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud muudatused

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue üleandmise strateegiate puhul

Kriisilahenduse kavandamise osana määravad kriisilahendusasutused kindlaks eelistatud ja alternatiivsed kriisilahenduse strateegiad ning valmistavad ette asjakohaste vahendite kohaldamise, et tagada nende tõhus kasutamine. Suurte ja keerukate finantsinstitutsioonide puhul eeldatakse üldiselt, et eelistatud kriisilahenduse vahend on säilitatud panga kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine, mis tähendab omavahendite ja kõlblike kohustuste allahindamist ja konverteerimist kahjumi katmiseks ja kriisilahendusmenetluses oleva panga rekapiitalseerimiseks.

Samal ajal võivad teatavad väiksemad ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonid, kelle ärimudelid põhinevad peamiselt omakapitali ja hoiuste kaudu rahastamisel, olla üleandmise vahendite strateegia kandidaadiks, mis hõlmab ettevõtte täielikku või osalist müüki ostjale või sildasutusele, probleemsete varade üleandmist vara valitsemise ettevõtjale ja turult lahkumist.

Nagu kehtivas raamistikus juba kehtestatud, peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase kajastama eelistatud kriisilahendusstrateegiat. Artikli 45c kehtivas sättes keskendutakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamisele kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise strateegiate jaoks (nõue kahjumi katmise ja rekapiitalseerimise summa kohta koos üksikasjalike eeskirjadega kummagi kohandamise kohta ning allutatuse nõuete kohta, mis on peamiselt suunatud kogu kohustuste ja omavahendite 8 % nõude täitmise tagamisele). Tunnistades võimalust kasutada muid kriisilahenduse vahendeid kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine, ei reguleeri kehtiv pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv üleandmise strateegiate puhul üksikasjalikult omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamist. Praktikas

toob see kaasa õiguskindlusetuse ja erinevad meetodikad, mida kriisilahendusasutused kohaldavad selliste strateegiate suhtes omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamisel.

Seepärast on vaja tagada selgem õiguslik alus, et eristada üleandmise strateegiate puhul omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamist kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest, seda ka proportsionaalsuse ja järjepideva kohaldamise huvides. Sellega seoses ja võttes arvesse ka kriisilahendusasutuste praeguseid tavaid, lisatakse uus artikkel 45ca, milles sätestatakse põhimõtted, mida tuleks arvesse võtta omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamisel üleandmise strateegiate jaoks – suurus, ärimudel, riskiprofiil, üleantavuse analüüs, turustatavus, kas strateegia on vara üleandmine või aktsiatehing ning vara valitsemise ettevõtja täiendav kasutamine vara puhul, mida ei saa üle anda.

Muudatustega tugevdatakse põhimõtet, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks jääma kõigi pankade jaoks esimeseks ja peamiseks kaitseliiniks, sealhulgas nende pankade puhul, kelle suhtes kohaldatakse üleandmise strateegiat ja turult lahkumist, tagamaks et aktsionärid ja võlausaldajad katavad kahjumi võimalikult suures ulatuses.

Kombineeritud puhvri nõude hindamine teatavate väljamaksete keelu korral

Selleks et kõrvaldada kehtiva raamistiku õigusselguses esinev lünk seoses kriisilahendusasutuste õigusega keelata teatavad väljamaksed juhul, kui ettevõtja ei täida lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele kombineeritud puhvri nõuet, ja eelkõige juhul, kui ettevõtja suhtes ei kohaldata kombineeritud puhvri nõuet (direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohaselt) samal alusel omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega, lisatakse artiklile 16a uus lõige 7, täpsustamaks et teatavate väljamaksete keelamise õigust tuleks kohaldada kombineeritud puhvri nõude hindamise alusel, mis tuleneb artikli 45c lõike 4 kohasest delegeeritud õigusaktist, milles täpsustatakse meetodikat, mida kriisilahendusasutused kasutavad kombineeritud puhvri nõude hindamiseks sellises olukorras.

Vähese tähtsusega erand teatavatest omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuetest

Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjade kohaselt on kapitalinõuete määruse artikli 72b lõike 2 punkti d alapunktis iii osutatud struktuurselt allutatud kohustused hõlmatud allutatud kõlblike kohustuste mõistega, mida kasutatakse kogu pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklis 45b. Kohustusi, mida lubatakse kapitalinõuete määruuses kõlblikuks lugeda kapitalinõuete määruse artikli 72b lõikes 4 sätestatud vähese tähtsusega erandi alusel, ei liigitata siiski pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi kohaselt allutatud kõlblikeks kohustusteks, sest kapitalinõuete määruse artikli 72b lõige 4 on sõnaselgelt välja jäetud pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 2 lõike 1 punktis 71b esitatud mõistest.

Selle vastuolu kõrvaldamiseks lisatakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklisse 45b uus lõige, mis võimaldab kriisilahendusasutustel lubada kriisilahendussubjektidel täita omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude allutatuse nõudeid kõrgema nõude rahuldamisjärguga kohustuste abil, kui on täidetud kapitalinõuete määruse artikli 72b lõike 4 tingimused.

Selleks et tagada kooskõla kogu kahjumikatmisvõime raamistikuga, ei tohi kriisilahendussubjektide puhul, kelle suhtes kohaldatakse vähese tähtsusega erandit, kohandada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude allutatuse nõuet allapoole

summa võrra, mis võrdub pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 45b lõike 4 esimese lõigu teise lause kohaselt kogu kahjumikatmisvõime koguriskipositsiooni piirmääraga 3,5 % ulatuses.

Tingimuslikud kohustised

Ettepanekus esitatakse ka täpsustused tingimuslike kohustiste staatuse kohta ning sätted kriisilahenduse kavandamise ja elluviimise kohta. Muudatustes võetakse arvesse Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Nõukogu (IASB) rahvusvahelist raamatupidamisstandardit 37 „Eraldised, tingimuslikud kohustised ja tingimuslikud varad“ ning lisatakse viited i) eraldistele (ebaselge ajastuse või summaga kohustised) ja ii) tingimuslikele kohustistele (võimalikud kohustused, mis sõltuvad teatavate ebakindlate tulevikusündmuste toimumisest, või kujutavad endast kohustusi, mille puhul makse tegemine ei ole tõenäoline või ei ole võimalik usaldusväärselt hinnata makstava summa suurust). Need kaks kategooriat erinevad väljamakse tegemise tõenäosuse poolest ja eraldisi tuleks käsitleda kohustustena, samas kui tingimuslike kohustisi sellisena ei käsitleta. Kriisilahenduse seisukohast tähendab see seda, et tunnustatud eraldised peaksid põhimõtteliselt olema teisendatavad, samal ajal aga tingimuslikud kohustised ei ole nende ebamäärasuse tõttu tõenäoliselt teisendatavad.

Osamakسد ja tagasivõtmatud maksekohustused

Selleks et võtta arvesse kriisilahendusrahastute kogumise esialgse perioodi lõppu ja sellest tulenevat korrapärase *ex ante* osamaksete summa vähendamist, tehakse artiklites 102 ja 104 tehnilised muudatused, et kõrvaldada korrapärase *ex ante* osamaksete summast kogutavate *ex post* osamaksete maksimaalne summa, vältides seeläbi ebaproportsionaalselt madalat *ex post* osamaksete ülemmäära ning et võimaldada korrapärase *ex ante* osamaksete kogumise edasilükkamist juhul, kui iga-aastase kogumise kulud ei ole proportsionaalsed kogutava summaga. Tagasivõtmatute maksekohustuste käsitlemist täpsustatakse ka artiklis 103 nii seoses nende kasutamisega kriisilahenduses kui ka seoses menetlusega, mida tuleb järgida juhul, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes ei kohaldata enam osamaksete tegemise kohustust.

Lisaks täpsustatakse, et suurema läbipaistvuse ja kindluse tagamiseks seoses tagasivõtmatute maksekohustuste osaga kogutavate *ex ante* osamaksete kogusummas, peaksid kriisilahendusasutused sellise osa kindlaks määrama igal aastal, võttes arvesse kohaldatavaid piiranguid.

Euroopa Pangandusjärelevalve volitused

Kriisilahendusasutused on viimastel aastatel välja töötanud ja rakendanud mitmesuguseid poliitikameetmeid, et parandada pankade kriisilahenduskõlblikkust ning tagada kriisilahenduse korral piisav ettevalmistus kriisilahenduse vahendite ja õiguste rakendamiseks. Euroopa Pangandusjärelevalve on välja töötanud ühised standardid, et täiendada pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi sätteid ja ühtlustada ametiasutuste tavasid kogu liidus.

Tagamaks et kohaldatavad standardid on jätkuvalt eesmärgipärased ning et vajaduse korral võetakse vastu uued standardid, antakse Euroopa Pangandusjärelevalvele uued ülesanded ja kohustused, et tagada aruandlus olemasolevate tavade kohta, soodustada lähenemist ning edendada pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste kõrgetasemelist valmisolekut. Euroopa Pangandusjärelevalvele antakse uued volitused jälgida meetmeid, mida kriisilahendusasutused võtavad, et tagada raamistiku tõhus rakendamine ning hinnata võimalikke erinevusi liikmesriikide vahel kriisilahenduskõlblikkuse hindamise ning kriisilahenduse vahendite ja õiguste rakendamise valdkonnas. Peale selle antakse Euroopa Pangandusjärelevalvele uus

ülesanne edendada pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste vahelist lähenemist ja teabevahetust, koordineerides kogu liitu hõlmavaid toiminguid, mille eesmärk on katsetada raamistiku kohaldamist finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse korral.

Võttes samuti arvesse liikmesriikidele artikli 44a alusel kättesaadavaid erinevaid siseriiklikke võimalusi, palutakse Euroopa Pangandusjärelevalvel esitada aruanne selle artikli kohaldamise kohta, võrreldes selle rakendamist liikmesriikides ja analüüsides võimalike lahknevuste mõju piiriülestele tehingutele.

Kuna finantsinstitutsioonidelt ja ettevõtjatelt võidakse nõuda sisemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist kas individuaalsel või konsolideeritud tasandil, on praktika näidanud, et mõnes olukorras ei ole kapitalinõuete direktiivis sätestatud täiendavate omavahendite nõuded ja kombineeritud puhvri nõue kehtestatud samadel alustel kui sisemine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue. Seepärast tuleks komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2021/1118²² vastu võetud kehtivaid regulatiivseid tehnilisi standardeid täiendavate omavahendite nõuete ja kombineeritud puhvri nõude hindamise kohta laiendada, et hõlmata mitte üksnes kriisilahendussubjektid, vaid ka ettevõtjad, keda ei ole määratletud kriisilahendussubjektina. Artikli 45c lõikes 4 sätestatud Euroopa Pangandusjärelevalve volitusi muudetakse vastavalt.

Muud sätted

Selleks et vähendada finantsinstitutsioonide halduskoormust seoses finantsseisundi taastamise kavade iga-aastase ajakohastamise kohustusega, lisatakse artikli 5 lõikesse 2 kolmas lõik, mille kohaselt on järelevalveasutustel õigus loobuda teatava tsükli kava teatavate osade ajakohastamise nõudest, kui finantsinstitutsiooni õiguslikus või organisatsioonilises struktuuris, äritegevuses või finantsseisundis ei ole toimunud muudatusi.

Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi kehtiva teksti kohaselt ei saa finantsseisundi taastamise kavade puhul eeldada juurdepääsu erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele ega selle saamist. Artikli 5 lõike 3 eeskirja täiendatakse selliselt, et lisaks avaliku sektori finantstoetusele ei eeldata finantsseisundi taastamise kavade puhul juurdepääsu keskpanga erakorralisele likviidsusabile ning keskpanga sellisele likviidsusabile, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga, ega selle saamist.

Kriisilahendusasutused peavad kindlaks määrama meetmed, mida tuleb konsolideerimisgrupi ettevõtjate suhtes võtta grupi kriisilahenduse kavade koostamisel. Sellise töö intensiivsus ja üksikasjalikkus seoses tüarettevõtjatega, kes ei ole kriisilahendussubjektid, võib varieeruda olenevalt asjaomaste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suurusest ja riskiprofiilist, kriitiliste funktsioonide olemasolust ning konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiast. Seega muudetakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi, lisades artikli 12 lõikesse 1 uue lõigu, mis võimaldab kriisilahendusasutustel selle ülesande täitmisel vajaduse korral rakendada lihtsustatud lähenemisviisi.

Artikli 44 lõike 7 täpsustused

²² Komisjoni 26. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1118, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks meetodika, mida kriisilahendusasutused kasutavad, et hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuet ja kombineeritud puhvri nõuet kriisilahendussubjektide puhul kriisilahendusala grupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahendusala grupi suhtes ei kohaldata neid nõudeid kõnealuse direktiivi kohaselt (ELT L 241, 8.7.2021, lk 1).

Artikli 44 lõike 7 praeguses sättes ei ole selge, millised on kriisilahendusrahastu ja alternatiivsete rahastamisallikate kasutamise tingimused ja järjekord pärast esialgse rahastamise võimaldamist kuni 5 % ulatuses kohustuste ja omavahendite piirmäärast ning pärast seda, kui kõik eelisnõudeõiguseta tagamata kohustused, mis ei ole kõlblikud hoiused, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud. Seetõttu muudetakse artikli 44 lõiget 7, et tagada õigusselgus ja lisapaindlikkus riikliku kriisilahendusfondi kasutamiseks juhtudel, mis ületavad 5 % kohustuste ja omavahendite summast.

Kriisilahenduse kolleegiumid

Selleks et tagada kooskõla direktiivi (EL) 2013/36 artikli 51 lõikega 3, millega nähakse ette, et teistes liikmesriikides olulisi filiaale omavat finantsinstitutsiooni kontrollivad pädevad asutused loovad järelevalvekolleegiumid, et hõlbustada koostööd ja teabevahetust päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste vahel, lisatakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artiklile 88 uus lõige 6a, millega nähakse sellistel juhtudel ette kriisilahenduse kolleegiumide loomine, et hõlbustada koostööd ja teabevahetust päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi kriisilahendusasutuste vahel.

Kriisilahendusrahastute nõuete rahuldamisjärgud

Artikli 37 lõikes 7 on sätestatud, et kriisilahendusrahastul peaks olema võimalik nõuda kriisilahendusmenetluses olevalt finantsinstitutsioonilt kui eelisvõlausaldajalt sisse kõik mõistlikud kulud, mis on nõuetekohaselt tekkinud seoses kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamisega. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis ei ole aga täpsustatud kriisilahendusrahastu suhtelisi nõuete rahuldamisjärke teiste eelisvõlausaldajate suhtes. Artiklile 108 lisatud uues lõikes 9 täpsustatakse, et kriisilahendusrahastu nõuded peaksid olema hoiustajate ja hoiuste tagamise skeemi nõuetest eespool.

Lisaks võib kriisilahendusrahastut täiendavalt kriisilahenduseks kasutada artiklis 101 kindlaks määratud eesmärkidel. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis ei ole seni täpsustatud, kas selline kasutamine loob nõude kriisilahendusrahastu kasuks ja kui see on nii, siis millised on sellise nõude rahuldamisjärgud maksejõuetusmenetluses. Artiklisse 108 lisatakse uus lõige 8, milles täpsustatakse, et kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni tegevus antakse kriisilahendusrahastu toetusel osaliselt üle sildasutusele või eraõiguslikule omandajale, peaks tal olema nõue järelejääva ettevõtja vastu. Sellise nõude olemasolu tuleks hinnata igal üksikjuhul eraldi, sõltuvalt kriisilahendusstrateegiast ja sellest, kuidas kriisilahendusrahastut konkreetselt kasutati, kuid see peaks olema seotud kriisilahendusrahastu kasutamisega kahjumi katmiseks võlausaldajate asemel, näiteks kui rahastut kasutatakse saajale üle antud vara ja kohustuste tagamiseks või üleantud vara ja kohustuste vahe katmiseks.

Kui kriisilahendusrahastut kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kui esmase kriisilahendusstrateegia kohaldamise toetamiseks (artikli 43 lõike 2 punkt a) teatavate võlausaldajate kohustuste allahindamise ja konverteerimise asemel, ei tohiks see tekitada nõuet kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vastu, kuna see oleks vastuolus kriisilahendusrahastu osamaksete eesmärgiga. Võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise tõttu makstavad hüvitised ei tohiks samuti tekitada nõuet kriisilahendusrahastu kasuks.

Teabevahetus

Artiklit 128 muudetakse, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu, EKP ja teised Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, Euroopa Pangandusjärelevalve, kriisilahendusasutused ja pädevad asutused saaksid esitada komisjonile kogu teabe, mis on vajalik selle poliitikakujundamisega seotud ülesannete täitmiseks.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,**millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses varajase sekkumise meetmete, kriisilahenduse eeltingimuste ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust²³,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²⁴,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu krediidasutuste ja investeerimisühingute (edaspidi „finantsinstitutsioonid“) kriisilahenduse raamistik loodi pärast 2008.–2009. aasta ülemaailmset finantskriisi ja järgides finantsstabiilsuse nõukogu rahvusvaheliselt heaks kiidetud finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilisi omadusi²⁵. Liidu kriisilahenduse raamistik hõlmab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL²⁶ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 806/2014²⁷. Neid õigusakte kohaldatakse liidus asutatud finantsinstitutsioonide ning muude selle direktiivi või selle määruse kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate (edaspidi „ettevõtjad“) suhtes. Liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk on hallata nõuetekohaselt finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust, säilitades finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate kriitilised funktsioonid ning vältides ohtu finantsstabiilsusele, samal ajal kaitstes hoiustajaid ja avaliku sektori vahendeid. Peale selle on liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk edendada panganduse siseturu

²³ ELT C ..., ..., lk ...

²⁴ ELT C ..., ..., lk ...

²⁵ Finantsstabiilsuse nõukogu, „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions“ (Finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilised omadused), 15. oktoober 2014.

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

arengut, luues ühtlustatud korra piiriüleste kriiside koordineeritud lahendamiseks ning vältides konkurentsimoonusi ja ebavõrdse kohtlemise riske.

- (2) Mitu aastat pärast kasutuselevõttu ei ole liidu praegu kohaldatav kriisilahenduse raamistik taganud mõne eesmärgi saavutamist kavandatud viisil. Kuigi finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad on teinud kriisilahenduskõlblikkuse saavutamisel olulisi edusamme ja on selleks eraldanud märkimisväärsed vahendeid, eelkõige kahjumi katmise ja rekaptaliseerimise suutlikkuse suurendamise ning kriisilahendusrahastute täitmise kaudu, kasutatakse liidu kriisilahenduse raamistikku harva. Teatavate väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust hallatakse pigem ühtlustamata siseriiklike meetmete abil. Kriisilahendusrahastute asemel kasutatakse pigem maksumaksjate raha. Selline olukord näib tulenevat ebapiisavatest stiimulitest. Need ebapiisavad stiimulid tulenevad liidu kriisilahenduse raamistiku ja siseriiklike eeskirjade koosmõjust, kusjuures ulatuslikku kaalutusõigust avaliku huvi hindamisel ei kasutata alati viisil, mis kajastaks liidu kriisilahenduse raamistiku kavandatud kohaldamist. Samal ajal nähti liidu kriisilahenduse raamistikust olevat vähe kasu hoiustega rahastatavate finantsinstitutsioonide hoiustajate kahju kandmise riskide tõttu, et tagada neile finantsinstitutsioonidele kriisilahenduse korral juurdepääs välistele vahenditele, eelkõige juhul, kui puuduvad muud teisendatavad kohustused. Asjaolu, et kriisilahendusmenetluse välisele rahastamisele juurdepääsu eeskirjad on leebemad kui kriisilahendusmenetluse korral, on pärssinud liidu kriisilahenduse raamistiku kohaldamist muude lahenduste kasuks, mis hõlmavad sageli maksumaksjate raha kasutamist finantsinstitutsiooni ja ettevõtja omavahendite või pangandussektori rahastatavate turvavõrkude asemel. Selline olukord toob omakorda kaasa killustatuse riski, mitteoptimaalsete tulemuste tekke riski finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetuse haldamisel, eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate puhul, ning kasutamata rahaliste vahendite alternatiivkulud. Seepärast on vaja kindlustada liidu kriisilahenduse raamistiku tõhusam ja ühtsem kohaldamine ning tagada, et seda saab kohaldada alati, kui see on avalikes huvides, sealhulgas teatavate väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide puhul, mida rahastatakse peamiselt hoiustest ja kus puuduvad piisavad muud teisendatavad kohustused.
- (3) Kriisilahenduse kavandamisega seotud vajaliku töö intensiivsus ja üksikasjalikkus seoses tüürettevõtjatega, keda ei ole liigitatud kriisilahendussubjektiks, varieerub sõltuvalt asjaomaste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suuruselt ja riskiprofiilist, kriitiliste funktsioonide olemasolust ning konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiast. Seepärast peaks kriisilahendusametitel olema võimalik kaaluda neid tegureid selliste tüürettevõtjate suhtes võetavate meetmete kindlaksmääramisel ja rakendada vajaduse korral lihtsustatud lähenemisviisi.
- (4) Finantsinstitutsioon või ettevõtja, mis likvideeritakse siseriikliku õiguse alusel pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ning lähtudes kriisilahendusametuse järeldusest, et selle kriisilahendus ei ole avalikes huvides, viib lõppkokkuvõttes turult lahkumise suunas. See tähendab, et maksejõuetuse korral võetavate meetmete kava ei ole vajalik, olenemata sellest, kas pädev asutus on asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusloa juba tühistanud. Sama kehtib ka kriisilahendusmenetluses oleva järelejääva finantsinstitutsiooni kohta pärast vara, õiguste ja kohustuste üleandmist üleandmise strateegia raames. Seepärast on asjakohane täpsustada, et sellises olukorras ei ole kriisilahenduse kavade vastuvõtmine vajalik.

- (5) Kriisilahendusasutused võivad praegu keelata teatavad väljamaksed, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja ei täida kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele. Teatavas olukorras võidakse finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt siiski nõuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist muul alusel kui see, millest tulenevalt kõnealune finantsinstitutsioon või ettevõtja peab täitma kombineeritud puhvri nõuet. See olukord põhjustab ebakindlust seoses tingimustega, mis puudutavad kriisilahendusasutuste volituste kasutamist keelata väljamaksete tegemine ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma arvutamist. Seepärast tuleks sätestada, et sellistel juhtudel peaksid kriisilahendusasutused kasutama õigust keelata teatavad väljamaksed, mis põhinevad komisjoni delegeeritud määrusest (EL) 2021/1118²⁸ tuleneval kombineeritud puhvri nõude hinnangul. Läbipaistvuse ja õiguskindluse tagamiseks peaksid kriisilahendusasutused hinnangulisest kombineeritud puhvri nõudest teavitama finantsinstitutsiooni või ettevõtjat, kes peaks seejärel avalikustama selle hinnangulise kombineeritud puhvri nõude.
- (6) Varajase sekkumise meetmed loodi selleks, et võimaldada pädevatel asutustel heastada finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi ja majandusliku olukorra halvenemine ning vähendada nii palju kui võimalik võimaliku kriisilahenduse riski ja mõju. Kuna puudub kindlus tegurite suhtes, mis käivitavad kõnealuste varajase sekkumise meetmete kohaldamise, ning osalise kattumise tõttu järelevalvemeetmetega on varajase sekkumise meetmeid harva kasutatud. Selliste varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi tuleks seetõttu lihtsustada ja veelgi täpsustada. Juhtorgani tagasikutsumise ja ajutiste haldurite nimetamise tingimuste ja tähtaegadega seotud ebakindluse hajutamiseks tuleks need meetmed selgelt määratleda varajase sekkumise meetmetena ning nende kohaldamisel peaksid kehtima samad käivitavad tegurid. Samal ajal peaksid pädevad asutused olema kohustatud valima sobivad meetmed konkreetse olukorra lahendamiseks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Selleks et pädevad asutused saaksid võtta arvesse maineriske või rahapesu- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia riske, peaksid pädevad asutused hindama varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi mitte ainult kvantitatiivsete näitajate põhjal, nagu kapitali- või likviidsusnõuded, finantsvõimendus, viivislaenu või riskide kontsentratsioon, vaid ka kvalitatiivsete käivitavate tegurite alusel.
- (7) Õiguskindluse suurendamiseks tuleks välja jätta direktiivis 2014/59/EL sätestatud varajase sekkumise meetmed, mis kattuvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2013/36/EL²⁹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis

²⁸ Komisjoni 26. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1118, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks meetodika, mida kriisilahendusasutused kasutavad, et hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuet ja kombineeritud puhvri nõuet kriisilahendussubjektide puhul kriisilahendusala grupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahendusala grupi suhtes ei kohaldata neid nõudeid kõnealuse direktiivi kohaselt (ELT L 241, 8.7.2021, lk 1).

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

(EL) 2019/2034³⁰ sätestatud usaldatavusraamistikus juba olemasolevate õigustega. Lisaks on vaja tagada, et kriisilahendusasutused suudaksid valmistuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja võimalikuks kriisilahenduseks. Seepärast peaks pädev asutus teavitama kriisilahendusasutusi finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi halvenemisest piisavalt vara ning kriisilahendusasutustel peaksid olema vajalikud õigused ettevalmistavate meetmete rakendamiseks. Oluline on, et selleks et kriisilahendusasutused saaksid finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemisele võimalikult kiiresti reageerida, ei tohiks varajase sekkumise meetmete eelnev kohaldamine olla kriisilahendusasutuse jaoks eeltingimus finantsinstitutsiooni või ettevõtja turundamise korraldamiseks või kriisilahenduse kava ajakohastamise jaoks teabe nõudmiseks ja hindamise ettevalmistamiseks. Selleks et tagada järjepidev, koordineeritud, tõhus ja õigeaegne reageerimine finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi halvenemisele ning valmistuda nõuetekohaselt võimalikuks kriisilahendusmenetluseks, on vaja tõhustada pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste koostööt ja koordineerimist. Niipea kui finantsinstitutsioon või ettevõtja vastab varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimustele, peaksid pädevad asutused ja kriisilahendusasutused suurendama teabevahetust, mis puudutab sealhulgas esialgset teavet, ning jälgima ühiselt finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundit.

- (8) Pädeva asutuse ja kriisilahendusasutuse vahel on vaja tagada õigeaegsed meetmed ja varajane koordineerimine, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja jätkab tegevust, kuid esineb oluline risk, et finantsinstitutsioon või ettevõtja võib maksejõuetuks jääda. Seepärast peaks pädev asutus kriisilahendusasutust sellisest riskist võimalikult varakult teavitama. Teade peaks sisaldama põhjendusi pädeva asutuse hindamise tegemiseks ning ülevaadet alternatiivsetest erasektori meetmetest, järelevalvemeetmest või varajase sekkumise meetmetest, mis on kättesaadavad finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul. Selline varajane teavitamine ei tohiks piirata menetlusi, mille alusel määratakse kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused on täidetud. Pädeva asutuse poolne kriisilahendusasutuse eelnev teavitamine olulisest riskist, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ei tohiks olla hilisema kindlakstegemise eeltingimuseks, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on tegelikult maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks. Kui hilisemas etapis leitakse, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ning puuduvad alternatiivsed lahendused sellise maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul, peab kriisilahendusasutus tegema otsuse kriisilahenduse meetme võtmise kohta. Sellisel juhul võib finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme kohaldamise otsuse õigeaegsus olla kriisilahenduse strateegia eduka rakendamise seisukohast keskse tähtsusega, eelkõige seetõttu, et varasem sekkumine finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusse võib aidata tagada strateegia elluviimiseks piisava kahjumikatmisvõime ja likviidsuse. Seepärast on asjakohane võimaldada kriisilahendusasutusel tihedas koostöös pädeva asutusega hinnata, milline on mõistlik aeg alternatiivsete meetmete rakendamiseks, et vältida finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetust. Õigeaegse tulemuse tagamiseks ja selleks, et kriisilahendusasutus saaks nõuetekohaselt valmistuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja

³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64).

võimalikuks kriisilahendusmenetluseks, peaksid kriisilahendusasutus ja pädev asutus korrapäraselt kohtuma ning kriisilahendusasutus peaks otsustama asjaomaste kohtumiste sageduse üle, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.

- (9) Kriisilahenduse raamistik on mõeldud kohaldamiseks potentsiaalselt mis tahes finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes, olenemata selle suurusest ja ärimudelist, kui siseriikliku õiguse alusel kättesaadavad vahendid ei ole maksejõuetuse haldamiseks piisavad. Sellise tulemuse tagamiseks tuleks täpsustada kriteeriume, mille alusel kohaldatakse raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes avaliku huvi hindamist. Eelkõige on vaja täpsustada, et olenevalt konkreetsetest asjaoludest võib finantsinstitutsiooni või ettevõtja teatavaid funktsioone lugeda kriitiliseks isegi juhul, kui nende katkestamine mõjutaks finantsstabiilsust või kriitilise tähtsusega teenuseid üksnes piirkondlikul tasandil.
- (10) Hinnang selle kohta, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks kajastama asjaolu, et hoiustajad on hoiuste tagamise skeemi vahendite tõhusama kasutamise korral paremini kaitstud ja selliste rahaliste vahenditega seotud kahju minimeeritakse. Seepärast tuleks avaliku huvi hindamisel lugeda hoiustajate kaitsega seotud kriisilahenduse eesmärki paremini saavutatavaks kriisilahendusmenetluses, kui maksejõuetusmenetluse valimine oleks hoiuste tagamise skeemi jaoks kulukam.
- (11) Hinnang selle kohta, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks võimalikult suures ulatuses kajastama ka ühelt poolt pangandussektori rahastatavatel turvavõrkudel (kriisilahendusrahastud või hoiuste tagamise skeemid) ja teiselt poolt liikmesriikide maksumaksjate rahal põhineva rahastamise erinevusi. Liikmesriikide rahaliste vahendite kasutamisega kaasneb suurem moraalarisk ja väiksem stiimul turudistsipliiniks. Seepärast peaksid kriisilahendusasutused, hinnates eesmärki minimeerida sõltuvust erakorralisest avaliku sektori finantstoetusest, leidma rahastamise kriisilahendusrahastute või hoiuste tagamise skeemi kaudu, eelistades seda liikmesriikide eelarvest võrdses summas eraldatavale rahastamisele.
- (12) Tagamaks, et kriisilahenduse eesmärgid saavutatakse kõige tõhusamal viisil, peaks avaliku huvi hindamise tulemus olema negatiivne üksnes juhul, kui raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamine või likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses aitaks saavutada kriisilahenduse eesmärgid tõhusamalt ja mitte üksnes samas ulatuses kui kriisilahendusmenetluses.
- (13) Kui raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes ei kohaldata kriisilahendusmenetlust, tuleks see likvideerida siseriiklikus õiguses sätestatud menetluste kohaselt. Sellised menetlused võivad liikmesriikide lõikes oluliselt erineda. Kuigi on kohane võimaldada piisavat paindlikkust kehtivate siseriiklike menetluste kasutamisel, tuleks teatavaid aspekte täpsustada, tagamaks asjaomaste finantsinstitutsioonide või ettevõtjate turult lahkumine.
- (14) Tuleks tagada, et asjaomane liikmesriigi haldus- või õigusasutus algatab siseriikliku õiguse kohaselt kiiresti menetluse, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtjat peetakse maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks ja kui tema suhtes ei kohaldata kriisilahendusmenetlust. Kui siseriikliku õiguse kohaselt on võimalik finantsinstitutsiooni või ettevõtja vabatahtlik likvideerimine aktsionäride otsuse alusel, peaks selline võimalus jääma kättesaadavaks. Siiski tuleks tagada, et kui aktsionärid ei võta kiiresti meetmeid, teeb seda asjaomane liikmesriigi haldus- või õigusasutus.

- (15) Samuti tuleks sätestada, et selliste menetluste lõpptulemus on raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja turult lahkumine või selle pangandustegevuse lõpetamine. Olenevalt siseriiklikust õigusest on seda eesmärki võimalik saavutada erineval viisil, muu hulgas näiteks finantsinstitutsiooni või ettevõtja täielik või osaline müük, konkreetsete varade või kohustuste müük, järkjärguline likvideerimine või pangandustegevuse lõpetamine, sealhulgas maksed ja hoiustamine, eesmärgiga müüa oma vara järk-järgult, et teha tagasimakseid mõjutatud võlausaldajatele. Menetluste prognoositavuse parandamiseks tuleks see tulemus siiski saavutada mõistliku aja jooksul.
- (16) Pädevatel asutustel peaks olema õigus finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusluba kehtetuks tunnistada üksnes selle põhjal, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ja et tema suhtes ei kohaldata kriisilahendusmenetlust. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik tunnistada kehtetuks tegevusluba, et toetada finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamise või likvideerimise eesmärki kooskõlas siseriikliku õigusega, eelkõige juhul, kui siseriikliku õiguse alusel kättesaadavaid menetlusi ei saa algatada ajal, mil finantsinstitutsioon või ettevõtja on tunnistatud maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, sealhulgas enne, kui maksejõuetus kajastub finantsinstitutsiooni või ettevõtja bilansis. Selleks et täiendavalt tagada, et finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamise või likvideerimise eesmärki on võimalik saavutada, peaksid liikmesriigid kindlustama, et tegevusloa kehtetuks tunnistamine pädeva asutuse poolt kuulub ka selliste võimalike eeltingimuste hulka, mille alusel algatatakse vähemalt üks siseriikliku õigusega ette nähtud menetlus, mida kohaldatakse maksejõuetute või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävate, kuid kriisilahendusmenetluses mitte olevate finantsinstitutsioonide või ettevõtjate suhtes.
- (17) Võttes arvesse direktiivi 2014/59/EL, määruse (EL) nr 806/2014 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL³¹ rakendamisel saadud kogemusi, on vaja täiendavalt täpsustada eeltingimusi, mille alusel võib erandkorras võtta ettevaatus- ja ennetusmeetmeid, mida liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks. Selleks et minimeerida konkurentsimoonutusi, mis tulenevad hoiuste tagamise skeemide olemusega seotud erinevustest liidus, tuleks erandkorras lubada hoiuste tagamise skeemide sekkumist direktiivi 2014/49/EL kohaste ennetusmeetmete kontekstis, mis liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks, kui toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja ei vasta ühelegi maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise tingimusele. Ettevaatusmeetmete puhul tuleks tagada, et neid võetakse piisavalt vara. Euroopa Keskpank (EKP) tugineb praegu finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksevõimelisuse hindamisel ennetava rekapiitaliseerimise eesmärgil järgmise 12 kuu ettevaatavale hindamisele, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja suudab täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013³² ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2019/2033³³ sätestatud omavahendite nõudeid ning direktiivis 2013/36/EL ja direktiivis (EL) 2019/2034 sätestatud täiendavate

³¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

³² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

³³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1).

omavahendite nõuet. See tava tuleks kehtestada direktiiviga 2014/59/EL. Peale selle võivad langenud väärtusega vara toetusmeetmed, sealhulgas vara valitsemise ettevõtjad ja varade tagamise kavad, osutada tulemuslikuks ja tõhusaks finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate võimalike finantsprobleemide põhjuste kõrvaldamisel ja nende maksejõuetuse ennetamisel ning seetõttu olla sobivaks ettevaatusmeetmeks. Seepärast tuleks täpsustada, et sellised ettevaatusabinõud võivad olla langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis.

- (18) Selleks et säilitada turudistsipliin, kaitsta avaliku sektori vahendeid ja ära hoida konkurentsimoonusi, peaksid ettevaatusmeetmed jääma erandiks ja neid tuleks võtta üksnes tõsiste turuhäirete korral või finantsstabiilsuse säilitamiseks. Peale selle ei tohiks ettevaatusmeetmeid kasutada tekkinud või tõenäolise kahjumi katmiseks. Kõige usaldusväärsem vahend kantud või tõenäolise kahju kindlaksmääramiseks on vara kvaliteedi läbivaatamine EKP, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010³⁴ asutatud Euroopa järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve, EBA) või liikmesriikide pädevate asutuste poolt. Pädevad asutused peaksid kasutama sellist läbivaatamist kantud või tõenäolise kahju kindlaksmääramiseks, kui sellist läbivaatamist on võimalik teha mõistliku aja jooksul. Kui see ei ole võimalik, peaksid pädevad asutused kantud või tõenäolise kahju kindlaks määrama valitsevates oludes kõige usaldusväärsemal viisil, tuginedes vajaduse korral kohapealsetele kontrollidele.
- (19) Ennetava rekapitalizeerimise eesmärk on toetada elujõulisi finantsinstitutsioone ja ettevõtjaid, kelle puhul on tõenäoline, et nad satuvad lähitulevikus ajutistesse raskustesse ning hoida ära nende olukorra edasine halvenemine. Selleks et vältida olukorda, kus avaliku sektori toetusi antakse ettevõtjatele, kes on toetuse andmise ajal juba kahjumlikud, ei tohiks omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamise või langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võetavad ettevaatusabinõud ületada summat, mis on vajalik kapitalinappuse katmiseks, nagu on kindlaks määratud stressitesti negatiivses stsenaariumis või samaväärses testis. Tagamaks, et avaliku sektori poolne rahastamine viimaks lõpetatakse, peaksid need ettevaatusmeetmed olema ka ajaliselt piiratud ja sisaldama nende lõpetamise selget ajakava (väljumisstrateegia). Tähtajatuid instrumente, sealhulgas esimese taseme põhiomavahendeid, peaks kasutama üksnes erandlikel asjaoludel ja nende suhtes tuleks kohaldada teatavaid koguselisi piirmäärasid, sest oma olemuse tõttu ei ole need ajutise lahendusena sobivad.
- (20) Ettevaatusmeetmed peaksid piirduma summaga, mida finantsinstitutsioon või ettevõtja vajab oma maksevõime säilitamiseks negatiivse stsenaariumi korral, nagu on kindlaks määratud stressitesti või samaväärse testi käigus. Kui tegemist on ettevaatusabinõudega langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis, peaks toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja saama kasutada seda summat üleantud varadega seotud kahju katmiseks või koos kapitaliinstrumentide omandamisega, tingimusel et kindlaks tehtud puudujäägi kogusummat ei ületata. Samuti on vaja tagada, et sellised ettevaatusabinõud langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis oleksid kooskõlas kehtivate riigiabi eeskirjade ja parimate tavadega, et need taastaksid finantsinstitutsiooni või ettevõtja pikaajalise elujõulisuse, et riigiabi piirduks minimaalselt vajalikuga ja et hoitakse ära konkurentsimoonusid. Seetõttu peaksid

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

asjaomased ametiasutused ettevaatusabinõude puhul langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võtma arvesse konkreetseid suuniseid, sealhulgas riiklikke varahaldusettevõtjaid käsitlevat kava³⁵ ja teatist viivislaenu vastu võitlemise kohta³⁶. Nende langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis ettevaatusabinõude puhul tuleks alati kohaldada ajutise rakendamise eeltingimust. Avaliku sektori tagatised, mis on antud konkreetseks ajavahemikuks seoses asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja langenud väärtusega varaga, peaksid tagama ajutisuse eeltingimuse parema täitmise kui selliste varade üleandmine avaliku sektori toetust saavale ettevõtjale. Selleks et tagada selliste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate turult lahkumine, kes vaatamata saadud toetusele ei ole elujõulised, on vaja sätestada, et kui asjaomane finantsinstitutsioon või ettevõtja ei täida nende meetmete võtmise ajal kindlaksmääratud toetusmeetmete tingimusi, loetakse asjaomane finantsinstitutsioon või ettevõtja maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.

- (21) Selleks et hõlmata usaldatavusnõuete olulised rikkumised, on vaja lisaks täpsustada tingimused, mille alusel määratakse kindlaks valdusettevõtjate maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus. Kui valdusettevõtja rikub neid nõudeid, tuleks seda pidada oluliseks rikkumiseks, kui rikkumise liik ja ulatus on võrreldavad krediidasutuse poolse rikkumisega, mille korral pädev asutus tunnistaks tegevusloa kehtetuks vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 18.
- (22) Liikmesriikidel võib oma siseriiklike õigusaktide alusel olla õigus peatada makse- või ülekandekohustused, mis võivad hõlmata kõlblikke hoiusid. Kui makse- või ülekandekohustuste peatamine ei ole otseselt seotud krediidasutuse finantsolukorraga, ei pruugi hoiused olla peatatud direktiivi 2014/49/EL tähenduses. Seetõttu ei pruugi hoiustajatel olla pikema aja jooksul juurdepääsu oma hoiustele. Selleks et säilitada hoiustajate usaldus ja kindlustunne pangandussektori vastu ning finantsstabiilsus, peaksid liikmesriigid tagama, et hoiustajatele antakse hoieusele juurdepääs asjakohase päevasumma ulatuses, et katta eelkõige elukallidus, kui nende hoiused muutuvad maksete peatamise tõttu juurdepääsmatuks muudel põhjustel kui need, mis viiksid hoiustajatele väljamaksete tegemiseni. Sellist menetlust tuleks kohaldada erandkorras ja liikmesriigid peaksid tagama, et hoiustajatel oleks juurdepääs asjakohasele päevasummale.
- (23) Õiguskindluse suurendamiseks ja võttes arvesse ebatõenäolistest tulevikusündmustest tuleneda võivate kohustuste võimalikku asjakohasust, sealhulgas kriisilahendusmenetluse ajal pooleliolevate kohtuasjade tulemusi, on vaja sätestada, kuidas tuleks asjaomaseid kohustusi käsitada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamise korral. Sellega seoses tuleks lähtuda raamatupidamiseeskirjadest kehtestatud põhimõtetest ja eelkõige raamatupidamiseeskirjadest, mis on sätestatud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1126/2008³⁷ vastu võetud rahvusvahelises raamatupidamisstandardis 37. Selle põhjal peaksid kriisilahendusametid tegema vahet eraldiste ja tingimuslike kohustuste vahel. Eraldised on kohustused, mis on seotud vahendite tõenäolise väljavooluga ja mida on võimalik usaldusväärset hinnata. Tingimuslike kohustisi ei kajastata raamatupidamislike kohustustena, sest need on

³⁵ COM(2018) 133 final.

³⁶ COM(2020) 822 final.

³⁷ Komisjoni 3. novembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1126/2008, millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002 (ELT L 320, 29.11.2008, lk 1).

seotud kohustusega, mida ei saa hinnangu andmise ajal tõenäoliseks pidada või mida ei saa usaldusväärset hinnata.

- (24) Kuna eraldised on raamatupidamislikud kohustused, tuleks täpsustada, et selliseid eraldisi tuleb käsitada samamoodi nagu muid kohustusi. Sellised eraldised peaksid olema teisendatavad, välja arvatud juhul, kui need vastavad ühele erikriteeriumile, mis võimaldab neid kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast välja jätta. Võttes arvesse selliste eraldiste võimalikku asjakohasust kriisilahendusmenetluses ning selleks, et tagada kindlus kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisel, tuleks täpsustada, et eraldised on osa teisendatavatest kohustustest ning et sellest tulenevalt kohaldatakse nende suhtes kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Samuti tuleks tagada, et pärast kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamist loetakse need kohustused ning nendega seotud mis tahes kohustused või nõuded tühistatuks. See on eriti asjakohane nõuete ja kohustuste puhul, mis tulenevad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vastu esitatud kohtunõuetest.
- (25) Raamatupidamis põhimõtete kohaselt ei saa tingimuslikke kohustusi kajastada kohustustena ja seetõttu ei tohiks need olla teisendatavad. Siiski on vaja tagada, et tingimuslik kohustus, mis tuleneks sündmusest, mis ei ole tõenäoline või mida ei saa kriisilahenduse ajal usaldusväärset hinnata, ei kahjustaks kriisilahenduse strateegia ning eelkõige kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslikkust. Selle eesmärgi saavutamiseks peaks hindaja kriisilahenduse eesmärgil tehtava hindamise raames hindama kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni bilansis kajastatud tingimuslikke kohustusi ja kindlaks määrama selliste kohustuste võimaliku väärtuse oma parimate võimete kohaselt. Tagamaks, et pärast kriisilahendusmenetlust suudab finantsinstitutsioon või ettevõtja säilitada asjakohase aja jooksul turu piisava usalduse, peaks hindaja võtma seda võimalikku väärtust arvesse, kui ta määrab kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida, et taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni omavahendite suhtarvud. Eelkõige peaks kriisilahendusamet kohaldama teisendatavate kohustuste suhtes oma konverteerimisõigusi ulatuses, mis on vajalik tagamaks, et kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekaptaliseerimine on piisav, et katta võimalik kahjum, mille võib põhjustada kohustus, mis võib tekkida ebatõenäolise sündmuse tõttu. Allahinnatava või konverteeritava summa hindamisel peaks kriisilahendusamet hoolikalt kaaluma võimaliku kahju mõju kriisilahendusmenetluses olevale finantsinstitutsioonile, lähtudes mitmest tegurist, sealhulgas sündmuse teostumise tõenäosus ja ajavahemik ning tingimusliku kohustise summa.
- (26) Teatavatel asjaoludel võivad kriisilahendusametused pärast seda, kui kriisilahendusrahastu on taganud osamakse kuni 5 % ulatuses finantsinstitutsiooni või ettevõtja kogukohustustest, sealhulgas omavahendid, kasutada täiendavaid rahastamisallikaid oma kriisilahenduse meetme täiendavaks toetamiseks. Selgemalt tuleks täpsustada, millistel asjaoludel võib kriisilahendusrahastu anda lisatoetust, kui kõik kohustused, mille rahuldamisjärk on madalam kui hoiustel, mis ei ole kohustuslikus korras või kaalutusõiguse alusel välja jäetud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.

- (27) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/876,³⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/877³⁹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/879⁴⁰ hakati liidus rakendama rahvusvahelist globaalsete süsteemselt oluliste pankade (millele liidu õiguses osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele) kogu kahjumikatmisvõime (TLAC) tingimust (edaspidi „TLACi standard“), mille finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 9. novembril 2015. Määrusega (EL) 2019/877 ja direktiiviga (EL) 2019/879 muudeti ka direktiivis 2014/59/EL ja määruses (EL) nr 806/2014 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet käsitlevad direktiivi 2014/59/EL sätted on vaja globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul viia kooskõlla TLACi standardi rakendamisega seoses teatavate kohustustega, mida saaks kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude selle osa täitmiseks, mis puudutab omavahendeid ja muid allutatud kohustusi. Eelkõige tuleks kriisilahendussubjektide omavahendite ja allutatud kõlblike kohustuste hulka arvata kohustused, mis kuuluvad teatavate välistatud kohustustega samasse nõuete rahuldamisjärku, kui selliste välistatud kohustuste summa kriisilahendussubjekti bilansis ei ületa 5 % kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste summast ning asjaomase kaasamisega ei kaasne võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega seotud riske.
- (28) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise eeskirjades keskendutakse peamiselt omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude asjakohase taseme kehtestamisele, eeldusel, et eelistatud kriisilahendusstrateegiana kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Direktiivis 2014/59/EL on lubatud aga kriisilahendusasutustel kasutada muid kriisilahenduse vahendeid, nimelt neid, mis tuginevad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni äritegevuse üleandmisele eraõiguslikule omandajale või sildasutusele. Seepärast tuleks täpsustada, et kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kasutamine ja kriisilahendussubjekti turult lahkumine, peaksid kriisilahendusasutused määrama asjaomase kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kindlaks nende kriisilahenduse vahendite eripära ning nende vahenditega seotud mitmesuguste kahjumikatmise ja rekapiitalseerimise vajaduste alusel.
- (29) Kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase on kriisilahendusmenetluses eeldatava kahjumi ja rekapiitalseerimise summa kogusumma, mis võimaldab kriisilahendussubjektil asjaomasel perioodil jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata oma tegevust. Teatavad eelistatud kriisilahendusstrateegiad hõlmavad vara, õiguste ja kohustuste üleandmist saajale ning turult lahkumist, eelkõige ettevõtte võõrandamise vahendit. Sellistel juhtudel ei pruugi

³⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamismõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

³⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/877, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 226).

⁴⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019, lk 296).

rekapitaliseerimise komponendiga taotletavad eesmärgid kehtida samal määral, sest kriisilahendusasutus ei pea tagama, et kriisilahendussubjekt taastab pärast kriisilahenduse meetme võtmist vastavuse omavahendite nõuetele. Sellegipoolest eeldatakse, et sellistel juhtudel ületab kahjum kriisilahendussubjekti omavahendite nõudeid. Seepärast on asjakohane sätestada, et selliste kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase sisaldab jätkuvalt rekapitaliseerimise summat, mida kohandatakse viisil, mis on kriisilahenduse strateegiaga proportsionaalne.

- (30) Kui kriisilahenduse strateegias nähakse ette muude kriisilahenduse vahendite kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise kasutamine, on asjaomase ettevõtja rekapiitaliseerimise vajadused pärast kriisilahendust üldiselt väiksemad kui säilitatud panga kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise korral. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamisel tuleks sellisel juhul seda aspekti rekapiitaliseerimise nõude hindamisel arvesse võtta. Seepärast peaksid kriisilahendusasutused omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kohandamisel selliste kriisilahendussubjektide puhul, kelle kriisilahenduse kavas on ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahend või sildasutuse vahend ja ettevõtja turult lahkumine, võtma arvesse asjaomaste vahendite omadusi, sealhulgas eraõiguslikule omandajale või sildasutusele eeldatava üleandmise ulatust, üleantavate instrumentide liike, nende instrumentide eeldatavat väärtust ja turustatavust ning eelistatud kriisilahendusstrateegia kavandamist, sealhulgas vara eraldamise vahendi täiendavat kasutamist. Kuna kriisilahendusasutus peab igal üksikjuhul eraldi otsustama hoiuste tagamise skeemi vahendite võimaliku kasutamise üle kriisilahendusmenetluses ning kuna sellise otsuse kohta ei saa eelnevalt kindlaid järeldusi teha, ei tohiks kriisilahendusasutused omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kohandamisel võtta arvesse hoiuste tagamise skeemist tehtavat võimalikku osamakset kriisilahendusmenetluses.
- (31) On vaja tagada võrdsed stiimulid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vajalike summade kogumiseks finantsinstitutsioonidele ja ettevõtjatele, kelle suhtes kohaldataks nii kriisilahendusmenetluses kui ka väljaspool seda üleandmise strateegiaid. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kehtestamisel finantsinstitutsioonidele või ettevõtjatele, kelle suhtes võidakse direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõike 5 kohaselt rakendada meetmeid siseriikliku maksejõuetusmenetluse käigus, tuleks seepärast järgida samu norme, mida kohaldatakse selliste kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kehtestamise suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegias nähakse ette ettevõtte võõrandamine või üleandmine sildasutusele, mis viib tema turult lahkumiseni.
- (32) Kriisilahenduse raamistik ja turu kuritarvitamise raamistik on omavahel seotud. Kuigi kriisilahendusmenetluse ettevalmistamisel võetud meetmeid võib pidada sisetabeks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 596/2014,⁴¹ võib nende enneaegne avalikustamine ohustada kriisilahendusmenetlust. Kriisilahendusmenetluses olevad finantsinstitutsioonid saavad võtta meetmeid selle probleemi lahendamiseks, taotledes sisetabe avalikustamisega viivitamist vastavalt

⁴¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT L 173, 12.6.2014, lk 1).

määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõikele 5. Kriisilahendusmenetluse ettevalmistamise ajal ei pruugi aga õiged stiimulid alati olemas olla, et kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon saaks algatada sellise taotluse. Sellise olukorra vältimiseks peaks kriisilahendusametustel olema õigus taotleda kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni nimel sisetabe avalikustamisega viivitamist vastavalt määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõikele 5.

- (33) Kriisilahenduse kavandamise, kriisilahenduskõlblikkuse hindamise ja kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemise või nende kõrvaldamise õiguse kasutamise hõlbustamiseks ning teabevahetuse edendamiseks peaks teistes liikmesriikides olulisi filiaale omava finantsinstitutsiooni kriisilahendusametust moodustama kriisilahenduse kolleegiumi ja seda juhtima.
- (34) Pärast direktiivi 2014/59/EL artikli 102 lõikes 1 osutatud kriisilahendusrahastute esialgset osamaksete kogumisperioodi võivad nende kasutada olevad rahalised vahendid langeda veidi allapoole sihttasest, eelkõige tagatud hoiuste suurenemise tõttu. Neil asjaoludel tõenäoliselt sissenõutavate *ex ante* osamaksete summa on seega usutavasti väike. Seepärast võib olla võimalik, et mõnel aastal ei ole selliste *ex ante* osamaksete summa enam vastavuses selliste osamaksete kogumise kuluga. Seepärast peaks kriisilahendusametustel olema võimalik lükata *ex ante* osamaksete kogumist ühe või enama aasta võrra edasi, kuni kogutav summa jõuab summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuluga, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta olulisel määral kriisilahendusametuste kriisilahendusrahastute kasutamise suutlikkust.
- (35) Tagasivõtmatud maksekohustused on kriisilahendusrahastute käsutuses olevate rahaliste vahendite üks komponente. Seepärast on vaja täpsustada asjaolusid, mille korral võib selliste maksekohustuste täitmist nõuda, ja kohustuste lõpetamisel kohaldatavat menetlust, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes ei kohaldata enam kohustust teha osamakseid kriisilahendusrahastusse. Lisaks, selleks et suurendada läbipaistvust ja kindlust seoses tagasivõtmatud maksekohustuste osaga kogutavate *ex ante* osamaksete kogusummas, peaksid kriisilahendusametused määrama sellise osa kindlaks igal aastal, võttes arvesse kohaldatavaid piirmäärasid.
- (36) Kriisilahendusrahastutesse tehtavate erakorraliste *ex post* osamaksete maksimaalne summa aastas, mida on lubatud sisse nõuda, on praegu kolm korda suurem kui *ex ante* osamaksete summa. Pärast direktiivi 2014/59/EL artikli 102 lõikes 1 osutatud esialgset osamaksete kogumisperioodi sõltuvad sellised *ex ante* osamaksete muudel asjaoludel kui kriisilahendusrahastute kasutamine üksnes tagatud hoiuste tasemes toimuvatest muutustest ja muutuvad seetõttu tõenäoliselt väikeseks. Erakorraliste *ex post* osamaksete maksimumsumma sõltuvus *ex ante* osamaksetest võib sellisel juhul oluliselt piirata kriisilahendusrahastute võimalust koguda *ex post* osamakseid, vähendades seeläbi nende tegevussuutlikkust. Sellise tulemuse vältimiseks tuleks kehtestada teistsugune piirmäär ja lubatud sissenõutavate erakorraliste *ex post* osamaksete maksimumsumma peaks olema kolm korda üks kaheksandik asjaomase kriisilahendusrahastu sihttasemest.
- (37) Direktiiviga 2014/59/EL ühtlustati osaliselt hoiuste rahuldamisjärke, mis tulenevad siseriiklikust õigusest, millega reguleeritakse tavalist maksejõuetusmenetlust. Nende eeskirjadega nähti ette hoiuste kolmeastmelised rahuldamisjärgud, kusjuures tagatud hoiused olid kõrgeimas rahuldamisjärgus, millele järgnesid füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblikud hoiused, mis ületavad tagatud hoiuste suurust. Ülejäänud hoiused, st suurte äriühingute hoiused, mis ületavad

tagatud hoiuste suurust, ja hoiused, mida hoiuste tagamise skeemi kaudu ei saa tagasi maksta, pidid omama madalamat rahuldamisjärku, kuid nende staatus ei olnud muul viisil ühtlustatud. Hoiuste tagamise skeemi nõuete suhtes kehtis sama kõrgem nõuete rahuldamisjärk kui tagatud hoiustel. Sellest hoolimata ei ole see osutunud hoiustajate kaitsel optimaalseks lahenduseks. Osaline ühtlustamine tõi liikmesriikides kaasa asjaomaste ülejäänud hoiustajate erineva kohtlemise, eelkõige seetõttu, et üha rohkem liikmesriike on otsustanud seaduslikult eelistada ka ülejäänud hoiuseid. Need erinevused põhjustasid raskusi ka piiriüleste konsolideerimisgruppide maksejõuetusmenetluse vastupidise stsenaariumi kindlaks määramisel kriisilahenduse hindamise ajal. Lisaks võis üldise hoiustajate eelisõiguste korra puudumine koos hoiustajate nõuete kolmeastmeliste rahuldamisjärkudega põhjustada probleeme võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte järgimisel, eelkõige kui hoiused, mille rahuldamisjärke direktiiviga 2014/59/EL ei ühtlustatud, olid samas rahuldamisjärgus kui kõrgema rahuldamisjärguga nõuded. Lõpuks ei võimaldanud hoiuste tagamise skeemi nõuete kõrge rahuldamisjärk kasutada sellise skeemi olemasolevaid rahastamisvahendeid tõhusamal ja tulemuslikumal viisil muude sekkumiste puhul kui tagatud hoiuste väljamaksmine maksejõuetuse korral, nimelt kriisilahenduse, maksejõuetusmenetluse alternatiivsete meetmete või ennetusmeetmete kontekstis. Tagatud hoiuste kaitse ei põhine hoiuste tagamise skeemi nõuete rahuldamisjärgudel, vaid on selle asemel kriisilahenduse korral tagatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise kohustusliku väljajätmise teel ja hoiuste tagamise skeemi kaudu tehtavate kiirete tagasimaksetega, kui hoiused on peatatud. Seepärast tuleks muuta hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärke kehtivas maksejõuetusega seotud nõuete hierarhias.

- (38) Kõigi hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärgud peaksid olema täielikult ühtlustatud, selleks tuleks rakendada üldist hoiustajate eelisõiguste korda koos üheastmelise lähenemisviisiga, mille puhul kõigi hoiuste suhtes kohaldatakse kõrgemat rahuldamisjärku võrreldes tavaliste tagamata nõuetega, tegemata vahet eri liiki hoiustel. Samal ajal peaks hoiuste tagamise skeemide kasutamine kriisilahendus- ja maksejõuetusmenetluses ning ennetusmeetmetes alati sõltuma asjaomaste tingimuste täitmisest, eelkõige nn vähima kulu testist.
- (39) Üldine hoiustajate eelisõiguste kord suurendab hoiustajate kindlustunnet ja aitab veelgi vältida hoiuste väljavoolu. Hoiustajate parem kaitse on kooskõlas ka hoiuste keskse rolliga reaalmajanduses, kuna need on säästmise ja maksete tegemise peamine vahend, samuti pangandustegevuses, kus hoiused on oluline rahastamisallikas ja peamine usalduse tekitaja pangandussüsteemi vastu, mis muutub eriti oluliseks turupingete ajal. Lisaks parandab üldine hoiustajate eelisõiguste kord finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkust, suurendades nende suutlikkust täita kriisilahendusrahastute juurdepääsu nõudeid ning vähendades nende rahastute nõutavat rahastamissummat, kuna võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise risk on väiksem tavalise tagamata võla teisendamisel. Eelkõige suurendaks hoiuste väljajätmine tavaliste tagamata nõuete maksejõuetusalasest kohustuste klassist ülejäänud tavaliste tagamata nõuete teisendatavust, minimeerides võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise riski. Vähendades hoiuste allahindamise või konverteerimise tõenäosust, et tagada juurdepääs kriisilahendusrahastutele, aitaks üldine hoiustajate eelisõiguste kord muuta kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tõhusamaks ja usaldusväärsemaks ning suurendaks kriisilahenduse raamistiku läbipaistvust ja õiguskindlust. Üldine hoiustajate eelisõiguste kord aitaks suurendada ka kriisilahendusmenetluses kasutatavate üleandmise strateegiate usaldusväarsust, kuna see hõlbustaks kogu

hoiuselepingu lisamist kohustuste hulka, mis antakse üle eraõiguslikule omandajale või sildasutusele, et saada kasu kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kliendisuhetest ja frantsiisiväärtusest. Hoiustajate maksejõuetusmenetluse nõuete rahuldamisjärkude täielik ühtlustamine oleks kasulik ka piiriülesest ja võrdsete tingimuste seisukohast.

- (40) Tavalist maksejõuetusmenetlust reguleerivatest siseriiklikest õigusaktidest tulenevate hoiuste rahuldamisjärkude puhul rakendatav üheastmeline lähenemisviis aitab kaasa kõigi hoiuste tõhusamale ja vähem kulukale kaitsele. Tagatud hoiuste puhul hõlbustab see lähenemisviis hoiuste tagamise skeemi kaudu muude meetmete rahastamist kui tagatud hoiuste väljamaksmine, mis võivad olla hoiustele juurdepääsu tagamisel tõhusamad ja vähem häirivad, kuna need ei too kaasa pangakontodele ja makseteenustele juurdepääsu katkestamist. Tagamata hoiuste puhul hõlbustab see lähenemisviis nende kaitset, kui see on vajalik finantsstabiilsuse ja hoiustajate kindlustunde tagamiseks. Võimaldades paindlikkust potentsiaalselt vähem kulukate hoiustajate kaitsemehhanismide kasutamisel, minimeerib see lähenemisviis hoiuste tagamise skeemide koheseid väljamaksevajadusi, tagades seeläbi nende käsutuses olevate rahastamisvahendite parema säilimise muude kriiside tarbeks ja vähendades pangandussektori koormust, kellel tuleb neid vahendeid täiendada.
- (41) Hoiuste rahuldamisjärkude muutmine, eelkõige tagatud hoiuste ja hoiuste tagamise skeemide nõuete kõrgema rahuldamisjärgu kaotamine võrreldes kõigi muude hoiustega, ei mõjutaks negatiivselt tagatud hoiuste kaitset maksejõuetuse korral, kuna see kaitse oleks jätkuvalt tagatud hoiuste kohustusliku väljajätmisega kahjumi katmisest kriisilahenduse korral ja lõppkokkuvõttes hoiuste tagamise skeemi tehtava väljamaksega hoiuste peatamise korral.
- (42) Kriisilahendusrahastuid võib kasutada ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kohaldamise toetamiseks, mille puhul kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara, õigused ja kohustused antakse üle saajale. Sellisel juhul võib kriisilahendusrahastul tekkida nõue järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu selle hilisema lõpetamise või likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses. See võib juhtuda, kui kriisilahendusrahastut kasutatakse seoses kahjuga, mida võlausaldajatel oleks tulnud muidu kanda, sealhulgas vara ja kohustuste tagatiste või üleantud vara ja kohustuste vahe katmise vormis. Tagamaks, et aktsionärid ja võlausaldajad, kes jäävad järelejäävasse finantsinstitutsiooni või ettevõtjasse, katavad tõhusalt kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kahjumi ja parandavad maksejõuetuse korral võimalust teha tagasimakseid kriisilahendusega seotud turvavõrku, peaksid kriisilahendusrahastu nõuded järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu ning nõuetekohaselt kantud mõistlikest kuludest tulenevad nõuded omama maksejõuetusmenetluses hoiuste nõuetest ja hoiuste tagamise skeemi nõuetest kõrgemat rahuldamisjärku. Kuna kriisilahendusrahastute poolt aktsionäridele ja võlausaldajatele võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise eest makstavate hüvitiste eesmärk on kriisilahenduse meetmete tagajärgede hüvitamine, ei tohiks sellised hüvitised kaasa tuua asjaomaste rahastute nõudeid.
- (43) Selleks et tagada piisav paindlikkus ja hõlbustada hoiuste tagamise skeemi sekkumist kriisilahenduse vahendite kasutamise toetamiseks, kui need toovad kaasa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni turult lahkumise ja kui see on vajalik hoiustajate poolse kahjumi kandmise vältimiseks, tuleks täpsustada hoiuste tagamise skeemi kriisilahendusmenetluses kasutamise seotud teatavaid aspekte. Eelkõige on vaja täpsustada, et hoiuste tagamise skeemi võib kasutada selliste üleandmise tehingute toetamiseks, mis hõlmavad hoiuseid, sealhulgas hoiuste

tagamise skeemi tagatud hoiuste suurust ületavaid kõlblikke hoiuseid, ning teatavatel juhtudel ja konkreetsetel tingimustel hoiuste tagamise skeemi tagasimaksetest välja jäetud hoiuseid. Hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse eesmärk peaks olema katta omandajale või sildasutusele üleantud vara väärtuse puudujääk võrreldes üleantud hoiuste väärtusega. Kui omandaja nõuab tehingu osana osamakset, et tagada oma kapitali neutraalsus ja säilitada vastavus omandaja kapitalinõuetele, peaks ka hoiuste tagamise skeemil olema lubatud selles osaleda. Hoiuste tagamise skeemi toetus kriisilahenduse meetmele peaks väljenduma rahalises või muus vormis, näiteks tagatiste või kahjude jagamise lepingute vormis, mis võivad minimeerida toetuse mõju hoiuste tagamise skeemi kättesaadavatele rahalistele vahenditele, samal ajal võimaldades hoiuste tagamise skeemist tehtavat osamakset kasutada selle eesmärkide täitmiseks.

- (44) Hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse suhtes kriisilahendusmenetluses tuleks rakendada teatavaid piiranguid. Esiteks tuleks tagada, et mis tahes kahju, mida hoiuste tagamise skeem võib kriisilahendusmenetluses sekkumise tõttu kanda, ei ületaks kahju, mida hoiuste tagamise skeemil tuleks kanda maksejõuetuse korral, kui skeemi kaudu tehtaks väljamakseid tagatud hoiuseid omavatele hoiustajatele ja nõudeõigus läheks üle finantsinstitutsiooni varale. See summa tuleks kindlaks määrata vähima kulu testi alusel kooskõlas direktiivis 2014/49/EL sätestatud kriteeriumide ja meetodikaga. Neid kriteeriume ja meetodikat tuleks rakendada ka siis, kui määratakse kindlaks kohtlemine, mida hoiuste tagamise skeemi suhtes oleks kohaldatud finantsinstitutsiooni tavalise maksejõuetusmenetluse korral, tehes järeelhindamise, et hinnata vastavust võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttele ja määra kindlaks mis tahes hüvitise hoiuste tagamise skeemile. Teiseks ei tohiks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse summa, mille eesmärk on katta omandajale või sildasutusele üleantavate vara ja kohustuste vahe, ületada üleantud varade ning üleantud hoiuste ja kohustuste vahet, millel on maksejõuetusmenetluses sama või kõrgem nõudeõiguse rahuldamisjärk kui asjaomastel hoiustel. See tagaks, et hoiuste tagamise skeemist tehtavat osamakset kasutatakse üksnes selleks, et vajaduse korral ära hoida kahju tekitamist hoiustajatele ning mitte nende võlausaldajate kaitseks, kellel on maksejõuetusmenetluses hoiustest madalama rahuldamisjärguga nõuded. Hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse summa vara ja kohustuste vahe katmiseks koos hoiuste tagamise skeemist tehtava osamaksega saajast ettevõtja omavahenditesse ei tohiks siiski ületada tagatud hoiuseid omavate hoiustajate tagasimaksete kulusid, mis on arvatud vähima kulu testi alusel.
- (45) Tuleks täpsustada, et hoiuste tagamise skeem võib osaleda muude kohustuste kui tagatud hoiuste üleandmises kriisilahenduse kontekstis üksnes juhul, kui kriisilahendusamet nõuab järeldusele, et muid hoiuseid peale tagatud hoiuste ei saa teisendada ega jätta kriisilahendusmenetluses olevasse järelejäänud finantsinstitutsiooni, mis likvideeritakse. Eelkõige peaks kriisilahendusamet olema lubatud vältida kahju jaotamist nende hoiuste vahel, mille väljajätmine on rangelt vajalik ja proportsionaalne kriitiliste funktsioonide ja põhiarvude jätkuvuse säilitamiseks või kui see on vajalik finantsraskuste ulatusliku ülekandumise ja rahandusliku ebastabiilsuse ärahoidmiseks, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liidu või liikmesriigi majanduses. Samad kaalutlused peaksid kehtima ka teisendatavate kohustuste, mille rahuldamisjärk on madalam kui hoiustel, omandajale või sildasutusele üleandmise kaasamise korral. Sellisel juhul ei tohiks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamaksega toetada selliste teisendatavate kohustuste üleandmist. Kui selliste teisendatavate kohustuste üleandmiseks on vaja finantstoetust, tuleks see toetus tagada kriisilahendusrahastu kaudu.

- (46) Arvestades hoiuste tagamise skeemi kasutamise võimalust kriisilahenduse korral, on vaja veelgi täpsustada, kuidas saab hoiuste tagamise skeemist tehtavat osamakset kriisilahendusrahastutele juurdepääsu nõuete arvutamisel arvesse võtta. Kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsionäride ja võlausaldajate panus nende kohustuste vähendamise, allahindamise või konverteerimise teel koos hoiuste tagamise skeemist tehtava osamaksega moodustab vähemalt 8 % finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast (k.a omavahendid), peaks finantsinstitutsioonil olema juurdepääs kriisilahendusrahastule, et saada täiendavaid rahalisi vahendeid, kui see on vajalik tulemusliku kriisilahenduse tagamiseks kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega. Kui need tingimused on täidetud, peaks hoiuste tagamise skeemist tehtav osamakse piirduma summaga, mis on vajalik kriisilahendusrahastule juurdepääsu võimaldamiseks. Tagamaks, et kriisilahendust rahastatakse jätkuvalt peamiselt finantsinstitutsiooni vahenditest ning selleks, et minimeerida konkurentsimoonusi, peaks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse kasutamise võimalus juurdepääsu tagamiseks kriisilahendusrahastutele olema võimalik üksnes finantsinstitutsioonide jaoks, kelle kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas ei ole ette nähtud nende nõuetekohast lõpetamist või likvideerimist maksejõuetuse korral, võttes arvesse, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mille kriisilahendusasutused on kõnealuste finantsinstitutsioonide puhul kindlaks määranud, on kehtestatud tasemel, mis hõlmab nii kahjumi katmist kui ka rekaptaliseerimise summasid.
- (47) Võttes arvesse Euroopa Pangandusjärelevalve rolli ametiasutuste tavade lähendamise edendamisel, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve jälgima finantsinstitutsioonide ja konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkuse hindamise kavandamist ja rakendamist ning kriisilahendusasutuste meetmeid ja ettevalmistusi kriisilahenduseks ning esitama selle kohta aruandeid, et tagada kriisilahenduse vahendite tõhus rakendamine ja kriisilahendusõiguste toimiv kasutamine. Nendes aruannetes peaks Euroopa Pangandusjärelevalve hindama ka nende meetmete, mille kriisilahendusasutused on võtnud asjaomaste väliste sidusrühmade suhtes, läbipaistvuse taset ning nende panust kriisilahendusvalmidusse ja finantsinstitutsioonide kriisilahenduskõlblikkusse. Lisaks peaks Euroopa Pangandusjärelevalve aru andma meetmetest, mida liikmesriigid on võtnud jaeinvestorite kaitseks seoses võlainstrumentidega, mis on kõlblikud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vastavalt direktiivile 2014/59/EL, võrreldes ja hinnates võimalikku mõju piiriülestele tehingutele. Kriisilahendussubjektide täiendavate omavahendite nõuete ja kombineeritud puhvri nõude hindamist käsitlevate kehtivate regulatiivsete tehniliste standardite kohaldamisala tuleks laiendada nii, et see hõlmaks ettevõtjaid, keda ei ole määratletud kriisilahendussubjektina, kui kõnealuseid nõudeid ei ole kehtestatud samal alusel kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude aastaaruandes hindama ka seda, kuidas kriisilahendusasutused rakendavad poliitikat seoses uute eeskirjadega omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamiseks üleandmise strateegiatega. Seoses Euroopa Pangandusjärelevalve ülesandega aidata tagada liidus sidus ja koordineeritud kriisihje- ja kriisilahenduskord peaks ta koordineerima ja jälgima kriisisimulatsioone. Simulatsioonid peaksid hõlmama pädevate asutuste, kriisilahendusasutuste ja hoiuste tagamise skeemide koordineerimist ja koostööd finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate finantsseisundi halvenemise ajal, kontrollides terviklikul viisil vahendite kohaldamist finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamisel, varajases sekkumises ja kriisilahenduses. Nendes simulatsioonides

tuleks eelkõige arvesse võtta asjaomaste ametiasutuste koostoime piiriülest mõõdet ning olemasolevate vahendite ja õiguste kohaldamist. Kui see on asjakohane, peaksid kriisisimulatsioonid hõlmama ka kriisilahenduse skeemide vastuvõtmist ja rakendamist pangandusliidus vastavalt määrusele (EL) nr 806/2014.

- (48) Kvaliteetne mõjuhindang on usaldusväärsete ja tõenduspõhiste seadusandlike ettepanekute väljatöötamiseks väga oluline, samal ajal on aga faktid ja tõendid seadusandliku menetluse käigus tehtavate otsuste aluseks. Seepärast peaksid kriisilahendusasutused, pädevad asutused, Ühtne Kriisilahendusnõukogu, EKP ning teised Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Pangandusjärelevalve liikmed esitama komisjonile viimase taotlusel kogu teabe, mida ta vajab poliitika väljatöötamisega seotud ülesannete täitmiseks, sealhulgas mõjuhindangute koostamiseks ning seadusandlike ettepanekute ettevalmistamiseks ja nende üle läbirääkimiste pidamiseks.
- (49) Direktiivi 2014/59/EL tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (50) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt parandada finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku tulemuslikkust ja tõhusust, ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada riskide tõttu, mida erinevad siseriiklikud lähenemisviisid võivad ühtse turu terviklikkusele kaasa tuua, saab neid pigem paremini saavutada liidu tasandil juba liidus kehtestatud eeskirjade muutmise teel, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2014/59/EL muudatused

Direktiivi 2014/59/EL muudetakse järgmiselt:

- (1) artikli 2 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
- (a) lisatakse punkt 29a järgmises sõnastuses:
„29a) „alternatiivne erasektori meede“ – mis tahes toetus, mida ei loeta erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks;“;
- (b) punkt 35 asendatakse järgmisega:
„35) „kriitilised funktsioonid“ – tegevus, teenused või toimingud, mille seiskumine toob ühes või enamas liikmesriigis tõenäoliselt kaasa reaalmajanduse jaoks oluliste teenuste katkemise või häirib tõenäoliselt finantsstabiilsust riiklikul või piirkondlikul tasandil finantsinstitutsiooni või konsolideerimisgrupi suuruse, turuosa, välise ja sisemise seotuse, keerukuse või piiriülese tegevuse tõttu, pidades eelkõige silmas sellise tegevuse, selliste teenuste või toimingute asendatavust;“;
- (c) punkt 71 asendatakse järgmisega:
„71) „teisendatavad kohustused“ – kohustused, sealhulgas need, millest tulenevad raamatupidamiseraldised, ja artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud finantsinstitutsiooni või ettevõtja kapitaliinstrumendid, mis ei ole

esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid või teise taseme omavahendite instrumendid ja mis ei ole artikli 44 lõike 2 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud;“;

(d) lisatakse punktid 83d ja 83e järgmises sõnastuses:

„83d) „kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 134 määratletud kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;

83e) „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 136 määratletud globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus;“;

(e) lisatakse punkt 93a järgmises sõnastuses:

„93a) „hoius“ – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 3 määratletud hoius artiklite 108 ja 109 tähenduses;“;

(2) artikli 5 lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad asutused tagavad, et finantsinstitutsioonid ajakohastavad oma finantsseisundi taastamise kavasad vähemalt kord aastas või pärast mõnd finantsinstitutsiooni õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, selle majandustegevuse või finantsseisundiga seotud sündmust või juhtumit, mis võib finantsseisundi taastamise kava oluliselt mõjutada või luua vajaduse selle oluliseks muutmiseks. Pädevad asutused võivad nõuda, et finantsinstitutsioonid ajakohastaksid oma finantsseisundi taastamise kavasad sagedamini.

Kui finantsseisundi taastamise kava viimasele iga-aastasele ajakohastamisele järgneva 12 kuu jooksul ei ole esimeses lõigus osutatud muudatusi tehtud, võivad pädevad asutused erandkorras kuni järgneva 12kuulise perioodi jooksul vabastada finantsseisundi taastamise kava ajakohastamise kohustusest.

3. Finantsseisundi taastamise kavades ei saa eeldada juurdepääsu järgmisele ega selle saamist:

(a) erakorraline avaliku sektori finantstoetus;

(b) keskpanga erakorraline likviidsusabi;

(c) keskpanga selline likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise, struktuuri või intressimääraga.

4. Finantsseisundi taastamise kavad peavad vajaduse korral sisaldama analüüsi, kuidas ja millal võib finantsinstitutsioon taotlema kavas käsitletavate tingimuste korral võimalust kasutada keskpanga vahendeid, mis ei ole lõike 3 kohaselt finantsseisundi taastamise kava kohaldamisalast välja jäetud, ning määrama kindlaks eeldatavalt tagatiseks kvalifitseeruva vara.“;

(3) artikli 6 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui pädev asutus leiab oma hinnangus, et finantsseisundi taastamise kavas on olulisi puudusi või selle rakendamisel võib ette tulla olulisi takistusi, teavitab ta finantsinstitutsiooni või konsolideerimisgrupi emaettevõtjat oma hinnangust ning nõuab, et finantsinstitutsioon esitaks kolme kuu jooksul (tähtaega võib pädeva asutuse nõusolekul ühe kuu võrra pikendada) muudetud kava, milles näidatakse, kuidas need puudused ja takistused kõrvaldatakse.“;

- (4) artikli 8 lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:
„Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c pädevaid asutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“;
- (5) artiklisse 10 lisatakse lõige 8a järgmises sõnastuses:
„8a. Kriisilahendusasutused ei võta vastu kriisilahenduse kavasad, kui finantsinstitutsioon likvideeritakse kohaldatava siseriikliku õiguse kohaselt vastavalt artiklile 32b või kui kohaldatakse artikli 37 lõiget 6.“;
- (6) artiklit 12 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõikesse 1 lisatakse kolmas lõik järgmises sõnastuses:
„Kriisilahendusasutused võivad rakendada lihtsustatud meetodit esimese lõigu punktis b osutatud tüarettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjektid, võetavate meetmete kindlaks määramisel, kui selline lähenemisviis ei mõjuta negatiivselt konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust, võttes arvesse tüarettevõtja suurust, riskiprofiili, kriitiliste funktsioonide puudumist ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse strateegiat.“;
- (b) lisatakse lõige 5a järgmises sõnastuses:
„5a. Kriisilahendusasutused ei võta vastu kriisilahenduse kavasad, kui finantsinstitutsioon likvideeritakse kohaldatava siseriikliku õiguse kohaselt vastavalt artiklile 32b või kui kohaldatakse artikli 37 lõiget 6.“;
- (7) artikli 13 lõike 4 neljas lõik asendatakse järgmisega:
„Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“;
- (8) artiklisse 15 lisatakse lõige 5 järgmises sõnastuses:
„5. Euroopa Pangandusjärelevalve jälgib käesolevas artiklis ja artiklis 16 sätestatud finantsinstitutsioonide ja konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkuse hindamise sise-eeskirjade väljatöötamist ja asjaomaste hindamiste rakendamist kriisilahendusasutuste poolt. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 2 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] kriisilahenduskõlblikkuse hindamise olemasolevate tavade ja võimalike liikmesriikides esinevate erinevuste kohta aruande ning jälgib vajaduse korral selles aruandes esitatud soovitude rakendamist.
Esimeses lõigus osutatud aruanne hõlmab vähemalt järgmist:
- (a) meetodite hinnang, mille kriisilahendusasutused on välja töötanud kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks, sealhulgas nende valdkondade kindlaksmääramine liikmesriikides, kus on võimalikud lahknevused;
- (b) kriisilahendusasutuste nõutud testimissuutlikkuse hindamine, et tagada kriisilahenduse strateegia tõhus elluviimine;
- (c) kriisilahendusasutuste poolt kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks välja töötatud meetodite ja selle tulemuste läbipaistvuse tase asjaomaste sidusrühmade jaoks.“;
- (9) artiklisse 16a lisatakse lõige 7 järgmises sõnastuses:

„7. Kui ettevõtja suhtes ei kohaldata kombineeritud puhvri nõuet samadel alustel kui tingimust, mille alusel ta peab täitma artiklites 45c ja 45d osutatud nõudeid, kohaldavad kriisilahendusasutused käesoleva artikli lõikeid 1–6 kombineeritud puhvri nõude hinnangu alusel, mis on arvatud kooskõlas komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2021/1118*. Kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 4.

Kriisilahendusasutus lisab esimeses lõigus osutatud hinnangulise kombineeritud puhvri nõude käesoleva direktiivi artiklites 45c ja 45d osutatud nõuete kindlaksmääramiseks tehtavasse otsusesse. Ettevõtja teeb hinnangulise kombineeritud puhvri nõude koos artikli 45i lõikes 3 osutatud teabega avalikult kättesaadavaks.

* Komisjoni 26. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1118, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks meetodika, mida kriisilahendusasutused kasutavad, et hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuet ja kombineeritud puhvri nõuet kriisilahendussubjektide puhul kriisilahendusala grupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahendusala grupi suhtes ei kohaldata neid nõudeid kõnealuse direktiivi kohaselt (ELT L 241, 8.7.2021, lk 1).“;

(10) artikli 17 lõikele 4 lisatakse kolmas lõik järgmises sõnastuses:

„Kui asjaomase ettevõtja pakutud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust pärssivaid asjaolusid või kõrvaldavad need, teeb kriisilahendusasutus otsuse pärast pädeva asutusega konsulteerimist. Selles otsuses märgitakse, et kavandatud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust pärssivaid asjaolusid või kõrvaldavad need, ning nõutakse, et ettevõtja rakendaks kavandatud meetmeid.“;

(11) artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab liidus tegutseva emaettevõtja poolt esitatud meetmetest konsolideeritud järelevalvet tegevat asutust, Euroopa Pangandusjärelevalvet, tütarettevõtjate kriisilahendusasutusi ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutusi, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus ja tütarettevõtjate kriisilahendusasutused teevad pärast pädevate asutuste ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustega konsulteerimist kõik endast oleneva selleks, et jõuda kriisilahenduse kolleegiumis oluliselt pärssivate asjaolude tuvastamise ning vajaduse korral liidus tegutseva emaettevõtja esitatud meetmete hindamise ning asutuste poolt nende asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks nõutavate meetmete kohta ühisele otsusele, milles võetakse arvesse meetmete võimalikku mõju kõikidele liikmesriikidele, kus konsolideerimisgrupp tegutseb.“;

(b) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Kui artikli 17 lõike 5 punktis g, h või k sätestatud meetmete võtmise kohta ei ole tehtud ühisotsust, võib Euroopa Pangandusjärelevalve kriisilahendusasutuse poolt käesoleva artikli lõike 6, 6a või 7 kohaselt esitatud

taotluse korral abistada kriisilahendusasutusi kokkuleppe saavutamisel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3.“;

(12) artiklid 27 ja 28 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 27

Varajase sekkumise meetmed

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused võivad kohaldada varajase sekkumise meetmeid, kui finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastab ühele järgmistest tingimustest:

- (a) finantsinstitutsioon või ettevõtja vastab direktiivi 2013/36/EL artiklis 102 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 38 osutatud tingimustele või pädev asutus on kindlaks määranud, et finantsinstitutsiooni või ettevõtja rakendatud kord, strateegiad, protsessid ja mehhanismid ning kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja omavahendid ja likviidsus ei taga tema riskide usaldusväärset juhtimist ja katmist ning kui kehtib üks järgmistest tingimustest:
 - i) finantsinstitutsioon või ettevõtja ei ole võtnud pädeva asutuse nõutud parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 49 osutatud meetmeid;
 - ii) pädev asutus leiab, et muud parandusmeetmed kui varajase sekkumise meetmed ei ole piisavad, et lahendada probleeme, mis on muu hulgas tingitud finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi kiirest ja märkimisväärsest halvenemisest;
- (b) finantsinstitutsioon või ettevõtja rikub või tõenäoliselt rikub 12 kuu jooksul pärast pädeva asutuse hindamist direktiivi 2014/65/EL II jaotises, määruse (EL) nr 600/2014 artiklites 3–7, 14–17 või artiklites 24, 25 ja 26 või käesoleva direktiivi artiklites 45e või 45f sätestatud nõudeid.

Pädev asutus võib otsustada, et esimese lõigu punkti a alapunktis ii osutatud tingimus on täidetud, ilma et eelnevalt oleks võetud muid parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 39 osutatud õiguste kasutamine.

1a. Lõike 1 kohaldamisel hõlmavad varajase sekkumise meetmed järgmist:

- (a) nõuda, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorgan teeks üht järgmisest:
 - i) rakendada ühte või mitut finantsseisundi taastamise kavas kehtestatud korda või meedet;
 - ii) ajakohastada finantsseisundi taastamise kava kooskõlas artikli 5 lõikega 2, kui varajase sekkumiseni viinud asjaolud erinevad esialgses finantsseisundi taastamise kavas esitatud eeldustest, ning rakendada teatava aja jooksul ühte või mitut ajakohastatud finantsseisundi taastamise kavas kehtestatud korda või meedet;
- (b) nõuda finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorganilt finantsinstitutsiooni või ettevõtja aktsionäride koosoleku kokkukutsumist – või kui juhtorgan kõnealust nõuet ei täida, siis kutsuda ise kokku finantsinstitutsiooni või ettevõtja aktsionäride koosolek – ning mõlemal

juhul määrata kindlaks koosoleku päevakord ja nõuda, et aktsionärid arutaksid teatavaid otsuseid, et need vastu võtta;

- (c) nõuda finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorganilt kava koostamist võlgade restruktureerimise üle läbirääkimistesse astumiseks mõne või kõigi tema võlausaldajatega vastavalt finantsseisundi taastamise kavale, kui see on kohaldatav;
- (d) nõuda muudatuste tegemist finantsinstitutsiooni õiguslikus struktuuris;
- (e) nõuda finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kõrgema juhtkonna või juhtorgani mõne liikme või täiskooosseisu tagasikutsumist või asendamist kooskõlas artikliga 28;
- (f) nõuda finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale ühe või mitme ajutise halduri nimetamist kooskõlas artikliga 29.

2. Pädevad asutused valivad sobivad varajase sekkumise meetmed, lähtudes sellest, mis on taotletavate eesmärkidega proportsionaalne, võttes muu asjakohase teabe hulgas arvesse rikkumise või tõenäolise rikkumise raskusastet ning finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi halvenemise kiirust.

3. Pädevad asutused kehtestavad iga lõikes 1a osutatud meetme rakendamiseks tähtaja, mis on piisav selle meetme elluviimiseks ja mis võimaldab pädeval asutusel hinnata selle meetme tõhusust.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et edendada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud käivitavate tegurite järjepidevat kohaldamist.

Artikkel 28

Kõrgema juhtkonna ja juhtorgani asendamine

Artikli 27 lõike 1a punkti e kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et uus kõrgem juhtkond või juhtorgan või nende organite konkreetset liikmed nimetatakse ametisse kooskõlas liidu ja siseriikliku õigusega ning selle eelduseks on pädeva asutuse heakskiit või nõusolek.“;

(13) artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 27 lõike 1a punkti f kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused võivad lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne, nimetada ajutise halduri tegema järgmist:

- (a) vahetama ajutiselt välja finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorgani;
- (b) töötama ajutiselt koos finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorganiga.

Pädev asutus täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal oma valiku punkti a või b alusel.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel täpsustab pädev asutus täiendavalt ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli, ülesandeid ja õigusi ning

finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorganile kehtestatud nõudeid, mis puudutavad ajutise halduriga konsulteerimist või temalt nõusoleku saamist enne teatavate otsuste tegemist või meetmete võtmist.

Liikmesriigid nõuavad pädevalt asutuselt iga ajutise halduri nimetamise otsuse avalikustamist, välja arvatud juhul, kui ajutisel halduril ei ole õigust finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat esindada.

Lisaks tagavad liikmesriigid, et kõik ajutised haldurid täidavad direktiivi 2013/36/EL artikli 91 lõigetes 1, 2 ja 8 sätestatud nõudeid. Ajutise halduri nimetamise otsuse lahutamatu osa on pädeva asutuse hinnang selle kohta, kas ajutine haldur täidab kõnealuseid nõudeid.

2. Pädev asutus määrab ajutise halduri õigused kindlaks tema nimetamise ajal, lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne. Ajutise halduri õigused võivad sisaldada mõningaid või kõiki finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja põhikirjast ja siseriiklikust õigusest tulenevaid juhtorgani õigusi, sealhulgas õigust täita mõningaid või kõiki finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorgani haldusfunktsioone. Ajutise halduri õigused finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes peavad olema vastavuses kohaldatava äriühinguõigusega.

3. Pädev asutus määrab kindlaks ajutise halduri rolli ja ülesanded ajutise halduri nimetamise ajal. Sellised rollid ja ülesanded võivad hõlmata järgmist:

- (a) finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi kindlakstegemine;
- (b) finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja majandustegevuse või selle osa juhtimine eesmärgiga säilitada või taastada selle finantsseisund;
- (c) meetmete võtmine finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja majandustegevuse aruka ja usaldusväärse juhtimise taastamiseks.

Pädev asutus täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli ja ülesannete võimalikke piiranguid.“;

- (b) lõike 5 teine lõik asendatakse järgmisega:

Igal juhul võib ajutine haldur kasutada õigust kutsuda kokku finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja aktsionäride üldkoosolek ning koostada sellise koosoleku päevakord üksnes pädeva asutuse eelneval nõusolekul.“;

- (c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Pädev asutus võib nõuda, et ajutine haldur koostaks pädeva asutuse määratud ajavahemike tagant ning ajutise halduri volituste lõppedes aruande finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi ning ajutise halduri kohustuste täitmise käigus tehtud toimingute kohta.“;

- (14) artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

- (a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Varajase sekkumise meetmete koordineerimine konsolideerimisgruppide puhul“;

(b) lõiked 1–4 asendatakse järgmisega:

„1. Juhul kui artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meetmete kehtestamise tingimused on liidus tegutseva emaettevõtja puhul täidetud, teavitab konsolideeritud järelevalvet tegev asutus sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet ja konsulteerib teiste järelevalvekolleegiumisse kuuluvate pädevate asutustega enne varajase sekkumise meetme kohaldamise kohta otsuse tegemist.

2. Pärast lõikes 1 osutatud teavitamist ja konsulteerimist otsustab konsolideeritud järelevalvet tegev asutus, kas asjaomase liidus tegutseva emaettevõtja puhul kohaldada mõnd artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meetet, võttes arvesse kõnealuste meetmete mõju muudes liikmesriikides tegutsevatele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus teeb oma otsuse teatavaks Euroopa Pangandusjärelevalvele ja teistele järelevalvekolleegiumi kuuluvatele pädevatele asutustele.

3. Juhul kui artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meetmete kehtestamise tingimused on liidus tegutseva emaettevõtja tütarettevõtja puhul täidetud, teavitab individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus, kes kavatses võtta nimetatud artiklite kohaseid meetmeid, sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet ning konsulteerib konsolideeritud järelevalvet tegeva asutusega.

Teate saamise järel võib konsolideeritud järelevalvet tegev asutus hinnata tõenäolist mõju, mida artikli 27 kohaste varajase sekkumise meetmete kehtestamine avaldab asjaomasele finantsinstitutsioonile või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale, teistes liikmesriikides asuvale konsolideerimisgrupile või konsolideerimisgrupi ettevõtjatele. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus edastab kõnealuse hinnangu pädevale asutusele kolme päeva jooksul.

Kõnealuse teavitamise ja konsulteerimise järel otsustab pädev asutus, kas kohaldada varajase sekkumise meetet. Otsuses võetakse nõuetekohaselt arvesse konsolideeritud järelevalvet tegeva asutuse hinnangut. Pädev asutus teeb oma otsuse teatavaks Euroopa Pangandusjärelevalvele, konsolideeritud järelevalvet tegevale asutusele ja teistele järelevalvekolleegiumi kuuluvatele pädevatele asutustele.

4. Juhul kui rohkem kui üks pädev asutus kavatses võtta rohkem kui ühe samasse konsolideerimisgruppi kuuluva finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meetet, hindavad konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ja teised asjaomased pädevad asutused, kas oleks sobivam nimetada sama ajutine haldur kõigile asjaomastele ettevõtjatele või kooskõlastada muude varajase sekkumise meetmete kohaldamine rohkem kui ühe finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes, et soodustada lahenduste leidmist, mis taastaksid asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi. Hinnang vormistatakse konsolideeritud järelevalvet tegeva asutuse ja teiste asjaomaste pädevate asutuste ühise otsusena. Ühisele otsusele tuleb jõuda viie päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud teate kuupäevast. See ühine otsus peab

olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille konsolideeritud järelevalvet tegev asutus esitab liidus tegutsevale emattevõtjale.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotluse korral kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 31 pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

Juhul kui ühisele otsusele ei ole jõutud viie päeva jooksul, võivad konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ja tütarettevõtjate pädevad asutused võtta vastu oma otsused artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud finantsinstitutsioonide või ettevõtjate kohta, kelle suhtes neil on vastutus, ajutise halduri nimetamise kohta ja muude varajase sekkumise meetmete kohaldamise kohta.“;

- (c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotlusel abistada kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3 kokkuleppe saavutamisel pädevaid asutusi, kes kavatsevad kohaldada üht või mitut käesoleva direktiivi artikli 27 lõike 1a punktis a sätestatud meetet seoses käesoleva direktiivi lisa jao A punktidega 4, 10, 11 ja 19 ning käesoleva direktiivi artikli 27 lõike 1a punktis c sätestatud meetet või artikli 27 lõike 1a punktis d sätestatud meetet.“;

- (15) lisatakse artikkel 30a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 30a

Kriisilahenduse ettevalmistamine

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused teavitavad kriisilahendusasutusi viivitamata järgmisest:

- (a) direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõikes 1 osutatud meetmed, mille võtmist nad käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt nõuavad;
- (b) kui järelevalvetegevuse käigus selgub, et käesoleva direktiivi artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on finantsinstitutsiooni või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul täidetud, hinnang nende tingimuste täitmise kohta, olenemata varajase sekkumise mis tahes meetmest;
- (c) artiklis 27 osutatud mis tahes varajase sekkumise meetmete kohaldamine.

Pädevad asutused jälgivad koostöös kriisilahendusasutustega tähelepanelikult finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorda ja nende vastavust esimese lõigu punktis a osutatud meetmetele, mille eesmärk on kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemise lahendamine, ja esimese lõigu punktis c osutatud varajase sekkumise meetmetele.

2. Pädevad asutused teavitavad kriisilahendusasutusi võimalikult varakult, kui nad leiavad, et esineb oluline risk, et artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes kehtib üks või mitu artikli 32 lõikes 4 sätestatud asjaolu. Kõnealune teade sisaldab järgmist:

- (a) teate põhjused;
- (b) ülevaade meetmetest, mis hoiaksid mõistliku aja jooksul ära finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse, nende eeldatav mõju

finantsinstitutsioonile või ettevõtjale seoses artikli 32 lõikes 4 osutatud asjaoludega ning nende meetmete võtmise eeldatav ajakava.

Pärast esimeses lõigus osutatud teate saamist hindavad kriisilahendusasutused tihedas koostöös pädevate asutustega, milline on mõistlik aeg artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud tingimuse hindamiseks, võttes arvesse finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja tingimuste halvenemise kiirust, vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahenduse strateegiat ja muid asjakohaseid kaalutlusi. Kriisilahendusasutused edastavad selle hinnangu pädevatele asutustele võimalikult kiiresti.

Pärast esimeses lõigus osutatud teavitamist jälgivad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused tihedas koostöös finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja olukorda, mis tahes asjakohaste meetmete võtmist eeldatava aja jooksul ja mis tahes muud asjakohast arengut. Selleks kohtuvad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused korrapäraselt kriisilahendusasutuste määratud sagedusega, võttes arvesse juhtumi asjaolusid. Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused esitavad üksteisele viivitamata kogu asjakohase teabe.

3. Pädevad asutused esitavad kriisilahendusasutustele kogu teabe, mida kriisilahendusasutused nõuavad, selleks et:

- (a) ajakohastada kriisilahenduse kava ja valmistada ette finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja võimalikku kriisilahendust;
- (b) teha artiklis 36 osutatud hindamine.

Kui selline teave ei ole pädevatele asutustele veel kättesaadav, teevad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused selle teabe saamiseks koostööd ja koordineerivad oma tegevust. Selleks on pädevatel asutustel õigus nõuda finantsinstitutsioonilt või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt sellise teabe esitamist, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu, ning esitada see teave kriisilahendusasutustele.

4. Kriisilahendusasutuste õigused hõlmavad õigust turundada finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat potentsiaalsetele omandajatele või korraldada sellist turundamist või nõuda finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt sellist turundamist järgmistel eesmärkidel:

- (a) asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahenduse ettevalmistamine vastavalt artikli 39 lõikes 2 sätestatud tingimustele ja artiklis 84 sätestatud konfidentsiaalsussätetele;
- (b) saada teavet kriisilahendusasutuse tehtavaks hindamiseks seoses artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud tingimusega.

5. Lõike 4 kohaldamisel on kriisilahendusasutustel õigus nõuda finantsinstitutsioonilt või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt digiplatvormi loomist sellise teabe jagamiseks, mis on vajalik seoses kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja turundamisega võimalikele omandajatele või kriisilahendusasutuse kaasatud nõustajatele ja hindajatele.

6. Selle kindlaksmääramine, et artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud ja varajase sekkumise meetmete eelnev võtmine ei ole kriisilahendusasutuste jaoks vajalikud tingimused, et ette valmistada finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kriisilahendust või kasutada käesoleva artikli lõigetes 4 ja 5 osutatud õigust.

7. Kriisilahendusasutused teavitavad pädevaid asutusi viivitamata kõigist lõigete 4 ja 5 kohaselt võetud meetmetest.

8. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teevad tihedat koostööd:

- (a) kaaludes käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud meetmete, mille eesmärk on käsitleda finantsinstitutsiooni või lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja olukorra halvenemist, ning käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis c osutatud meetmete võtmist;
- (b) kaaludes lõigetes 4 ja 5 osutatud meetmete võtmist;
- (c) käesoleva lõigu punktides a ja b osutatud meetmete rakendamise ajal.

Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused tagavad, et sellised meetmed ja abinõud on järjepidevad, kooskõlastatud ja tõhusad.“;

(16) artikli 31 lõike 2 punktid c ja d asendatakse järgmisega:

„c) kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelkõige juhul, kui seda antakse liikmesriigi eelarvest;

d) kaitsta hoiustajaid, minimeerides samal ajal hoiuste tagamise skeemide kahjusid, ja kaitsta direktiiviga 97/9/EÜ hõlmatud investoreid;“;

(17) artiklit 32 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad finantsinstitutsiooni suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui kriisilahendusasutused leiavad pärast lõike 2 kohase teatise saamist või lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt omal algatusel, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

- (a) finantsinstitutsioon on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;
- (b) võttes arvesse ajastust, kriisilahenduse strateegia tõhusa rakendamise vajadust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne eraõigusliku isiku võetav meede, sealhulgas finantsinstitutsioonide kaitseskeemi meede, järelevalvemeede, varajase sekkumise meetmed või artikli 59 lõike 2 kohane asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine või konverteerimine, mis võetakse finantsinstitutsiooni suhtes, aitaks finantsinstitutsiooni maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
- (c) kriisilahenduse meede on avalikes huvides vastavalt lõikele 5.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus hindab lõike 1 punktis a osutatud tingimust pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist.

Liikmesriigid võivad ette näha, et lisaks pädevale asutusele võib lõike 1 punktis a osutatud tingimuse hindamise teha ka kriisilahendusasutus pärast pädeva asutusega konsulteerimist, kui kriisilahendusasutusel on siseriikliku õiguse kohaselt vajalikud vahendid sellise hindamise tegemiseks, eelkõige piisav juurdepääs olulisele teabele. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et pädev asutus esitab kriisilahendusasutusele viivitamata kogu olulise teabe, mida kriisilahendusasutus nõuab hindamise tegemiseks, enne või pärast seda,

kui kriisilahendusasutus on teda teavitanud oma kavatsusest kõnealune hindamine teha.

Kriisilahendusasutus hindab lõike 1 punktis b osutatud tingimust tihedas koostöös pädeva asutusega. Pädev asutus esitab kriisilahendusasutusele viivitamata kogu olulise teabe, mida kriisilahendusasutus nõuab oma hindamise tegemiseks. Samuti võib pädev asutus teavitada kriisilahendusasutust sellest, kui ta leiab, et lõike 1 punktis b sätestatud tingimus on täidetud.“;

(b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu punkt d asendatakse järgmisega:

„d) on vaja erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui sellist toetust antakse ühes artiklis 32c osutatud vormis;

ii) teine kuni viies lõik jäetakse välja;

(c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahenduse meetmeid avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui need kriisilahenduse meetmed on vajalikud ühe või mitme artiklis 31 sätestatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja need on nende eesmärkidega proportsionaalsed, ning finantsinstitutsiooni lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmärke tulemuslikumalt saavutada.

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutus võtab esimeses lõigus osutatud hindamise tegemise käigus talle hindamise ajal kättesaadava teabe põhjal arvesse ja võrdleb kogu erakorralist avaliku sektori finantstoetust, mida saab finantsinstitutsioonile mõistliku eelduse kohaselt nii kriisilahenduse kui ka lõpetamise või likvideerimise korral anda kooskõlas kohaldatava siseriikliku õigusega.“;

(18) artiklid 32a ja 32b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 32a

Keskasutuse ja sellega püsivalt seotud krediidasutuste kriisilahenduse eeltingimused

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad võtta keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud ja samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidasutuste suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui keskasutus ja kõik sellega püsivalt seotud krediidasutused või konsolideerimisgruppi kuuluvad krediidasutused vastavad tervikuna artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

Artikkel 32b

Menetlus finantsinstitutsioonide ning ettevõtjate puhul, kelle suhtes ei võeta kriisilahenduse meetmeid

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus määrab kindlaks, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul on täidetud artikli 32 lõike 1 punktide a ja b tingimused, kuid mitte artikli 32 lõike 1 punkti c tingimus, on asjaomasel liikmesriigi haldus- või õigusasutusel õigus

viivitamata algatada finantsinstitutsiooni või ettevõtja likvideerimismenetlus tavakorras vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele.

2. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja, mis likvideeritakse tavakorras vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele, lahkub turult või lõpetab oma pangandustegevuse mõistliku aja jooksul.

3. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus määrab kindlaks, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul on täidetud artikli 32 lõike 1 punktide a ja b tingimused, kuid mitte artikli 32 lõike 1 punkti c tingimus, on pädeva asutuse poolt direktiivi 2013/36/EL artikli 18 kohaselt tegevusloa kehtetuks tunnistamise eeltingimuseks asjaolu, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks vastavalt artikli 32 lõike 1 punktile a.

4. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja tegevusloa kehtetuks tunnistamine on piisav eeltingimus selleks, et asjaomane liikmesriigi haldus- või õigusasutus saaks viivitamata algatada finantsinstitutsiooni või ettevõtja likvideerimismenetluse tavakorras vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele.“;

(19) lisatakse artikkel 32c järgmises sõnastuses:

„Artikkel 32c

Erakorraline avaliku sektori finantstoetus

1. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioonile või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale võib erandkorras väljaspool kriisilahenduse meedet anda erakorralist avaliku sektori finantstoetust üksnes ühel järgmistest juhtudest ja tingimusel, et erakorraline avaliku sektori finantstoetus vastab liidu riigiabi raamistikus kehtestatud tingimustele ja nõuetele:

- (a) kui tõsiste häirete leevendamiseks liikmesriigi majanduses ja finantsstabiilsuse säilitamiseks antakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust järgmises vormis:
 - i) riigi tagatis keskpankade poolt nende tingimuste alusel antud likviidsusvahenditele;
 - ii) riigi tagatis hiljuti emiteeritud kohustustele või
 - iii) muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide kui esimese taseme põhiomavahendite instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine või langenud väärtusega vara meetmete kasutamine selliste hindade ja kestusega ning muudel tingimustel, mis ei anna asjaomasele finantsinstitutsioonile või ettevõtjale põhjendamatu eelist, kui riikliku toetuse andmise ajal ei esine artikli 32 lõike 4 punktides a, b või c osutatud asjaolusid ega artikli 59 lõikes 3 osutatud asjaolusid;
- (b) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi meetme vormis, et säilitada krediidiandjate finantsiline usaldusväärsus ja pikaajaline elujõulisus kooskõlas direktiivi 2014/49/EL artiklites 11a ja 11b sätestatud tingimustega, tingimusel et ei esine ühtegi artikli 32 lõikes 4 osutatud asjaolu;

- (c) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi meetme vormis finantsinstitutsiooni lõpetamise või likvideerimise korral vastavalt artiklile 32b ja kooskõlas direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 5 sätestatud tingimustega;
- (d) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse riigiabi vormis Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses seoses finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamise või likvideerimisega vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 32b, välja arvatud toetus, mida antakse hoiuste tagamise skeemi kaudu vastavalt direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikele 5.

2. Lõike 1 punktis a osutatud toetusmeetmed peavad vastama kõigile järgmistele tingimustele:

- (a) meetmed piirduvad maksevõimelise finantsinstitutsiooni või ettevõtjaga, nagu on kinnitanud pädev asutus;
- (b) meetmed võetakse ettevaatusabinõuna, need on ajutised ja põhinevad eelnevalt kindlaks määratud väljumisstrateegial, mille on heaks kiitnud pädev asutus, sealhulgas mis tahes ettenähtud meetme selgelt kindlaks määratud lõpetamise kuupäev, müügikuupäev või tagasimaksegraafik;
- (c) meetmed on proportsionaalsed tõsise häire tagajärgede leevendamiseks või finantsstabiilsuse säilitamiseks;
- (d) meetmeid ei kasutata finantsinstitutsiooni või ettevõtja kantud kahjumi või lähitulevikus tõenäoliselt tekkiva kahjumi katmiseks.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel käsitatakse finantsinstitutsiooni või ettevõtjat maksevõimelisena, kui pädev asutus on jõudnud järeldusele, et ei ole toimunud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a, määruse (EL) 2019/2033 artikli 11 lõikes 1, direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 40 osutatud tingimuste või liidu ja siseriiklikus õiguses sätestatud asjakohaste kohaldatavate nõuete rikkumist ja selliseid rikkumisi tõenäoliselt ei esine järgmise 12 kuu jooksul.

Esimese lõigu punkti d kohaldamisel teeb asjaomane pädev asutus kindlaks finantsinstitutsiooni või ettevõtja kahjumi või tõenäolise kahjumi. See tugineb vähemalt finantsinstitutsiooni või ettevõtja bilansile, tingimusel et bilanss vastab kohaldatavatele raamatupidamiseeskirjadele ja -standarditele, mille on kinnitanud sõltumatu välisaudiitor, ning vajaduse korral Euroopa Keskpanga, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuste korraldatud vara kvaliteedi läbivaatamisele või, kui see on asjakohane, pädeva asutuse tehtavatele kohapealsetele kontrollidele.

Lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud toetusmeetmed piirduvad meetmetega, mida pädev asutus on pidanud vajalikuks finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksevõime säilitamiseks, et lahendada Euroopa Keskpanga, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuse tehtud siseriiklike, liidu või kogu ühtset järelevalvekorra hõlmavate stressitestide negatiivses stsenaariumis või samaväärsetes testides kindlaks määratud kapitalinappuse probleem, mida vajaduse korral kinnitab pädev asutus.

Erandina lõike 1 punkti a alapunktist iii on esimese taseme põhiomavahendite instrumentide omandamine erandkorras lubatud, kui kindlaks määratud kapitalinappus on selline, et mis tahes muude omavahenditesse kuuluvate

instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine ei võimalda asjaomasel finantsinstitutsioonil või ettevõtjal kõrvaldada vastava stressitesti negatiivses stsenaariumis või samaväärses testis kindlaks määratud kapitalinappuse probleemi. Omandatud esimese taseme põhiomavahendite instrumentide summa ei tohi ületada 2 % asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja koguriskipositsioonist, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3.

Juhul kui mõnda lõike 1 punktis a osutatud toetusmeetet ei kasutata, ei tehta tagasimakset ega lõpetata muul viisil vastavalt meetme võtmise ajal kehtestatud väljumisstrateegia tingimustele, teeb pädev asutus järelduse, et artikli 32 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus loetakse kõnealused toetusmeetmed saanud finantsinstitutsiooni või ettevõtja puhul täidetuks ning ta edastab selle hinnangu asjaomasele kriisilahendusasutusele.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 hiljemalt ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: üks aasta pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] suunised lõike 2 neljandas lõigus osutatud testide, läbivaatamiste või toimingute liigi kohta, mille tulemusel võidakse võtta lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud toetusmeetmeid.“;

(20) artikli 33 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad artikli 1 lõike 1 punktides c või d osutatud ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui kõnealune ettevõtja vastab artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

Artikli 1 lõike 1 punktide c või d kohaldamisel käsitatakse ettevõtjat maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana järgmistel juhtudel:

- (a) ettevõtja vastab ühele või mitmele artikli 32 lõike 4 punktides b, c või d sätestatud tingimusele;
- (b) ettevõtja rikub oluliselt määruses (EL) nr 575/2013 või direktiivis 2013/36/EL sätestatud kohaldatavaid nõudeid või on objektiivseid elemente, mis näitavad, et ettevõtja rikub neid oluliselt lähitulevikus.“;

(21) artiklit 33a muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 8 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused teavitavad viivitamata finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat ning artikli 83 lõike 2 punktides a–h osutatud asutusi, kui nad kasutavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud õigust pärast seda, kui artikli 32 lõike 1 punkti a kohaselt on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ja enne kriisilahendusotsuse tegemist.“;

(b) lõikele 9 lisatakse teine lõik:

„Erandina esimesest lõigust tagavad liikmesriigid, et kui selliseid õigusi kasutatakse seoses kõlblike hoiustega ja neid hoiuseid ei loeta peatatud hoiusteks direktiivi 2014/49/EL tähenduses, antakse hoiustajatele juurdepääs nendele hoiustele asjakohase päevasumma ulatuses.“;

(22) artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad nimetada erihalduri, et asendada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse juhtorgan või teha sellega koostööd. Kriisilahendusasutused avalikustavad erihalduri nimetamise. Kriisilahendusasutused tagavad, et erihalduril on oma ülesannete täitmiseks vajalik kvalifikatsioon, võimed ja teadmised.

Direktiivi 2013/36/EL artiklit 91 ei kohaldata erihaldurite nimetamise suhtes.“;

(b) lõike 2 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Erihalduril on kõik kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse aktsionäride ja juhtorgani õigused.“;

(c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Liikmesriigid nõuavad, et erihaldur koostab kriisilahendusasutuse määratud korrapärase ajavahemike tagant ning erihalduri mandaadi alguses ja lõppedes teda ametisse nimetanud kriisilahendusasutusele aruande kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse majandus- ja finantsseisundi ning oma kohustuste täitmisega seotud tegevuse kohta.“;

(23) artiklit 36 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„1. Enne kui kriisilahendusasutused määravad kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused või artiklis 59 osutatud asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise tingimused on täidetud, tagavad kriisilahendusasutused, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, usaldusväärselt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes avalik-õiguslikust asutusest, sealhulgas kriisilahendusasutusest, ning finantsinstitutsioonist või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjast.“;

(b) lisatakse lõige 7a järgmises sõnastuses:

„7a. Kui see on vajalik lõike 4 punktides c ja d osutatud otsuste tegemiseks, täiendab hindaja lõike 6 punktis c osutatud teavet bilansiväliste varade ja kohustuste, sealhulgas tingimuslike kohustuste ja varade hinnangulise väärtusega.“;

(24) artiklisse 37 lisatakse lõige 11 järgmises sõnastuses:

„11. Euroopa Pangandusjärelevalve jälgib kriisilahendusasutuste meetmeid ja ettevalmistavat tegevust, et tagada kriisilahenduse korral kriisilahenduse vahendite ja õiguste tõhus rakendamine. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] aruande olemasolevate tavade ja võimalike erinevuste kohta liikmesriikides ning jälgib vajaduse korral asjaomases aruandes esitatud soovitude elluviimist.

Esimeses lõigus osutatud aruanne hõlmab vähemalt järgmist:

(a) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamiseks kehtestatud kord ning vajaduse korral finantsturutaristute ja kolmandate riikide ametiasutuste kaasamise tase;

- (b) muude kriisilahenduse vahendite kasutamiseks kehtestatud kord;
 - (c) punktides a ja b osutatud korra läbipaistvuse tase asjaomaste sidusrühmade jaoks.“;
- (25) artiklit 40 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõike 1 sissejuhataav lause asendatakse järgmisega:

„Sildasutuse vahendi kasutamiseks ning võttes arvesse vajadust säilitada sildasutuses kriitilised funktsioonid või järgida mis tahes kriisilahenduse eesmärki, peavad liikmesriigid tagama, et kriisilahendusasutustel on õigus anda sildasutusele üle kõik järgmine.“;
 - (b) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamine artikli 43 lõike 2 punktis b osutatud eesmärgil ei tohi takistada kriisilahendusasutuse võimet kontrollida sildasutust. Kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamine võimaldab täielikult tagada sildasutuse kapitali, konverteerides teisendatavad kohustused aktsiateks või muud liiki kapitaliinstrumentideks, võib loobuda nõudest, et sildasutus on täielikult või osaliselt ühe või mitme avalik-õigusliku asutuse omanduses.“;
- (26) artikli 42 lõike 5 punkt b asendatakse järgmisega:
- „b) selline üleandmine on vajalik, et tagada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni, sildasutuse või vara valitsemise ettevõtja enda nõuetekohane toimimine, või“;
- (27) artiklit 44 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib kohaldada finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kõigi kohustuste suhtes, sealhulgas nende suhtes, millest tulenevad raamatupidamiseraldised, mis ei ole jäetud käesoleva artikli lõigete 2 või 3 kohaselt kõnealuse vahendi rakendusala välja.“;
 - (b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kriisilahendusrahastust võib teha lõikes 4 osutatud osamakse, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

 - (a) aktsionärid ja muude omandiõiguse instrumentide omajad, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanikud osalevad kahjumi katmises ja rekaptaliseerimises artikli 48 lõike 1 ja artikli 60 lõike 1 kohase vähendamise, allahindamise või konverteerimise abil ning vajaduse korral artikli 109 kohase hoiuste tagamise skeemi kaudu vähemalt 8 % ulatuses kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast (k.a omavahendid), arvatatuna vastavalt artiklis 36 sätestatud hindamisele, ning
 - (b) kriisilahendusrahastust tehtav osamakse ei ületa 5 % kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast (k.a omavahendid), mis määratakse kindlaks kooskõlas artiklis 36 sätestatud hindamisega.“;
 - (c) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kriisilahendusrahastust tehtavaid osamakseid võib katta vahenditest, mis on saadud artikli 100 lõikes 6 ja artiklis 103 osutatud *ex ante* osamaksetest ning mida ei ole veel kasutatud, tingimusel et täidetud on kõik järgmised tingimused:

- (a) kriisilahendusrahastust on tehtud lõike 4 kohane osamakse ja lõike 5 punktis b osutatud 5 % piirmäär on saavutatud;
- (b) kõik kohustused, mille nõuete rahuldamisjärk on madalam kui hoiustel ning mis ei ole artikli 44 lõigete 2 ja 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.

Erakorralistel asjaoludel võib kriisilahendusrahastust alternatiivina või lisaks esimeses lõigus osutatud kriisilahendusrahastust tehtavale osamaksele, kui esimeses lõigus sätestatud tingimused on täidetud, taotleda täiendavat rahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest.“;

(28) artiklisse 44a lisatakse lõige 8 järgmises sõnastuses:

„8. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] aruande käesoleva artikli kohaldamise kohta. Selles aruandes võrreldakse liikmesriikide poolt käesoleva artikli järgimiseks vastu võetud meetmeid, analüüsitakse nende tõhusust ja investitorite kaitsmist ja hinnatakse nende mõju piiriülestele tehingutele.

Komisjon võib selle aruande põhjal esitada seadusandliku ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks.“;

(29) artikli 45 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioonid ning artikli 1 lõike 1 punktis b, c ja d osutatud ettevõtjad täidavad igal ajal omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid, kui seda nõuab kriisilahendusrahastus ja nagu kõnealune asutus on selle kooskõlas käesoleva artikli ja artiklitega 45a–45i kindlaks määranud.“;

(30) artiklit 45b muudetakse järgmiselt:

(a) lõigetes 4, 5 ja 7 asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

(b) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:

- i) esimeses lõigus asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;
- ii) teise lõigu punktis c asendatakse sõnad „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“;
- iii) neljandas lõigus asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

(c) lisatakse lõige 10 järgmises sõnastuses:

„10. Kriisilahendusrahastused võivad lubada kriisilahendusobjektidel täita lõigetes 4, 5 ja 7 osutatud nõudeid omavahendite või kohustuste abil, nagu on osutatud lõigetes 1 ja 3, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- (a) ettevõtjate puhul, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused või kriisilahendussubjektid, kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõiget 5 või 6, ei ole kriisilahendusasutus vähendanud käesoleva artikli lõikes 4 osutatud nõuet vastavalt kõnealuse lõike esimesele lõigule;
- (b) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohustused, mis ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 2 punktis d osutatud tingimusele, vastavad kõnealuse määruse artikli 72b lõike 4 punktides b–e sätestatud tingimustele.“;

(31) artiklit 45c muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 3 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitiliste majandusfunktsioonide“ sõnadega „kriitiliste funktsioonide“;

(b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kriisilahendusasutuste kasutatavat metoodikat direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude ning kombineeritud puhvri nõude hindamiseks:

- (a) kriisilahendussubjektide jaoks kriisilahenduse konsolideerimisgrupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahenduse konsolideerimisgrupi suhtes ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL kohaseid nõudeid;
- (b) ettevõtjate jaoks, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, kui ettevõtja suhtes ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL kohaseid nõudeid samadel alustel kui käesoleva direktiivi artiklis 45f osutatud nõudeid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist.].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.“;

(c) lõike 7 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitiliste majandusfunktsioonide“ sõnadega „kriitiliste funktsioonide“;

(32) lisatakse artikkel 45ca järgmises sõnastuses:

„Artikkel 45ca

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine turult lahkumiseni viivate üleandmise strateegiate puhul

1. Kui kriisilahendusasutus kohaldab artiklit 45c kriisilahendussubjekti suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette peamiselt ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kasutamine ja kriisilahendussubjekti turult lahkumine, määrab kriisilahendusasutus vajaduse korral artikli 45c lõikes 3 sätestatud rekapitalizeerimise summa proportsionaalselt järgmiste kriteeriumide alusel:

- (a) kriisilahendussubjekti suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil ning selle turu sügavus, kus kriisilahendussubjekt tegutseb;

- (b) aktsiad, muud omandiõiguse instrumendid, vara, õigused või kohustused, mis antakse üle saajale, nagu on kindlaks määratud kriisilahenduse kavas, võttes arvesse järgmist:
 - i) kriisilahendussubjekti põhiariliinid ja kriitilised funktsioonid;
 - ii) kohustused, mis on artikli 44 lõike 2 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud;
 - iii) artiklites 73–80 osutatud kaitsemeetmed;
- (c) punktis b osutatud kriisilahendussubjekti aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustuste eeldatav väärtus ja turustatavus, võttes arvesse järgmist:
 - i) kriisilahendusasutuse kindlaks tehtud olulised kriisilahenduskõlblikkust pärssivad asjaolud, mis on otseselt seotud ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kohaldamisega;
 - ii) kahjum, mis tuleneb järele jäävasse finantsinstitutsiooni jäänud varast, õigustest või kohustustest;
- (d) kas eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette kriisilahendussubjekti emiteeritud aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide või kriisilahendussubjekti vara, õiguste ja kohustuste täielik või osaline üleandmine;
- (e) kas eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette vara eraldamise vahendi kohaldamine.

2. Kui kriisilahenduse kavas on sätestatud, et ettevõtja likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses või muus samaväärses siseriiklikus menetluses ning nähakse ette hoiuste tagamise skeemi kasutamine vastavalt direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikele 5, võtab kriisilahendusasutus käesoleva direktiivi artikli 45c lõike 2a teises lõigus osutatud hindamisel arvesse ka käesoleva artikli lõiget 1.

3. Lõike 1 kohaldamisega ei kaasne summa, mis on suurem kui artikli 45c lõike 3 kohaldamisest tulenev summa.“;

(33) artikli 45d lõike 1 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse kriisilahendussubjekti suhtes, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus, koosneb järgmisest:“;

(34) artikli 45f lõike 1 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Erandina käesoleva lõike esimesest ja teisest lõigust täidavad liidus tegutsevad emaettevõtjad, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, ent on kolmanda riigi ettevõtjate tütarettevõtjad, artiklites 45c ja 45d sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel.“;

(35) artiklit 45l muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kuidas artikli 45e või 45f kohaselt kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuet on rakendatud liikmesriikide tasandil, sealhulgas artiklit 45ca, ja eelkõige, kas võrreldavate ettevõtjate jaoks kehtestatud tasemetes esineb liikmesriigiti erinevusi;“

(b) lõike 3 teisele lõigule lisatakse lause järgmises sõnastuses:

„Lõikes 2 osutatud kohustuse kohaldamine lõpeb pärast teise aruande esitamist.“;

(36) artikli 45m lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Artikli 45b lõigetes 4 ja 7 osutatud nõudeid, samuti vastavalt artikli 45c lõigetes 5 ja 6 osutatud nõudeid, kui need on kohaldatavad, ei kohaldata kolme aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahendussubjekt või konsolideerimisgrupp, kuhu kriisilahendussubjekt kuulub, on tuvastatud globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana või kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana, või kui kriisilahendussubjekt hakkab olema artikli 45c lõikes 5 või 6 osutatud olukorras.“;

(37) artikli 46 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamise käigus tehakse kindlaks summa, mille võrra teisendatavaid kohustusi tuleb alla hinnata või konverteerida, et:

- (a) taastada esimese taseme põhiomavahendite suhtarv kriisilahendusmenetluses olevas finantsinstitutsioonis või, kui see on kohaldatav, sildasutuses, võttes arvesse käesoleva direktiivi artikli 101 lõike 1 punkti d kohaselt kriisilahendusrahastust tehtavat mis tahes sissemakset;
- (b) säilitada turu piisav usaldus kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse vastu, võttes arvesse tingimuslikke kohustusi, ja võimaldada kriisilahendusmenetluses oleval finantsinstitutsioonil vähemalt ühe aasta jooksul jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane tegevusluba.“;

(38) artikli 47 lõike 1 punkti b alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) artikli 59 kohased asjaomased kapitaliinstrumendid ja kõlblikud kohustused, mille finantsinstitutsioon on välja andnud kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud õigusega, või“;

(39) artiklit 52 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikele 1 lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Erandlikel asjaoludel võib kriisilahendusasutus pikendada ühe kuu pikkust ettevõtte reorganiseerimise kava esitamise tähtaega veel ühe kuu võrra.“;

(b) lõikele 5 lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusasutus võib nõuda, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja lisaks ettevõtte reorganiseerimise kavasse täiendavaid elemente.“;

(40) artikli 53 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 63 lõike 1 punktis e osutatud õiguse alusel kohustuse, sealhulgas raamatupidamiseraldise aluseks oleva kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki nullini, peetakse sellist kohustust ning sellega seotud kohustusi või nõudeid, mis ei ole tekkinud õiguse kasutamise ajaks, tühistatuks ning seda ei saa ühegi järgneva menetluse käigus tõendada seoses kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni ega selle õigusjärglasest üksuse hilisema lõpetamise või likvideerimise menetluses.“;

(41) artiklit 55 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kohustus ei ole artikli 108 lõike 1 punktis a või b osutatud hoius“;

(b) lõike 2 viies ja kuues lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kriisilahendusasutus teeb finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja artiklite 15 ja 16 kohase kriisilahenduskõlblikkuse hindamise kontekstis või muul ajal kindlaks, et kõlblikke kohustusi sisaldavas kohustuste klassis moodustab selliste kohustuste summa, mis ei sisalda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lepingulist tingimust, koos kohustustega, mis on vastavalt artikli 44 lõikele 2 kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisest välistatud või mis vastavalt artikli 44 lõikele 3 välistatakse tõenäoliselt teisendamise õiguste kasutamisest, sellisest klassist rohkem kui 10 %, hindab kriisilahendusasutus viivitamata selle konkreetse asjaolu mõju selle finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahenduskõlblikkusele, kaasa arvatud kriisilahenduskõlblikkusele avalduvat mõju, mis tuleneb ohust, et kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õiguste kasutamisel võidakse rikkuda võlausaldajatele artikliga 73 ette nähtud garantiisid.

Kui kriisilahendusasutus jõuab käesoleva lõike viiendas lõigus osutatud hindamise põhjal järeldusele, et kohustused, mis ei sisalda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lepingulist tingimust, põhjustavad kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssiva asjaolu, kasutab ta vastavalt vajadusele artiklis 17 ette nähtud õigusi, et kõrvaldada selline kriisilahenduskõlblikkust pärssiv asjaolu.“;

(42) artiklit 59 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 3 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) kui finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja on taotlenud erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui asjaomast toetust antakse ühes artiklis 32c osutatud vormis.“;

(b) lõike 4 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) võttes arvesse ajastust, vajadust tõhusalt rakendada allahindamise ja konverteerimise õigust või kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahenduse strateegiat ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski meede, sealhulgas alternatiivsed erasektoripoolsed meetmed, järelevalvemeetmed või varajase sekkumise meetmed peale kapitaliinstrumentide ja lõikes 1a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise, aitaks finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.“;

(43) artiklit 63 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt m asendatakse järgmisega:

„m) õigus nõuda pädevalt asutuselt olulise osaluse omandaja hindamist õigeaegselt, erandina direktiivi 2013/36/EL artiklis 22 ja direktiivi 2014/65/EL artiklis 12 sätestatud tähtaegadest,“;

ii) lisatakse punkt n järgmises sõnastuses:

„n) õigus esitada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni nimel määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõike 5 kohaseid taotlusi.“;

(b) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kui artikli 3 lõikest 6 ja artikli 85 lõikest 1 ei tulene teisiti, nõue saada mis tahes isiku, kas avalik-õigusliku või eraõigusliku isiku, sealhulgas kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsionäride või võlausaldajate ja pädevate asutuste heakskiit või nõusolek direktiivi 2013/36/EL artiklite 22–27 kohaldamiseks;“;

(44) artikli 71a lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõiget 1 kohaldatakse finantslepingute suhtes, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

(a) lepinguga luuakse uus kohustus või muudetakse oluliselt olemasolevat kohustust pärast käesoleva artikli ülevõtmiseks riiklikul tasandil vastu võetud sätete jõustumist;

(b) lepinguga nähakse ette õigus kasutada ühte või mitut lõpetamisõigust või tagatistest tulenevate õiguste maksmapaneku õigust, mille suhtes kohaldataks artiklit 33a, 68, 69, 70 või 71, kui finantslepingut reguleeritaks liikmesriigi õigusega.“;

(45) artikli 74 lõikele 3 lisatakse punkt d järgmises sõnastuses:

„d) kui määratakse kindlaks kahju, mida hoiuste tagamise skeemil oleks tulnud kanda, kui finantsinstitutsioon oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, kohaldatakse direktiivi 2014/49/EL artiklis 11e ja asjaomase artikli kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis osutatud kriteeriume ja metoodikat.“;

(46) artiklile 88 lisatakse lõige 6a järgmises sõnastuses:

„6a. Selleks et hõlbustada artikli 10 lõikes 1, artikli 15 lõikes 1 ja artikli 17 lõikes 1 osutatud ülesannete täitmist ja vahetada mis tahes asjakohast teavet, loob teises liikmesriigis olulisi filiaale omava finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus kriisilahenduse kolleegiumi ja juhatab seda.

Esimeses lõigus osutatud finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus otsustab, millised ametiasutused osalevad kriisilahenduse kolleegiumi koosolekul või tegevuses, võttes arvesse kavandatava või koordineeritava tegevuse olulisust nende ametiasutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju finantsüsteemi stabiilsusele asjaomastes liikmesriikides ja esimeses lõigus osutatud ülesandeid.

Esimeses lõigus osutatud finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus annab kõigile kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele eelnevalt igakülgset teavet kõnealuste koosolekute korraldamise, peamiste arutatavate küsimuste ja kaalutava tegevuse kohta. Esimeses lõigus osutatud finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus annab õigel ajal kõigile kolleegiumi liikmetele igakülgset teavet ka nendel koosolekutel võetud meetmete või juba rakendatud meetmete kohta.“;

(47) artiklit 91 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui kriisilahendusasutus otsustab, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja, mis on konsolideerimisgruppi kuuluv tütarettevõtja, täidab artiklis 32 või 33 osutatud tingimusi, edastab kõnealune

kriisilahendusasutus viivitamata konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele, või kui see ei ole sama asutus, konsolideeritud järelevalvet tegevale asutusele ning asjaomase konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele järgmise teabe:

- (a) otsus selle kohta, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastab artikli 32 lõike 1 punktides a ja b või vastavalt vajadusele artikli 33 lõigetes 1 või 2 osutatud tingimustele või artikli 33 lõikes 4 osutatud tingimustele;
- (b) artikli 32 lõike 1 punktis c osutatud tingimuse hindamise tulemused;
- (c) kriisilahenduse meetmed või maksejõuetusmenetluse meetmed, mida kriisilahendusasutus peab asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja puhul otstarbekaks.

Esimeses lõigus osutatud teabe võib lisada artikli 81 lõike 3 kohaselt edastatavatesse teadetesse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud adressaatidele.“;

- (b) lõike 7 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“;

- (48) artikli 92 lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“;

- (49) artikli 97 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kriisilahendusasutused sõlmivad vajaduse korral mittesiduvad koostöölepingud lõikes 2 osutatud asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega. Need lepingud peavad olema kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve raamkokkuleppega.

Pädevad asutused sõlmivad vajaduse korral mittesiduvad koostöölepingud lõikes 2 osutatud asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega. Need lepingud peavad olema kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve raamkokkuleppega ja tagama, et kolmanda riigi ametiasutustele avaldatava teabe suhtes kohaldatakse tagatist, et järgitakse direktiivi 2013/36/EL artikli 53 lõikes 1 osutatud nõuetega vähemalt samaväärseid ametisaladuse nõudeid.“;

- (50) artikli 98 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

- (a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused ja pädevad ministeeriumid vahetavad konfidentsiaalset teavet, sh finantsseisundi taastamise kavasad, asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:“;

- (b) lisatakse teine ja kolmas lõik järgmises sõnastuses:

„Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused vahetavad konfidentsiaalset teavet asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

- (a) finantsseisundi taastamise ja kriisilahendusega seotud teabe puhul esimeses lõigus sätestatud tingimused;
- (b) pädevatele asutustele kättesaadava muu teabe puhul direktiivi 2013/36/EL artiklis 55 sätestatud tingimused.

Teise lõigu kohaldamisel hõlmab finantsseisundi taastamise ja kriisilahendusega seotud teave kogu teavet, mis on otseselt seotud pädevate asutuste käesolevast direktiivist tulenevate ülesannetega, eelkõige finantsseisundi taastamise kavandamine ja finantsseisundi taastamise kavad, varajase sekkumise meetmed ning kriisilahenduse kavandamise, kriisilahenduse kavade ja kriisilahenduse meetmete alane teabevahetus kriisilahendusasutustega.“;

- (51) artikli 101 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui kriisilahendusasutus määrab kindlaks, et kriisilahendusrahastu kasutamine käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud eesmärkidel tuleneb tõenäoliselt finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kahjumi teatavast osast, mis kantakse üle kriisilahendusrahastule, kohaldatakse artiklis 44 sätestatud kriisilahendusrahastu kasutamise põhimõtteid.“;

- (52) artikli 102 lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud esialgset perioodi vähenevad kasutada olevad rahalised vahendid alla asjaomases lõikes sätestatud sihttasest, jätkatakse artikli 103 kohaselt kogutavate korrapärase osamaksete kogumist kuni sihttaseme saavutamiseni. Kriisilahendusasutused võivad artikli 103 kohaselt kogutavate korrapärase osamaksete kogumist ühe või enama aasta võrra edasi lükata, kuni kogutav summa ulatub summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuludega, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta oluliselt kriisilahendusasutuse suutlikkust kasutada kriisilahendusrahastuid vastavalt artiklile 101. Pärast seda, kui sihttase on esimest korda saavutatud ja kui kasutada olevad rahalised vahendid on pärast seda vähenenud vähem kui kahe kolmandikuni sihttasemest, kehtestatakse osamaksed tasemel, mis võimaldab saavutada sihttaseme kuue aasta jooksul.“;

- (53) artiklit 103 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kasutada olevad rahalised vahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 102 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata tagasivõtmatuid maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varaga, mis ei ole koormatud kolmandate isikute õigustega, on vabalt käsutatav ja on ette nähtud üksnes kriisilahendusasutuste poolt kasutamiseks artikli 101 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Tagasivõtmatute maksekohustuste osa ei tohi olla suurem kui 50 % käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksete kogusummast. Selle piirmäära piires määrab kriisilahendusasutus igal aastal kindlaks tagasivõtmatute maksekohustuste osa käesoleva artikli kohaselt kogutavate osamaksete kogusummast.“;

- (b) lisatakse lõige 3a järgmises sõnastuses:

„3a. Kriisilahendusasutus nõuab sisse käesoleva artikli lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, kui kriisilahendusrahastute kasutamine on vajalik vastavalt artiklile 101.“

Kui ettevõtja ei kuulu enam artikli 1 kohaldamisalasse ega ole enam kohustatud tasuma osamakseid vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, nõuab kriisilahendusasutus sisse lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, mis kuuluvad tasumisele. Kui tagasivõtmatu maksekohustusega seotud osamakse tasutakse nõuetekohaselt esimesel nõudmisel, tühistab kriisilahendusasutus kohustuse ja tagastab tagatise. Kui osamakset ei tasuta nõuetekohaselt esimesel nõudmisel, konfiskeerib kriisilahendusasutus tagatise ja tühistab kohustuse.“;

(54) artikli 104 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Erakorralised *ex post* osamaksed ei ole rohkem kui kolm korda suuremad 12,5 %st artiklis 102 kindlaks määratud sihttasemest.“;

(55) artiklit 108 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järjus ning selliste nõuete rahuldamisjärk eelneb tavaliste võlausaldajate tagamata nõuetele:

(a) hoiused;

(b) liidus asutatud finantsinstitutsioonide väljaspool liitu asuvate filiaalide kaudu loodud hoiused;

(c) hoiuste tagamise skeemid, millel on regressiõigus nende hoiustajate õiguste ja kohustuste suhtes, kelle hoiused on maksejõuetusmenetluses tagatud.“;

(b) lisatakse lõiked 8 ja 9 järgmises sõnastuses:

„8. Kui artikli 37 lõike 3 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid kasutatakse selleks, et anda üle ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varast, õigustest või kohustustest, on kriisilahendusrahastul nõue järelejääva finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastu seoses kulu või kahjuga, mida kriisilahendusrahastu on kandnud artikli 101 lõike 1 kohaselt kriisilahendusmenetlusse tehtud osamaksete tõttu seoses kahjudega, mida võlausaldajatel oleks muidu tulnud kanda.

9. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli lõikes 8 ja artikli 37 lõikes 7 osutatud kriisilahendusrahastu nõuete rahuldamisjärk on tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt kõrgem kui hoiuste ja hoiuste tagamise skeemide nõuete rahuldamisjärk vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.“;

(56) artiklit 109 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused võtavad krediidasutuse suhtes kriisilahenduse meetme, ning tingimusel, et selle meetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, panustab krediidasutusega seotud hoiuste tagamise skeem hoiustajate kahjude kandmise ärahoidmiseks järgmistes summates:

- (a) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamise korral eraldiseisvalt või koos vara eraldamise vahendiga, sellise summa katmise eest, mille võrra tagatud hoiused oleksid alla hinnatud või konverteeritud, et katta kahjum ja rekapiitalseerida kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon vastavalt artikli 46 lõikele 1, kui tagatud hoiused oleksid kaasatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise rakendusalasle;
- (b) ettevõtte võõrandamise või sildasutuse vahendite kohaldamise korral eraldiseisvalt või koos muude kriisilahenduse vahenditega:
 - i) summa, mis on vajalik, et katta tagatud hoiuste ja kohustuste, mille nõuete rahuldamisjärk on sama või kõrgem kui hoiustel, väärtuse ning kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara väärtuse vahe, mis antakse üle saajale, ning
 - ii) vajaduse korral summa, mis on vajalik saaja kapitali neutraalsuse tagamiseks pärast üleandmist.

Esimese lõigu punktis b osutatud juhtudel, kui üleandmine saajale hõlmab hoiuseid, mis ei ole tagatud hoiused ega muud teiseandavad kohustused, ning kriisilahendusametuse hinnangul kohaldatakse asjaomaste hoiuste või kohustuste suhtes artikli 44 lõikes 3 osutatud asjaolusid, panustab hoiuste tagamise skeem:

- (a) summas, mis on vajalik, et katta hoiuste, sealhulgas tagamata hoiuste, ja hoiustega sama või neist kõrgema rahuldamisjärguga kohustuste väärtuse ning saajale üle antava kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara väärtuse vahe ning
- (b) vajaduse korral summas, mis on vajalik selleks, et tagada saajale üleandmise neutraalsus.

Liikmesriigid tagavad, et kui hoiuste tagamise skeemi kaudu on tehtud osamakse teises lõigus osutatud juhtudel, ei omanda kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon osalusi teistes ettevõtjates ning väljamakseid, mis on seotud esimese taseme põhiomavahendite või maksetega täiendavalt esimese taseme omavahendite instrumentidelt või muust tegevusest, mis võib põhjustada vahendite väljavoolu.

Hoiuste tagamise skeemist tehtav osamakse ei tohi ühelgi juhul olla suurem kui direktiivi 2014/49/EL artikli 11e kohase hoiuste tagamise skeemi alusel arvutatud hoiustajatele tagasimaksmise kulu.

Kui artikli 74 kohase hindamise teel on kindlaks tehtud, et hoiuste tagamise skeemist tehtav osamakse kriisilahendusse oli suurem kui kahjum, mida ta oleks kandnud, kui finantsinstitutsioon oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, on hoiuste tagamise skeemil õigus saada kriisilahendusrahastult vahe ulatuses hüvitist kooskõlas artikliga 75.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametuse määrab vastavalt lõikele 1 kindlaks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse suuruse, olles konsulteerinud hoiuste tagamise skeemiga direktiivi 2014/49/EL artikli 11e kohaselt hoiustajatele tagasimaksmise hinnanguliste kulude üle ning kooskõlas käesoleva direktiivi artiklis 36 osutatud tingimustega.

Kriisilahendusasutus teavitab esimeses lõigus osutatud otsusest hoiuste tagamise skeemi, millega finantsinstitutsioon on seotud. Hoiuste tagamise skeem rakendab seda otsust viivitamata.“;

(b) lisatakse lõiked 2a ja 2b järgmises sõnastuses:

„2a. Kui hoiuste tagamise skeemi vahendeid kasutatakse kooskõlas lõike 1 esimese lõigu punktiga a, et aidata kaasa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapitalizeerimisele, tagavad liikmesriigid, et hoiuste tagamise skeem annab oma osalused kriisilahendusmenetluses olevas finantsinstitutsioonis aktsiates või muudes kapitaliinstrumentides üle erasektorile niipea, kui ärilised ja rahalised asjaolud seda võimaldavad.

Liikmesriigid tagavad, et hoiuste tagamise skeem turundab esimeses lõigus osutatud aktsiaid ja muid kapitaliinstrumente avalikult ja läbipaistvalt ning et müük ei moonuta neid ega diskrimineeri võimalikke omandajaid. Selline müük toimub kaubanduslikel tingimustel.

2b. Hoiuste tagamise skeemi panust vastavalt lõike 1 teisele lõigule võetakse arvesse artikli 44 lõike 5 punktis a ja artikli 44 lõike 8 punktis a sätestatud künniste arvutamisel.

Kui hoiuste tagamise skeemi kasutamine lõike 1 teise lõigu kohaselt koos aktsionäride ja muude omandiõiguse instrumentide omanike, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisenatavate kohustuste omanike panusega kahjumi katmisesse ja rekapitalizeerimisse võimaldab kasutada kriisilahendusrahastut, on hoiuste tagamise skeemi panus piiratud summaga, mis on vajalik artikli 44 lõike 5 punktis a ja artikli 44 lõike 8 punktis a sätestatud künniste järgimiseks. Pärast hoiuste tagamise skeemist tehtavat makset kasutatakse kriisilahendusrahastut kooskõlas artiklites 44 ja 101 sätestatud kriisilahendusrahastu kasutamist reguleerivate põhimõtetega.

Esimest ja teist lõiku ei kohaldata siiski finantsinstitutsioonide suhtes, kes on konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas või kriisilahenduse kavas määratletud kui likvideerimissubjektid.“;

(c) lõige 3 jäetakse välja;

(d) lõike 5 teine ja kolmas lõik jäetakse välja;

(57) artikli 111 lõikele 1 lisatakse punkt e järgmises sõnastuses:

„e) artiklis 45e või 45f osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ei täideta.“;

(58) artiklit 128 muudetakse järgmiselt:

(a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Institutsioonide ja ametiasutuste vaheline koostöö ja teabevahetus“;

(b) lisatakse lõige järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusasutused, pädevad asutused, Euroopa Pangandusjärelevalve, Ühtne Kriisilahendusnõukogu, EKP ja teised Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed esitavad komisjonile viimase taotlusel ja ettenähtud aja jooksul kogu teabe, mis on vajalik tema poliitikakujundamisega seotud ülesannete täitmiseks, sealhulgas mõjuhinnangute tegemiseks, seadusandlike ettepanekute koostamiseks ja õigusloomeprotsessis osalemiseks. Komisjoni ja komisjoni

töötajate suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014* artiklis 88 sätestatud ametisaladuse nõudeid seoses saadud teabega.“;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

(59) lisatakse artikkel 128a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 128a

Kriisiohje simulatsioonid

1. Euroopa Pangandusjärelevalve koordineerib korrapäraseid kogu liitu hõlmavaid õppusi, et testida käesoleva direktiivi, määruse (EL) nr 806/2014 ja direktiivi 2014/49/EL kohaldamist piiriülestes olukordades kõigis järgmistes aspektides:

- (a) pädevate asutuste koostöö finantsseisundi taastamise kavandamisel;
- (b) kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste koostöö enne finantsinstitutsioonide maksejõuetust ja kriisilahendusmenetluse käigus, sealhulgas määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 kohaselt vastu võetud kriisilahenduse skeemide rakendamisel.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve koostab aruande, milles esitatakse õppuste peamised tulemused ja järeldused. Aruanne avalikustatakse.“

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist.]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid norme alates ... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: üks päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi ülevõtmise kuupäeva].

Kui liikmesriigid võtavad need sätted vastu, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende vastu võetud peamiste siseriiklike õigusaktide tekstid.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourgis,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*